44. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM
Ára: 3,80 Ft
Ludas Matyi
1988. FEBRUÁR 10.

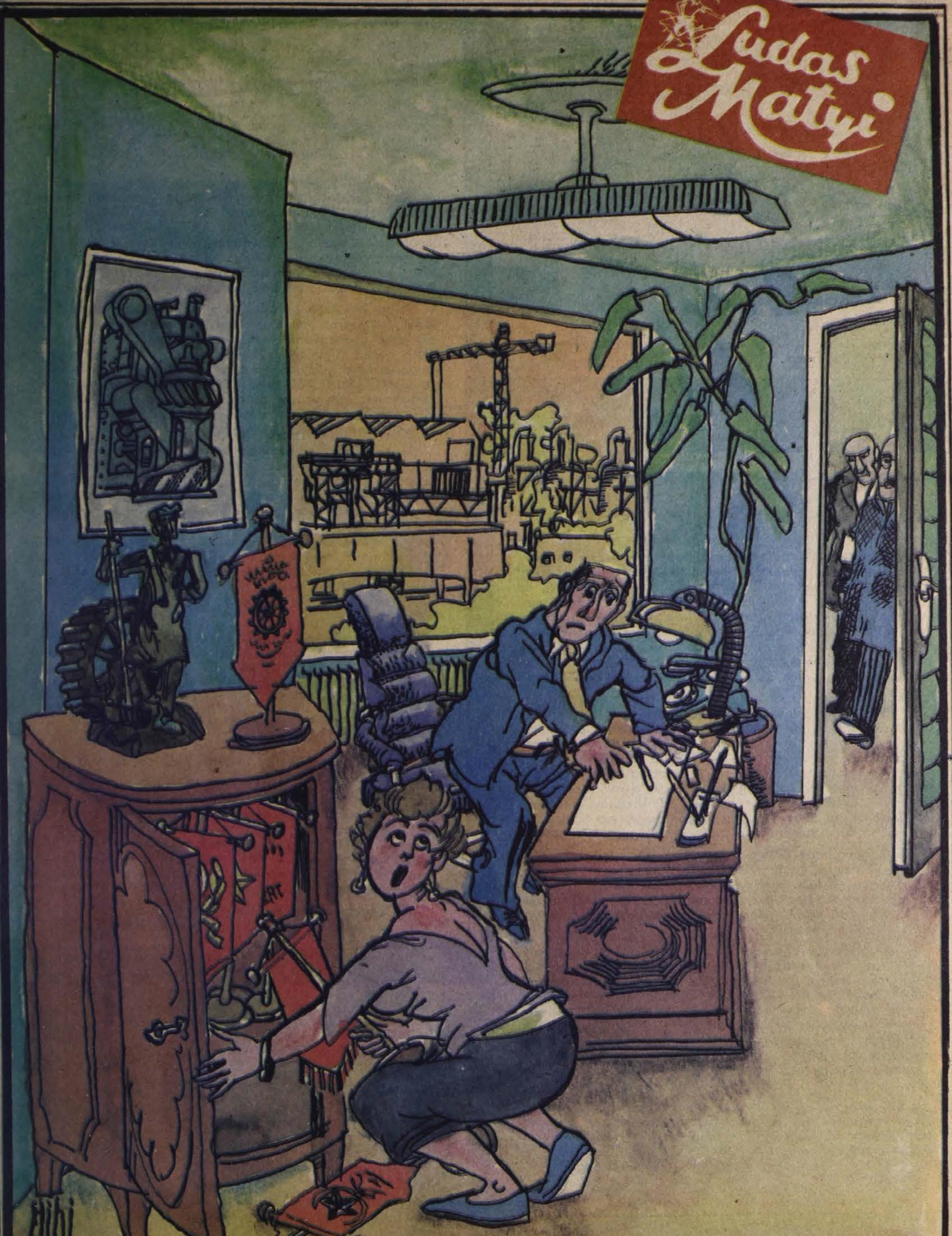

Hegedűs István rajza

JÖNNEK A SZANÁLÓK

– Gondoltam, ne legyenek szem előtt a vándorzászlók…

REGI DICSŐSÉGUNK – REVU A 8–9. OLDALON

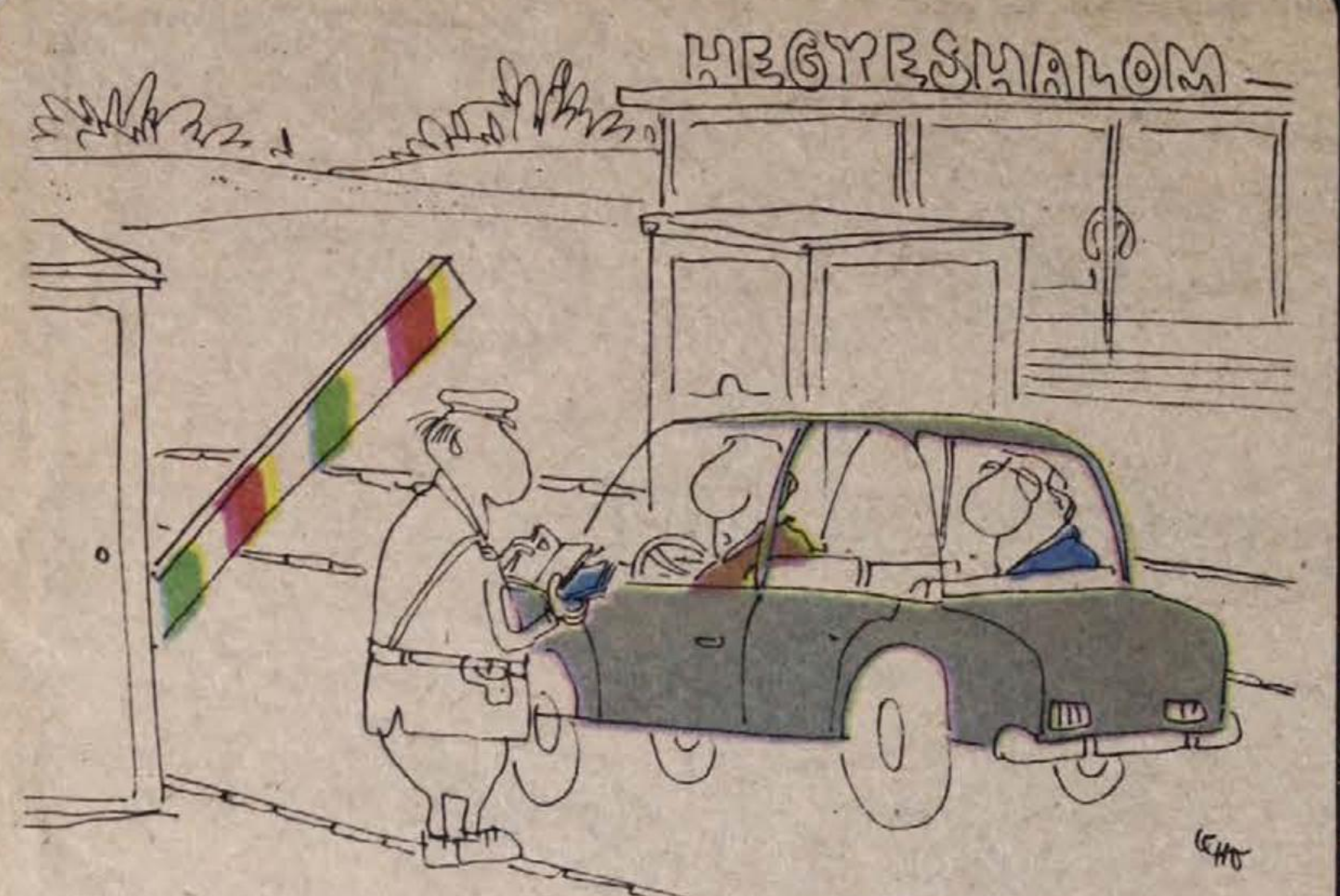

– Mindjárt jövünk vissza, csak az igazgató elvtársnak sürgősen telefonálnia kell Budapestre . . .!

Barlang

Azt mondják a rossz nyelvek, hogy egy magyar miniszter ruhatárának elengedhetetlen tartozéka a kobaksapka, amelyet a bányalátogatások alkalmából a fejébe nyom, és úgy nyilatkozik a tévéhíradónak. Mostanában azonban egyre kevesebb ilyen bánya-riportot látunk, amelynek elsődleges oka nem az, hogy kevesebb a miniszter. A fiúk a Minisztertanácsból egyre kevesebbet dolgoznak a bányában. Ezért nagyon meglepődtem, amikor a kormány egyik tagját mégis lent láttam – no, nem a bányában, hanem egy barlangban.

Környezetvédelmi és vízgazdálkodási miniszterünk ugyanis – talán első hivatalos láogatásaként – Jósvafőn, a mélyben látogatta meg a Baradla-expedíció föld alatt tartózkodó tagjait. A találkozó elvtársi, baráti légkörben zajlott, a barlangkutatók igen szívélyesen fogadták a fentről jött vendéget. Elmondották, hogy ők már huzamosabb ideje a föld alatt működnek, és kutatómunkájuk során igyekeznek minél mélyebbre hatolni. A magas vendég tájékoztatást adott az expedíció tagjainak a fenti dolgok állásáról, majd kézilámpájával rávilágított néhány aktuális összefüggésre is.

A barlangászok örömmel fogadták, hogy lenn a mélyben ilyen magas szintű párbeszédre került sor a kormány egy tagja és a lenn tevékenykedő kutatók között. Megállapodtak abban is, hogy ezeket a találkozásokat rendszeressé kell tenni, mert egymás nézeteinek a megismerése csak segítheti a közös kibontakozást.

Természetesen minderről a tévé is tudósított, s ott láttam, hogy a lentiek közül mindenki viselte a barlangász kobaksapkát, hiszen ők már nyilván saját tapasztalataikból tudják, hogy milyen kellemetlen fejjel menni a falnak – fejvédő nélkül. A miniszter azonban teljesen nyílt sisakkal tárgyalt velük, ugyanis nem volt a fején védősisak. Sokan ebből azt a következtetést vonták le, hogy könnyű egy miniszternek, ő ugyanis soha nem ütheti meg a fejét. Mások rokonszenves vonásnak tartották, hogy egy kormánytag ilyen bátor.

Időközben arról is értesültem, hogy az expedíció véget ért, a barlangkutatók valamennyien feljöttek, mindnyájan jó egészségnek örvendenek. S a miniszternek emlékül küldtek egy kobaksapkát.

Trunkó Barnabás

Tisztába tettük...

Érezhető megnyugvást keltett a nyugdíjasok körében, hogy a sokféle megdrágult portékából akadt olyan is, amelynek áremelése nem érinti őket.

A pelenkáé.

Ama rétegek viszont, amelyeknek a – ma még tán meg sem született – postások majd 30–40 év múlva viszik ki a nyugdíjat, nem értik a dolgot. Vélhetően nem is akarják megérteni a gazdasági összefüggéseket, mert a munka mellett (vagy híján) örökösen a családalapítás jár az eszükben. Húsz évvel ezelőtt a virágzó ifjak úgy tették fel a kérdést: kicsi vagy kocsi? Ma: pelenka helyett mit?

Nem lennék meglepve, ha világhírű közgazdászok rendkívüli nemzetközi szimpoziumon izgatottan vitatnák, vajon mi rejlik a magyarok zseniális ökonómiai húzása mögött, mely szerint a pelenka 250 százalékos emelésével képesek tisztába tenni gazdaságukat. A nyugati közgazdász-elmék sajnos tudatlanok, ők még nem értesültek arról, amiről időközben mi: nálunk egy csecsemő pelenkaigénye 40–50 darab, ám az apró állampolgári alsótestek beburkolása ürügyén átlagosan kétszáz ilyen ruhadarab fogy el.

Ezt hallván, vaslogikával arra következtettem, hogy a magyar bébik nem csak szebbek, okosabbak és gazdagabbak, mint a nemzetközi átlag, hanem pisisebbek is. Illetékes pénzügyi körök azonban csapást mértek elméletemre. Elmagyarázták, hogy autószerelők, csőszerelők, kazántisztítók, takarítónők, esztergályosok, olajmunkások az olcsó pelenkát felmosórongynak, kéztörlőnek használják. A pelenka új ára majd leszoktatja őket erről. Hogy a határozott és következetes intézkedés nem csak az ő kezükre paskol, hanem a csecsemők popsijára is? Hát istenem, autószereléshez folyamatosan kell a rongy, a csecsemő bugyolálásához ritkábban.

Ehhez tanúként idézem Deák Ferencet, akit 1866-ban magához kéretett a katonai vereségek miatt feldúlt osztrák hadügyminiszter: – Ez évben már szedtek katonát Magyarországon. Mit gondol uraságod, lehetne-é az idén még egy újonczozást elrendelni?

– Nem! – válaszolt fagyosan a haza bölcse.

– És miért nem?! – hüledezett az osztrák hadfi.

– Mert nálunk, Magyarországon, az anyák évente csak egyszer szülnek.

Nyilván ez a történet szolgált hivatkozási alapul a pelenkaárak bábáinak. A bohó, ifjú szülők a jövőben legfeljebb nem becézik a drága kis holmit, pelenka helyett azt mondják majd: pelen. A kisdedek különben is előbb-utóbb szobatiszták lesznek, a pelen költségei is megtérülnek, hiszen a nagydolgos gyermekek nagyon dolgos felnőttek lesznek: autószerelők, kazántisztítók, takarítónők.

És kezdődik minden elölről.

Fekete Gábor

LOGOPÉDIA

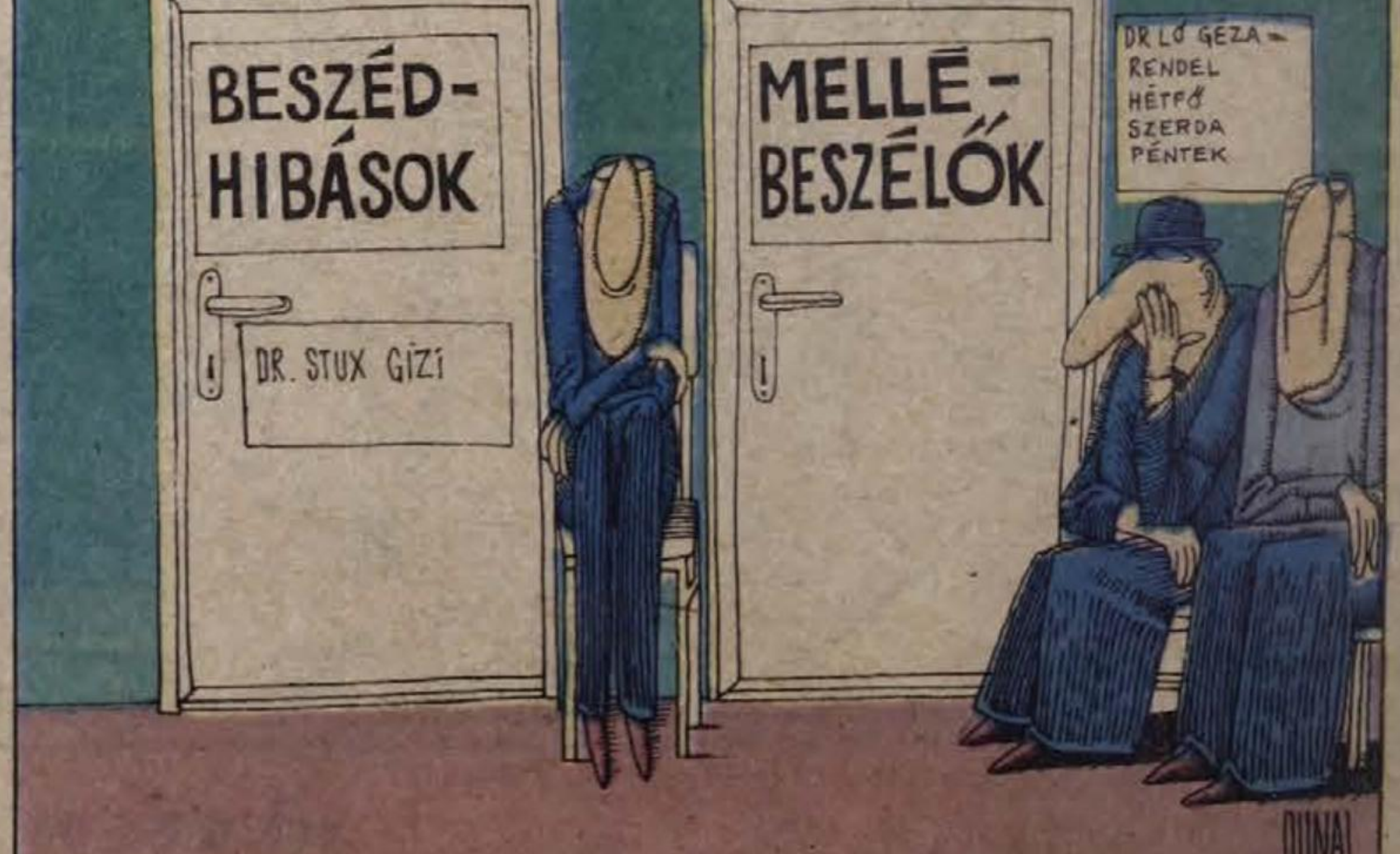

BRENNER GYÖRGY:

Hát most...

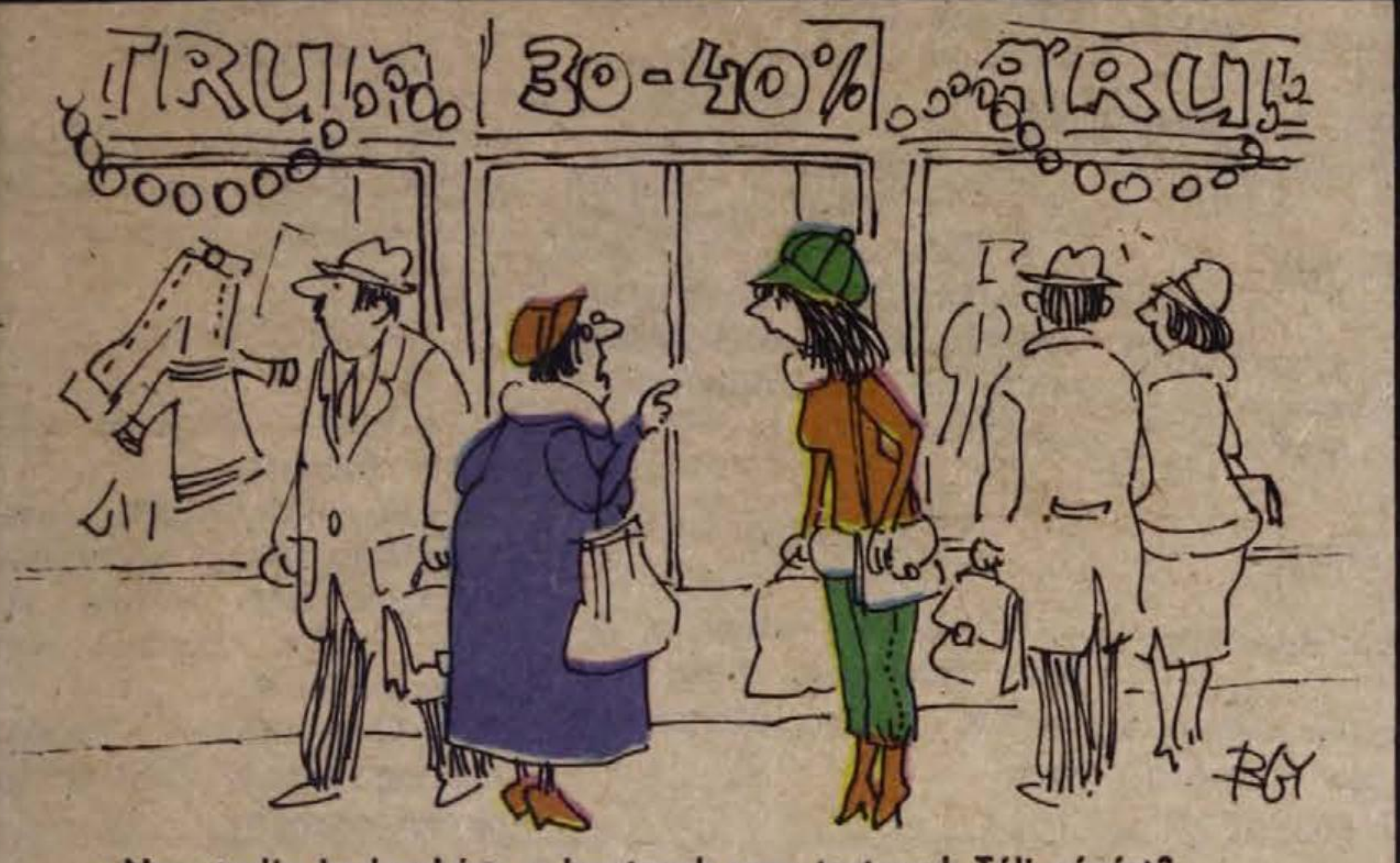
TRU!
30-40%
ÁRU!
BGY

– Nem tudja kedveském, a hentesek nem tartanak Téli vásárt?

TARTÓS KIKÜLDETÉS UTÁN

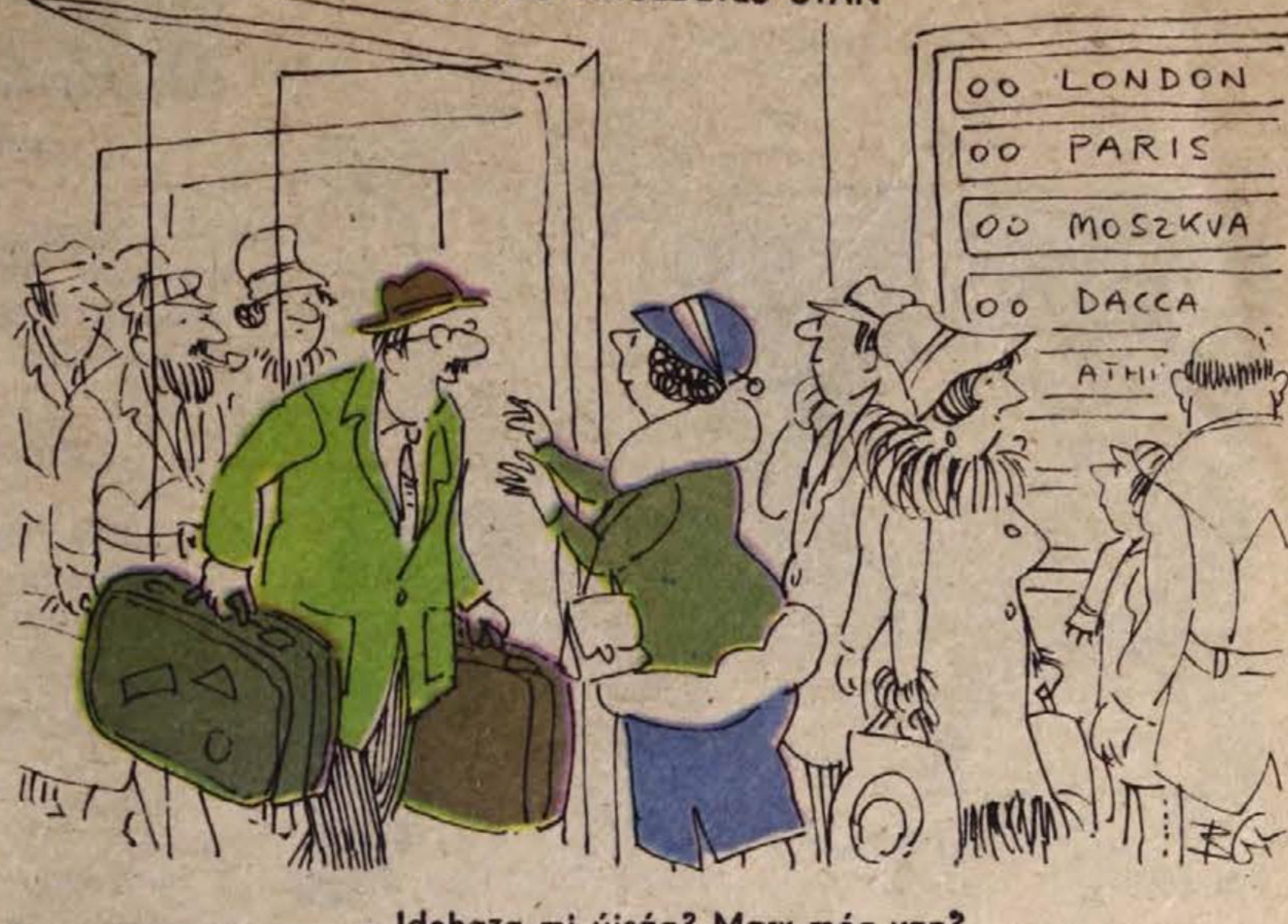

– Idehaza mi újság? Marx még van?

MUNKANÉLKÜLI

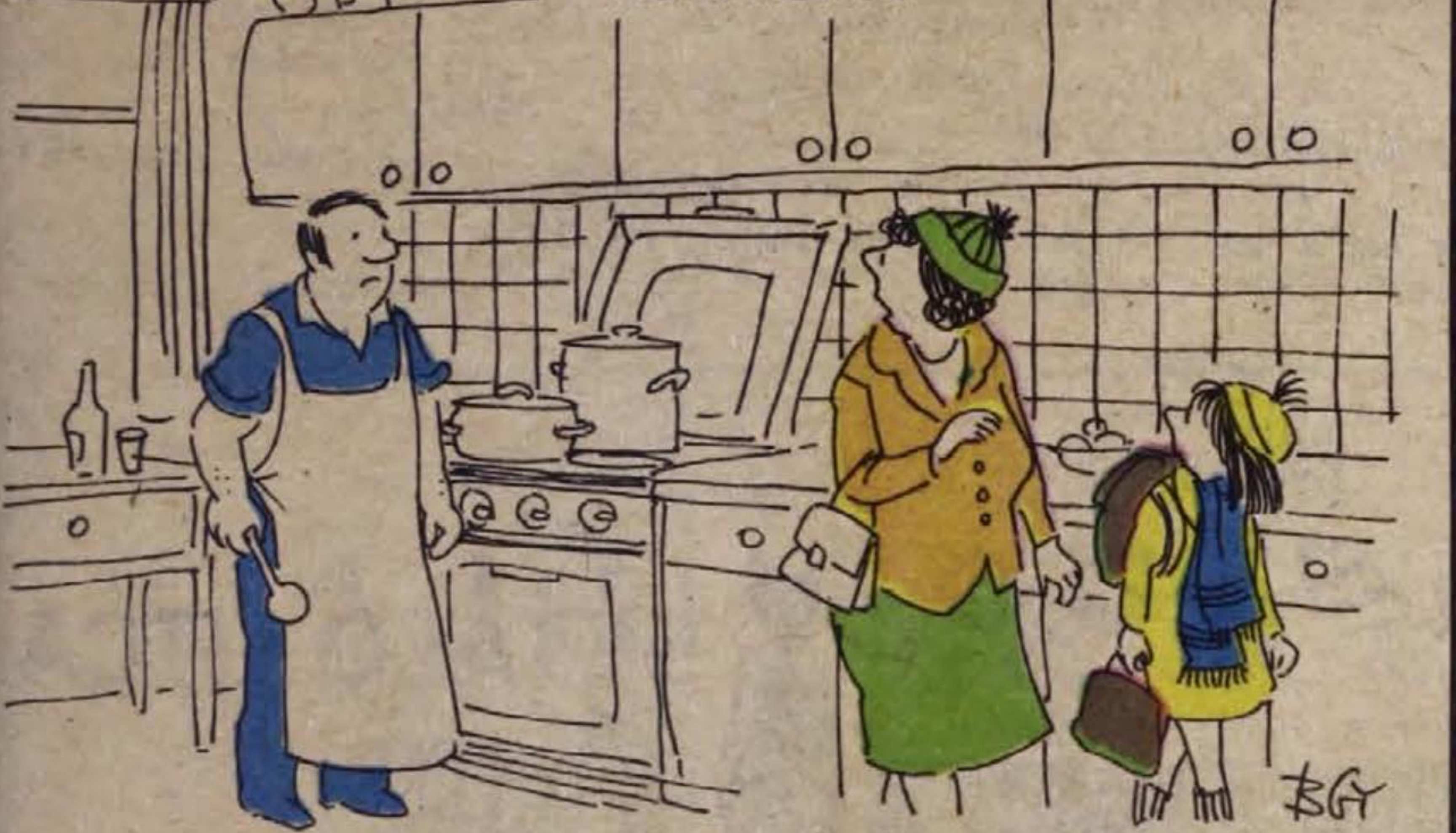

– És nehogy izzásig hevítsd a lábasokat!

SZENTFÖLDI RIPORT

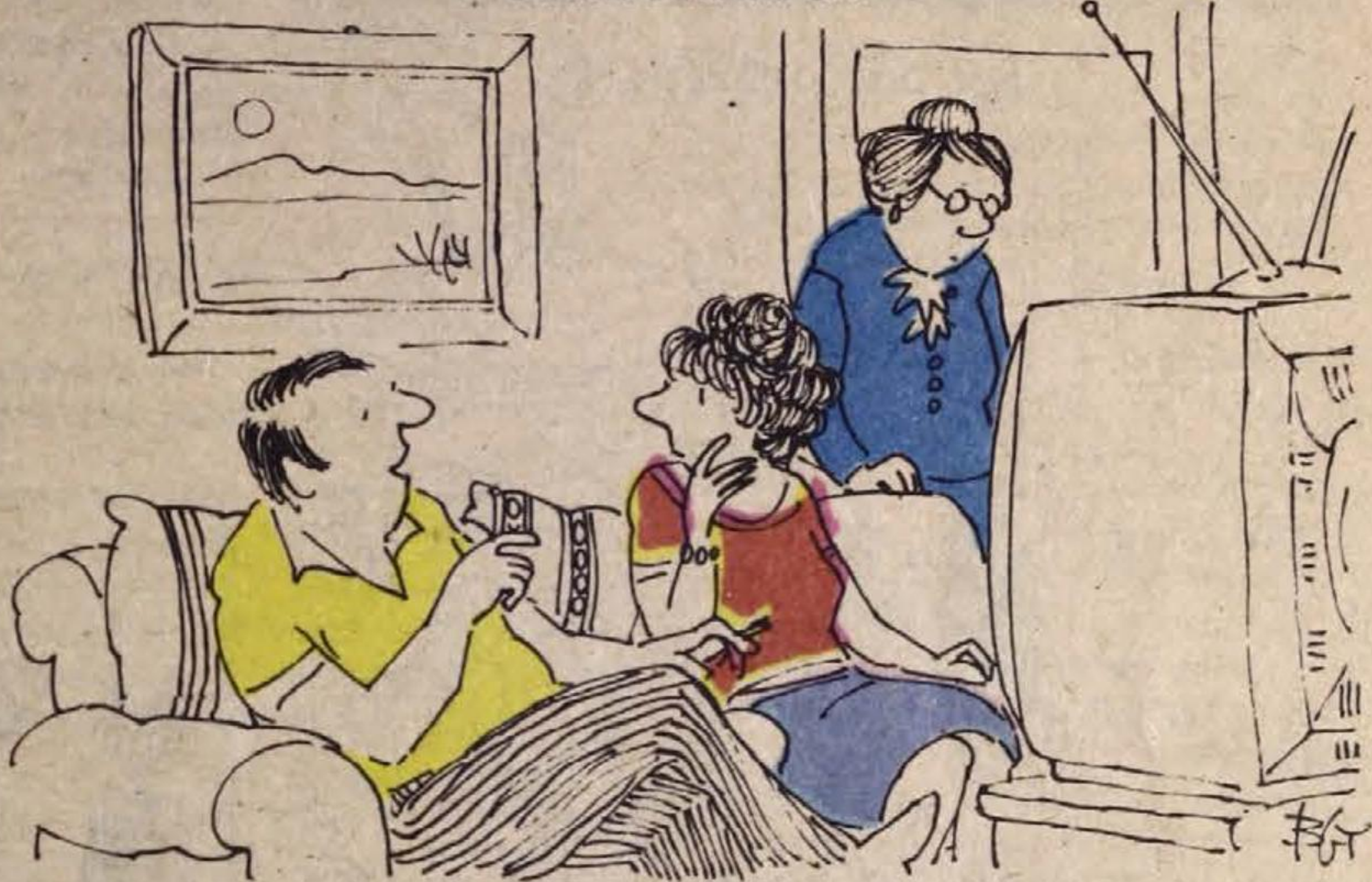

– Egyszer megpróbálhatna a Chrudinák kamerával és mikrofonnal bejutni egy hazai katonai körzetbe . . .

FÜTYÜLÜNK RÁ

Látogatóm vidáman fészkelődött és élénk szemekkel nézett rám.

— Trallala — mondta egy idő után talán nem egészen egyértelműen. Rákérdeztem.

— Bocsásson meg, mit óhajt ezzel kifejezésre juttatni?

— Hát csak azt, amit már a madarak is csiripolnak.

— De hát mit csiripolnak már a madarak is?

— Hogy maguktól felsőbb szinten elvárnak egyet-mást.

— Kétségkívül. Ön speciel mire gondol?

— Hogy ne csak a rosszat írják meg, hanem a jót is.

— Igaz, igaz. Bizony hogy elvárják.

— Na és megírják?

— Természetesen.

— Akkor már értem, mitől olyan üresek a lapjaik. Na idehallgasson, rólam csupa jót írhat. Vidám vagyok, optimista és kövér.

— Kövér?

— Mondjuk, hogy erős. Tudja, én tél végére mindig lefogyok, idén azonban sikerült tartanom a súlyomat. Sőt még fel is szedtem valamit.

— Fantasztikus. Hiszen az élelmiszerárak jelentősen emelkedtek.

— Fütyülünk rá. A lényeg, hogy kicsattanok az energiától és hamarosan elkezdem építeni az otthonomat.

— Remek. Tanácsi segítséggel, vagy bankhitelből?

— Ugyan kérem. Önerőből.

— Ez több, mint gyönyörű. Feltehetőleg valami lerobbant foghíjon, netán tetőtérben.

— Ne ugrasson, mert gúny tárgyává teszem. A környék legszebb pontján, a legeslegzöldebb zöldövezetben.

— Ön tehát többszörös milliomos.

— Ne röhögtessen. Hol él maga?

— Itt.

— Ja? Az más. Nézze, a lényeg, hogy nem kell ahhoz milliomosnak lenni. Hiszen a közvetlen környezetemben több tucat ilyen magamfajta kezd most építkezésbe.

— Értem már, társasház!

— Szó sincs róla. Mindegyikünk külön otthont épít magának.

— Most? Amikor az építőanyag árak az egeket ostromolják?

— Fütyülünk rá. Egykettőre összeszedjük.

— Szinte már ijesztő. És mikorra készül el az otthonával? Tíz év? Húsz?

— Menjen a csudába. Két hét múlva beköltözünk és kész.

— Nem igaz.

— Nálam lefogadhatja. Különben is sürgős az ügy mert családot akarok alapítani.

— Le a kalappal. Na és hány gyereket szeretnének?

— Legalább ötöt, vagy hatot.

— Csak ülök és csodálkozom. Öt, hat gyereket, manapság? Amikor a gyerekruhák, bútorok árai többszörösükre emelkedtek?

— Fütyülünk rá. Az a fontos, hogy minél több gyerek legyen. Már alig várom. Esténként majd összegyűlik az egész család és dalolunk vígan. Nade, indulok is . . .

— Bocsásson meg, szabad a nevét?

— Turdus Merula.

— Vagy úgy? Akkor már értem. Uraságod tehát külföldi.

— Ezt kikérem magamnak. Én itt születtem, itt élek, nem is mennék máshova, mert itt érzem jól magam. Turdus Merula különben is csak a művésznevem.

— És mi az igazi?

— Feketerigó, maga madár!

Trillázott egyet, aztán megrebbentette a szárnyát és kirepült a szobából. A névjegyét otthagyta az asztalomon.

Majd továbbítom.

Peterdi Pál

Hét új könyvkiadó vállalat alakult

VIGYÁZAT, MUNKAKÖNYVET MINDEN VÁLLALAT KIADHAT!

KARÖRÖM

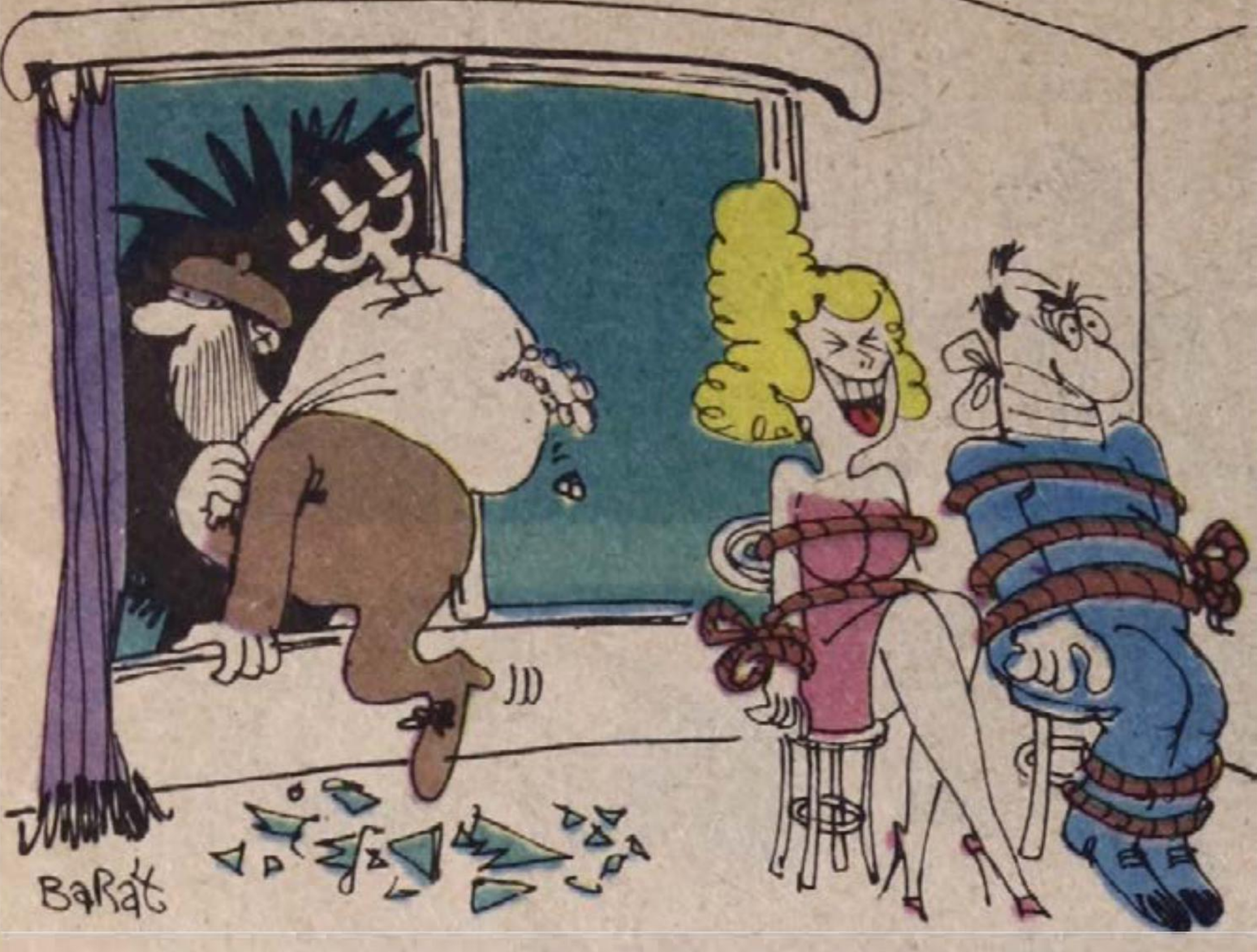

– Majd tehet új vagyonnyilatkozatot.

MAI CSALÁDTERVEZÉS

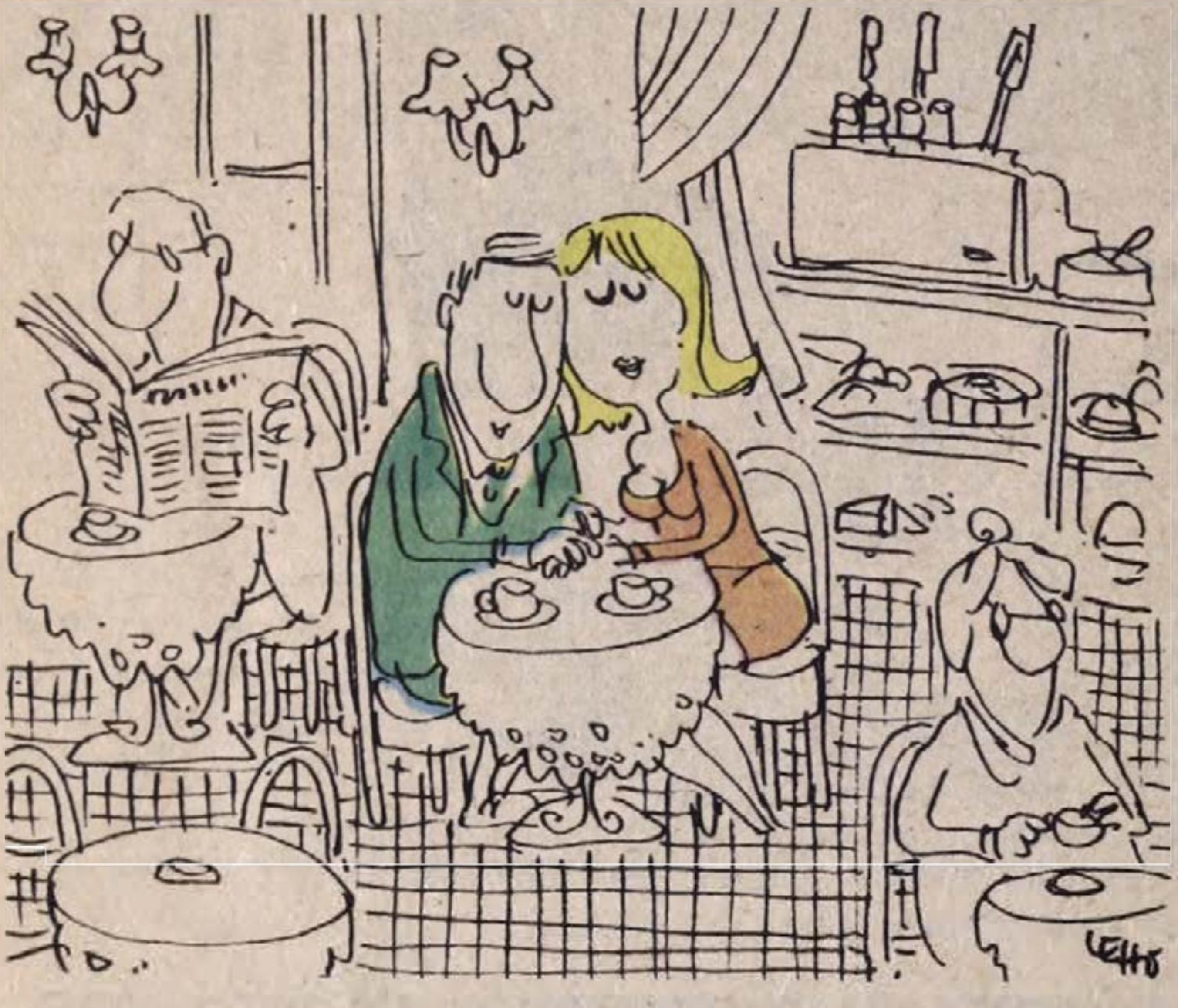

– Én is mindig arról álmodozom, hogy nem lesz egy gyerekünk sem ...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

– Mondja, csinált maga valaha is legalább valami jót az embereknek?! – kérdezi a bíró a tárgyaláson az anyagyilkostól.

– Hogyne, tisztelt Bíró Úr! Tíz detektív nekem köszönheti, hogy állandóan volt munkája! – feleli büszkén.

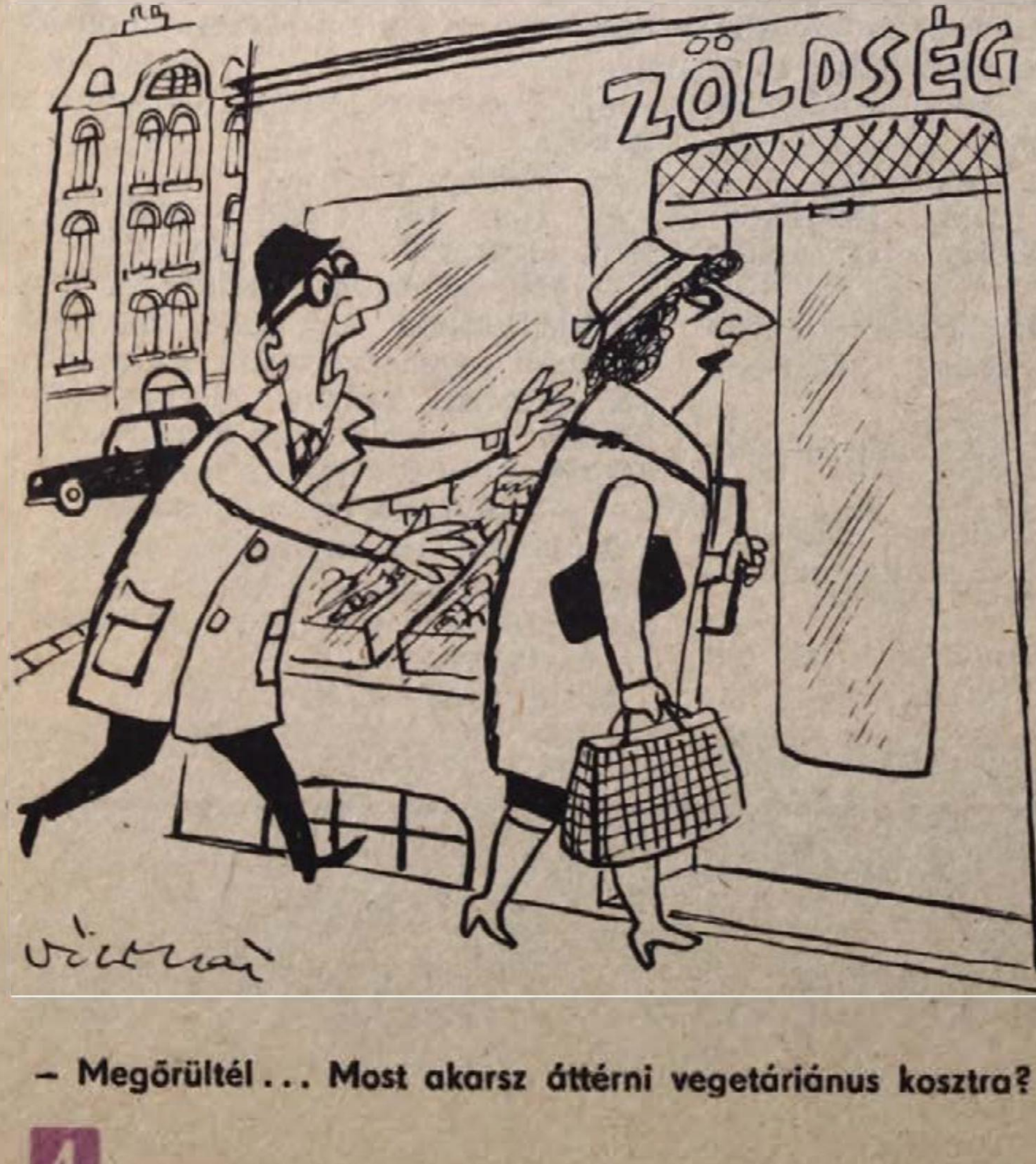

– Megőrültél ... Most akarsz áttérni vegetáriánus kosztra?

SZILÁNKOK

MEGLEPŐ

– Mindig tartós kapcsolatot keresek, mert a feleségem utálja, ha futó kalandjaim vannak.

ERÉNYES NŐ

– Már négy gyerekünk volt, amikor először megcsókolhatott a férjem.

IDEGEN FÉRFI

Csinos nőismerősöm meséli:

– Tegnap este hazamentem és egy idegen férfit találtam az ágyamban.

– És mit csinált?

– Kiderült, hogy nem is az én lakásom, de ha már ilyen a véletlen, ott maradtam.

ÉJJEL A KÜLVÁROSBAN

– Felváltaná ezt a százast két ezresre?

ÜZLETEMBER

– Szerveztem egy amatőr zenekart Alsódabason. Ha Yehudi Menuhin vállalja a prímás szerepét, kapkodni fognak utánunk.

KÉRÉS

– Szúr-szaggat a fejem. Vegyél be helyettem egy fájdalomcsillapítót, mert én idegenkedem a gyógyszerektől.

ÍNYENC

– Villával eszem a finom húslevest, mert így tovább tudom élvezni az ízét.

ABSZURD

– Van szerencsém tisztelettel megkérnem a kedves lányuk kezét.

– Dehát nincs is lányunk!

– Az a jó. Ugyanis egyelőre nem akarok nősülni.

SIKERES EMBER

– Gratulálhatsz! Az orvosom irigy a vérnyomásomra!

MŰVÉSZET

Szív, tehetség, művészi átélés nélkül a verklit sem érdemes forgatni.

ORVOSNÁL

Az orvos mérgesen dorgálja betegét:

– A múlt héten megmondtam, hogy egy konty alkoholt sem szabad innia. Miért kérdezi ezt most megint?

– Gondoltam, azóta esetleg haladt valamit az orvostudomány.

RAZZIA

– Ön miből él?

– Nyugdíjból.

– Huszonkét éves korára?

– Az apám nyugdíjából ...

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY: ÜZEN A MÚLT

SÉTÁLÓ UTCA
ANNO 1945

Elhagyott lovak a Kigyó utcában

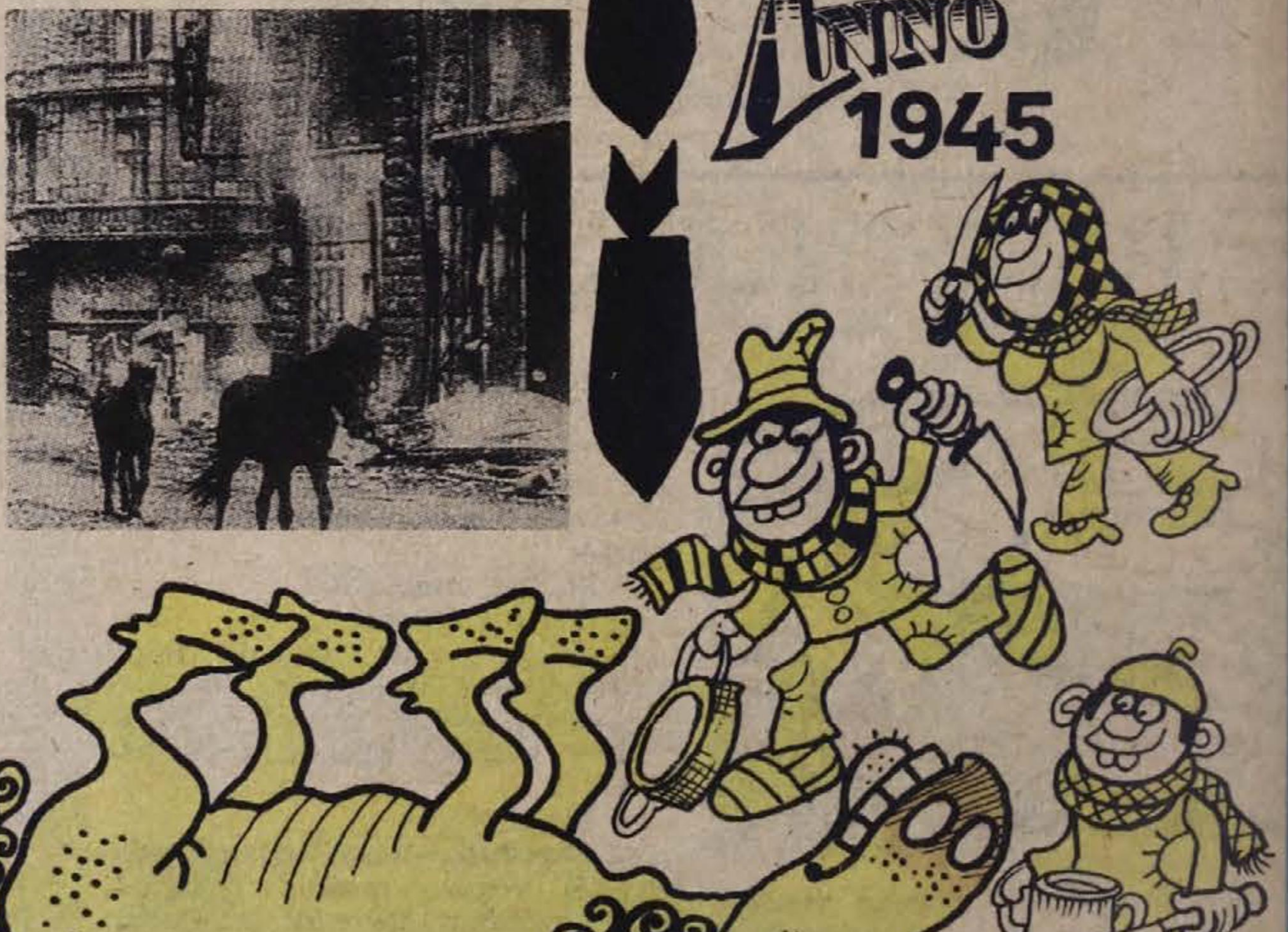

Kígyó utca, Kígyó utca,
kirakatok luxus-cucca ...
voltál bizony egykor facér
romos-lomos lósétatér

Ismerős kép. Beledöbben,
aki látta negyvenötben,
ver a szíve hevesebben,
(vagyunk egyre kevesebben.)

Ment a paci, búsan, árván,
a rommálőtt utcán járván ...
de mit ér a lólét ottan,
ahol a szem éhtől koppan?

A lóhús is ínyenc álom,
ha az éhség csapott állon,
irgalom a szívből elszáll
s máris fő a pacifelsál.

Mindez elmúlt, él a béke ...
malacsült az asztal éke,
magyar gyomornak ez való!
(A ló-mennyben bólint a ló.)

PATINÁS GIMNÁZIUM

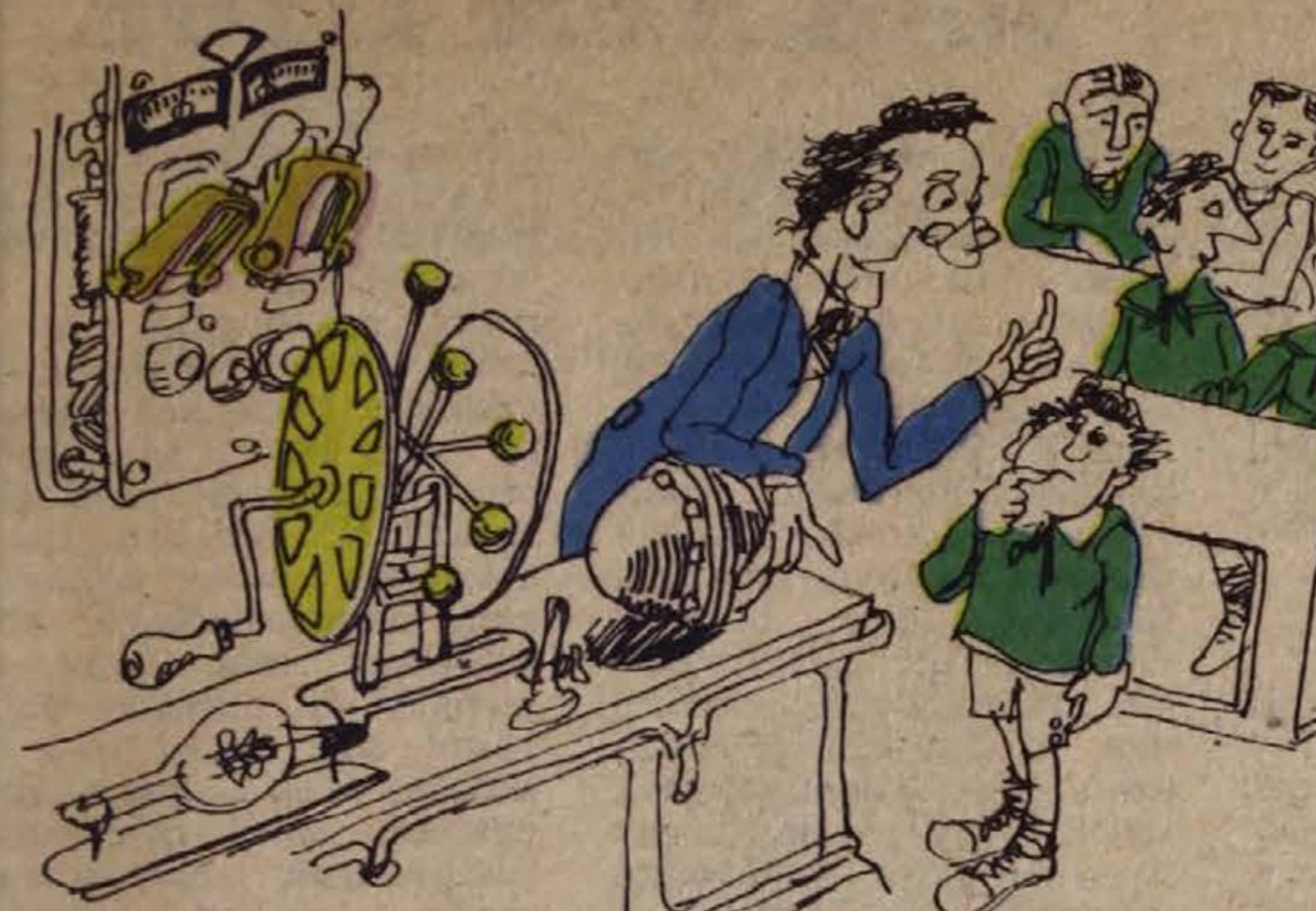

– Steinmann, te nem sokat tudsz a hidrogénről ... Teller Ede, gyere ki és segíts neki!

CSAPATGYAKORLAT A DUNÁNTÚLON

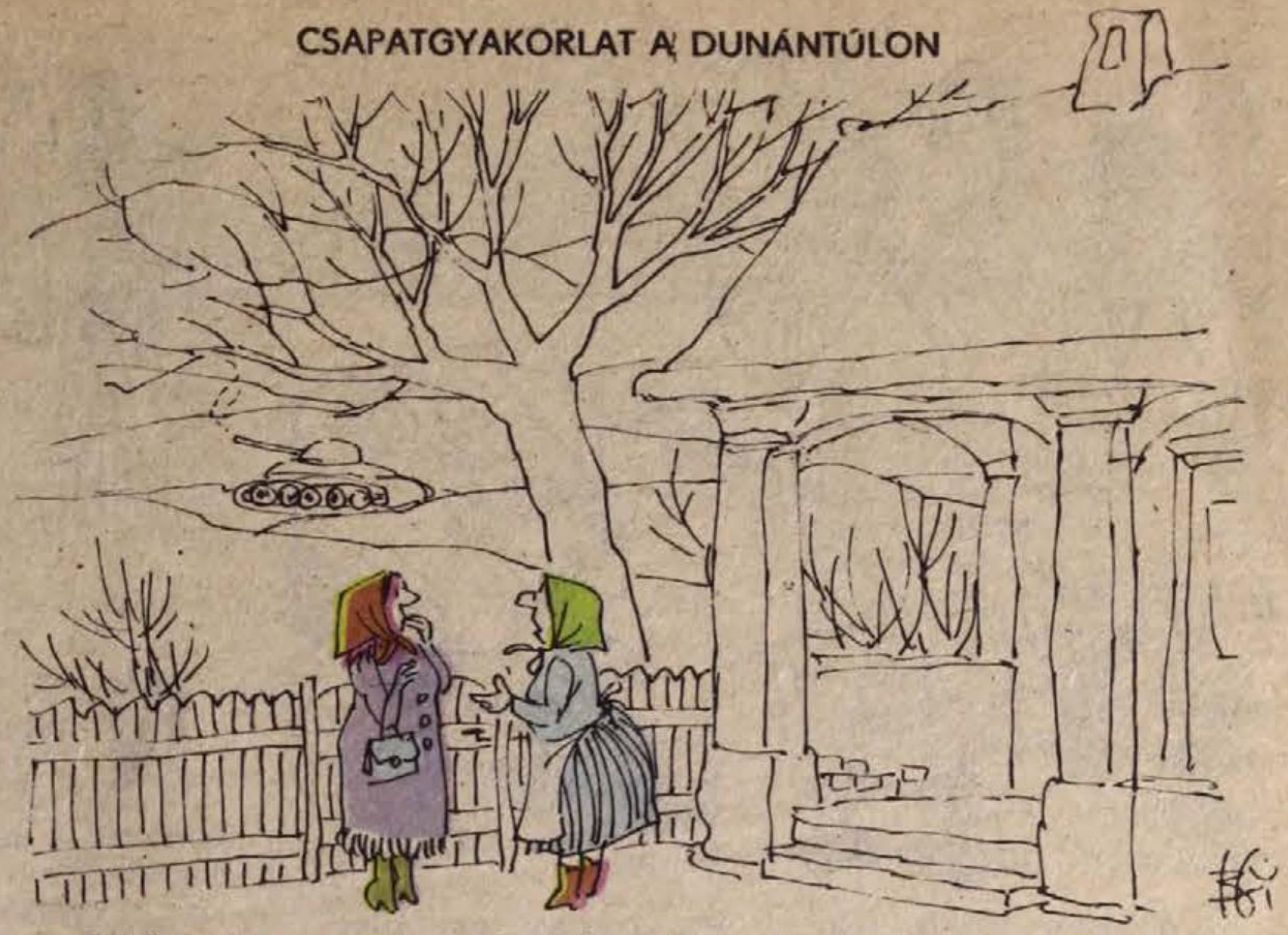

– Féltünk ám nagyon az ágyúdörgésben, de aztán végre megjöttek az oroszok!

Ki MiT NEM VESZ?

Erőteljes dörömbölés vert fel álmomból. Mintha Forma 1-es úthengert kereszteztek volna egy Trabanttal.

— Ki lehet az ilyenkor, amikor még az adóellenőr sem jár? — tettem fel magamnak a költői kérdést.

— Engedjen be, én vagyok! — harsogta egy hang, amely egy idős lakótársban végződött.

Hát persze, hogy Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz volt az, aki ott tüsténkedett a bejárati ajtó előtt. Régen találkoztunk utoljára, legalább négy központi áremelés eltelt már azóta.

— Mi járatban tetszik lenni a Csámcsogi néninek? — kérdeztem.

— Fontos ügyben jöttem! — tornyozódott befelé a lakószobák irányába.

Ránéztem az órámra, hajnali fél öt volt.

— Mindjárt gondoltam, hogy fontos az ügy — mondtam. — Csak maga az, akit ilyenkor az álmatlanság gyötör, s magának minden ügy fontos.

Az idős lakótárs elengedte a sértést a füle mellett. Harcedzett állampolgár volt, kis nyugdíjjal és felemelt húspénzzel!.

Ki, vele mi nyomja a lelkét a Csámcsogi néninek! — jegyeztem meg ásítozva.

— Kartellba tömörülünk! — tért azonnal a tárgyra. Nem gezemicézett, semmi hókusz-pókusz rögtön beletrafált a közepébe.

— Mi, a Nagypofon u. 19/c. lakói összefogunk és nem veszünk semmit!

Erre már azonnal kiment az álom a szememből. Tegnap vettem kis családomnak két zsömlét meg négy és fél deka trappista sajtot! Te jó ég! Csak nem fognak sztrájktörőknek tartani a házban?

— Már mindenkit összeírtam! — mondta Csámcsogi néni. — Még maga van hátra, aztán hurrá, bojkottáljuk a vásárlást. Elegünk van abból, hogy minden olyan drága!

— Ami azt illeti, nekem is — vallottam be ezen a hajnali órán Csámcsogi néninek. — De azért nem értem az egészet. Valamit azért csak kellene vennie az embernek, igaz?

Az idős lakótárs egyik lábáról a másikra táblábolt. Nem volt zavarban, csak fázott.

— Már felosztottuk egymás közt hogy ki mit nem vesz! — mondta. — Pikkelyes bácsiék például, a magasföldszintről, vállalták, hogy nem vesznek fél évig Camember sajtot.

— Miért nem vesznek?

— Mert felment az ára. 10 ft.-ról 14-re. Teknősbika bácsiék a másodikról nem vesznek több Liberót, mert 147 forintról 203-ra emelték. Málnavadászék pedig a bébiholmikat bojkottálják. Tudja, mennyi most egy tipegő? Minimum ötszáz, de van nyolcszázért is!

Tetszett az ötlet, de még mindig nem értettem a lényegét.

— Magára fontos feladat maradt — lépett közelebb Csámcsogi néni. — Maga jelentős potentát, akire odafent is odafigyelnek. Magának kellene bojkottálnia a kenyér-, a tej- és a húskészítmények vásárlását. Majd észreveszik magukat az örökös áremelők! — tette hozzá és izgatottan körülnézett.

— És miből fogok élni? — kérdeztem az idős lakótársat. — Ha nem eszem kenyeret, tejet és húst előbb-utóbb éhen halok.

— Nem kell nyafogni! — mondta Csámcsogi néni. — Majd csak lesz valahogy.

— És azt tetszik gondolni, hogy ettől jobb belátásra térnek majd az áremelők? Mérséklik a mosópor árát?

— Egyelőre nem gondolok semmit! — jegyezte meg Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz. — Ez csak olyan figyelmeztető sztrájk. De ha mi, Nagypofon u. 19/c-beliek összefogunk, annak meglesz a foganatja.

Most már mindent értettem: a harcos Csámcsogi néni egy mozgalom élére állt!

— S ha szabadna kérdeznem, a Csámcsogi néninek mit tetszik majd nem vásárolni?

Az idős lakótárs úgy kihúzta magát, mint azokban a szép időkben, amikor még kijött a nyugdíjából.

— Énrám is a neheze jutott — mondta. — De nem hátrálok. Fél évig nem vásárolok 60 grammos süvegcukrot. Olvastam, 6.80-ról 7.10-re emelték az árát.

— Szegény Csámcsogi néni! — sajnálkoztam. — Biztos ez volt a kedvenc csemegéje. Talán még az unokáknak is tetszett venni néha napján.

— Én? — hördült fel a Forma 1-es úthenger. — Ki nem állhatom a süvegcukrot! De ezt el ne árulja a többieknek a házban..!

Föld S. Péter

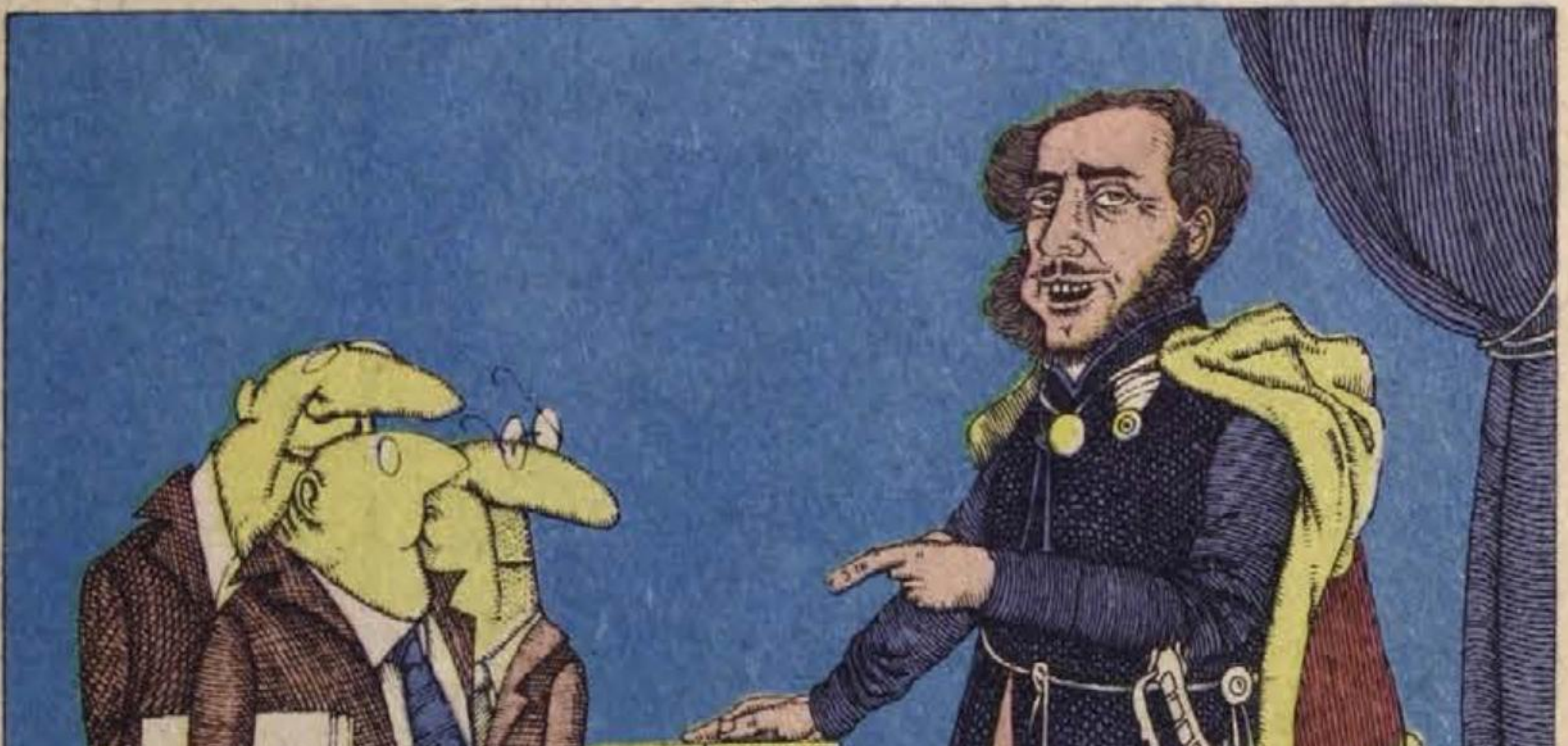

– Ha a gazdaságban valami nem megy, tudok kölcsönadni idézeteket...

Bálint-nyilatkozat: Kiprichet nem szabad elmozdítani a jobb szélről

ÉS MI A HELYZET A BALOLDALON?

BIZTATÁS

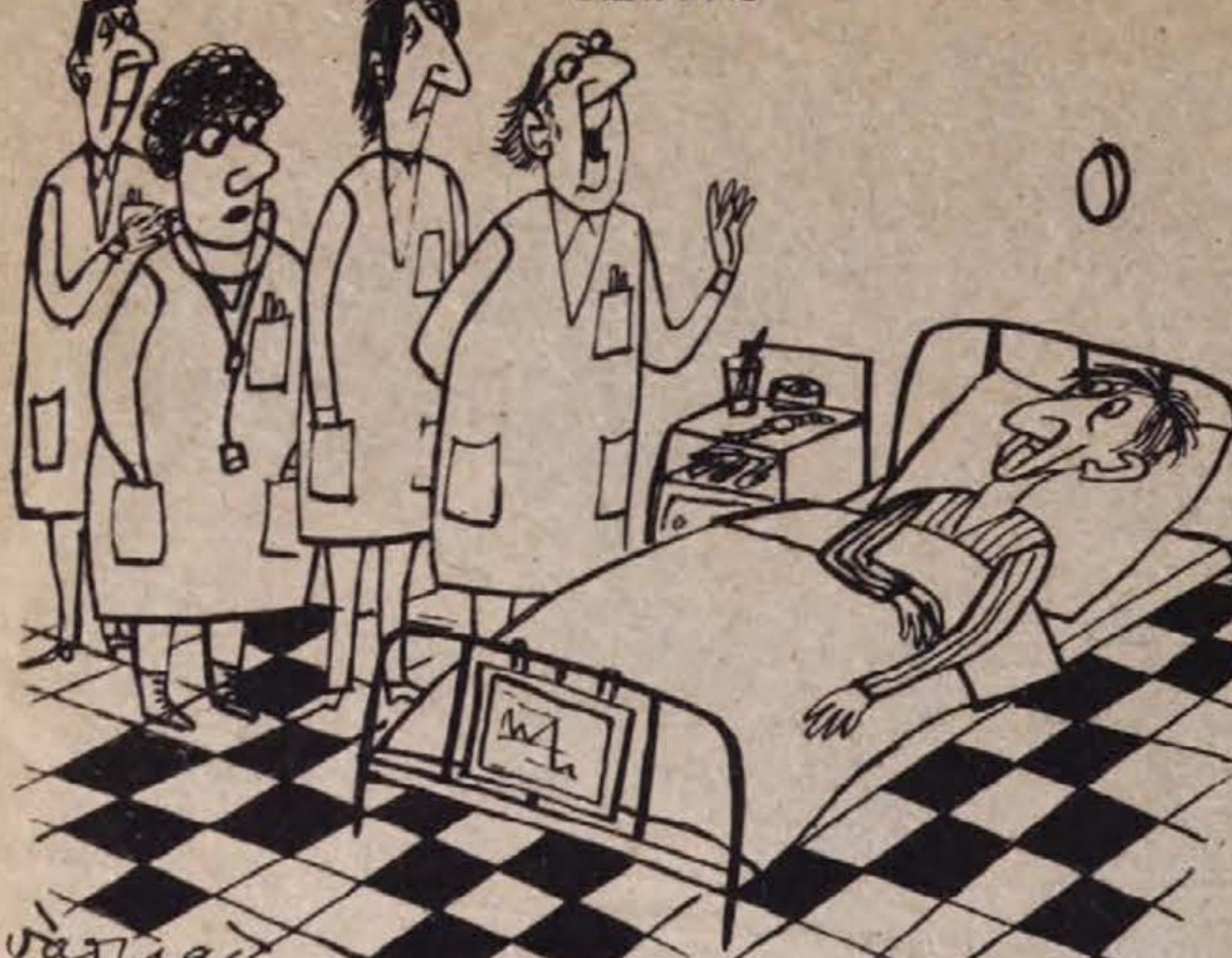

– Úgy érzem, az ön műtétje lesz az első, amelyik sikerülni fog nekem...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Az anya így dorgálja a lányát:
— Tudod mi lesz azokkal a kislányokkal, akik nem eszik meg a tejbegrízt?
— Tudom — vágja rá nagy bölcsen. — Azok nem híznak meg, és ha megnőnek manökenek lesznek.

*

— Igaz, hogy a kakasod nagyon lusta? — kérdezi egyik paraszt a másiktól.
— Az nem kifejezés. Képzeld amikor kora hajnalban a szomszéd kakasa elkezd kukorékolni, az enyém kinyitja az egyik szemét, jóváhagyólag bólint, és tovább alszik.

FOTÓSAROK

NŐI JÁTÉKOK

Szinte nincs is olyan nap, hogy ne hallanánk valamilyen új, korábban ismeretlen sportról. Van olyan, amelyet labdával űznek, más sportágakhoz viszont nem kell labda.

Az egyik legújabb játék, a Vagy a labda, vagy a baba, e kettő kombinációja: van labda, csak nem használják.

A játék lényege igen egyszerű: feldobjuk a labdát a levegőbe és amíg le nem esik, meghúzzuk az ellenfél orrát, fülét, haját. Az győz, aki a labda leeséséig minél több testrészt tud meghúzni! (Döntetlen esetén térd- és combrúgásokkal döntik el, hogy ki nyerte a mérkőzést.)

Az új, gyorsan terjedő játéknak van még egy hatalmas előnye: ha nincs labda a közelben, anélkül is játszható. Ebben az esetben csak rúgni, harapni, ütni, csípni és marni kell.

efespé

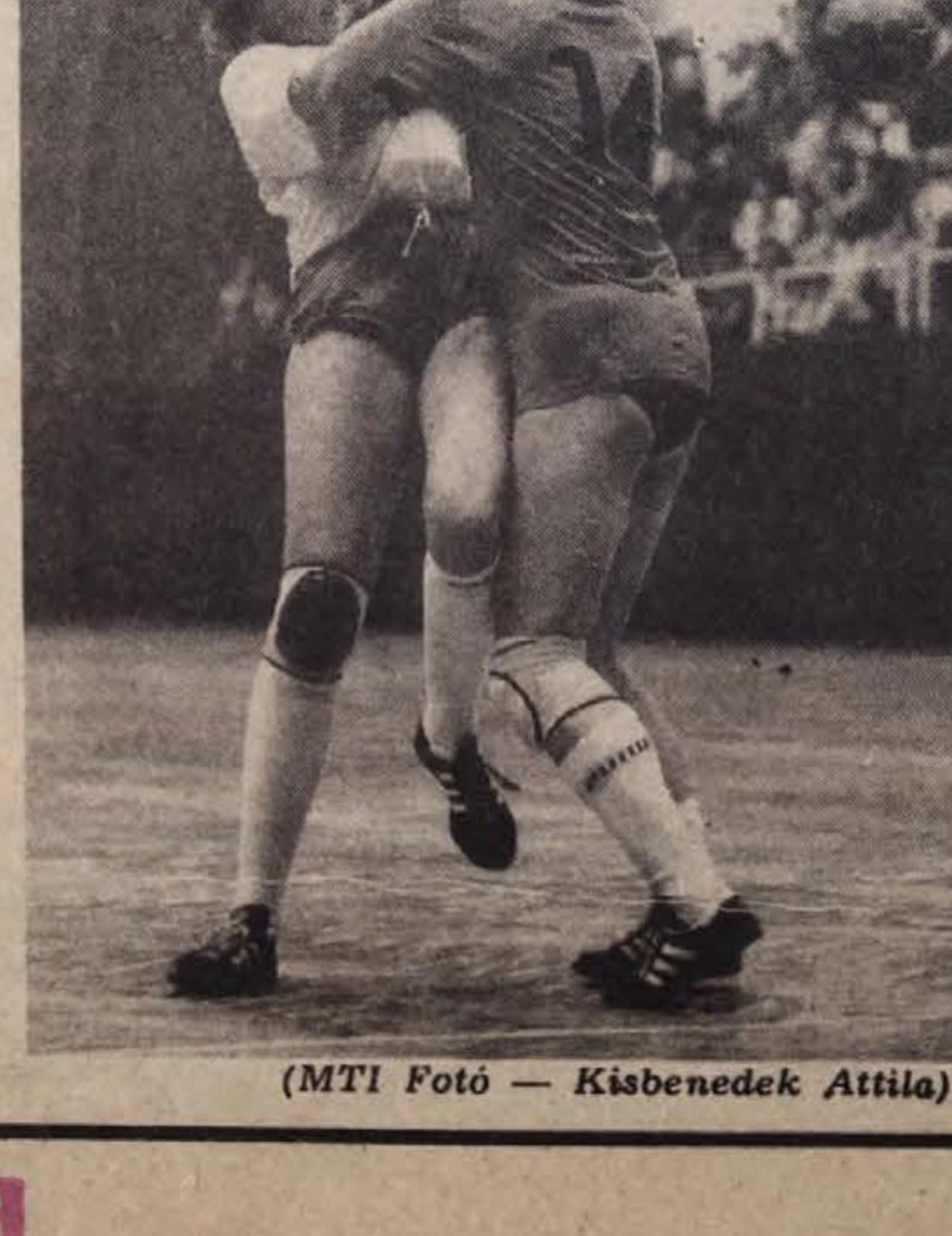

(MTI Fotó — Kisbenedek Attila)

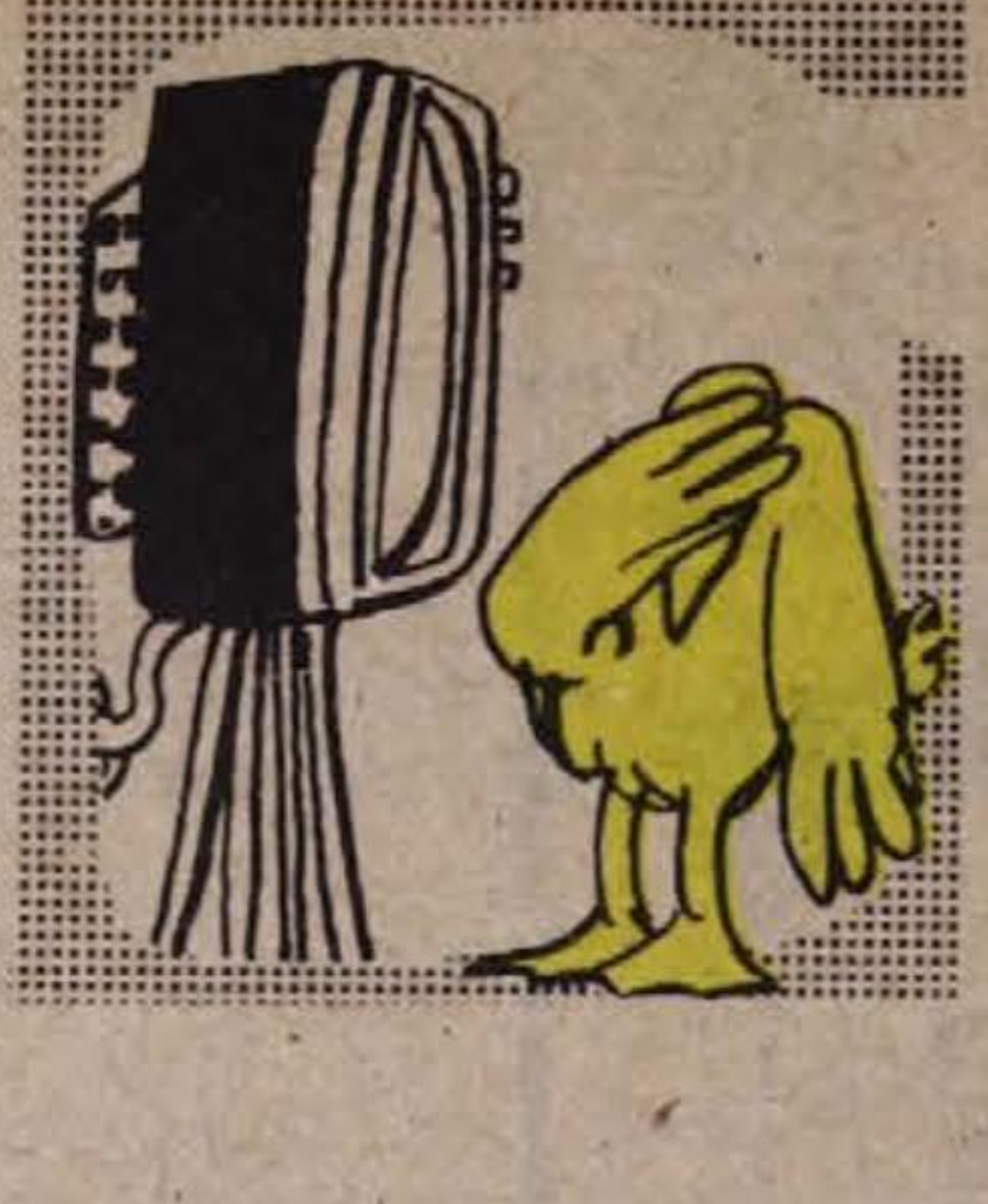

MÁR NEM TITOK

Nehéz dolga volt legutóbb a Hírháttérnek a tévében. Pedig Mester mestere a szakmájának, a konstruktív faggatózásnak. Csakhát nem minden téma adja meg magát könnyen. Az első kérdés, a Barátság hadgyakorlat értékes információkkal szolgált, a másik (a szakszervezeti tagdíjlevonások) még inkább... Node erről később.

A hadgyakorlatról a nyilatkozó altábornagytól megtudtuk, miért volt és van szükség ezekre a manőverekre. Tudjuk azt is hány katona vesz részt rajtuk. Még a hadgyakorlat térképét is megkaptuk, nehogy arra tévedjünk, amikor egy golyó is arra téved és kupán talál bennünket. Sőt, azt is megtudhattuk, hogy nem lesz eltévedt golyó, mert a fiúk csak vaklőszerrel pufogtatnak. Csak egy valami nem volt igazán meggyőző. Éppen amiről Mester Ákos oly kitartóan puhatolózott. Mi ütött a tájékoztatási politikánkba, hogy az eleddig szupertitkos katonai ügyek (honvédelmi költségvetés, hadgyakorlat részletei stb.), mintha mi sem történt volna, olyan természetességgel nemtitkossá váltak. Mitől állt belénk ez a nagy kitárulkozás?

Az altábornagy ezt a bekövetkezett nemzetközi enyhüléssel indokolta. Lehetséges. Most már csak az a kérdés: az enyhüléstől jött-e meg a nyíltság, vagy a nyíltság hozta-e meg az enyhülést. Mert így is fel lehet fogni éppenséggel. Akárhogy is, örvendetes, hogy a két tömb kölcsönösen meghívja a másikat hadgyakorlatai megfigyelésére. Sőt, amint hallottuk, ezeken a viziteken nagyon korrekt, barátságos hangulat uralkodik. Ennek őszintén örültem, bár civil fülemnek elég bizarrul hangzik, utóvégre mégis két szembenálló haderőről van szó. Törni kezdtem azt a buta laikus fejemet, vajon hogyan zajlik le egy ilyen korrekt, barátságos vendégeskedés. Gondolom, valahogy így.

— Tábornok uram, méltóztassék megtekinteni a mi bazi nagy páncélosainkat. Legnagyobb sajnálatunkra ezzel lőjük Önöket miszlikre ha kegyeskednének benyomulni hozzánk... Mire a másik: — Pompás tákolmányok, csak gratulálni tudok. Ám, ha tábornagy urat lesz szerencsém vendégül látni a mi hadgyakorlatunkon, amit őszintén remélek, módjában lesz a vadászbombázóinkban gyönyörködni, amikkel ripityára apríthatnánk az Önök páncélosait. No de addig is igyunk mindkét tábor magas fokú harci felkészültségére! Prozit! Ná zdárovie!

És most a második téma: a szakszervezeti tagdíjak. Sajnos élemedett korom lehetővé teszi, hogy emlékezzem arra a negyvenegynéhány év előtti napra, amikor munkahelyemen odalépett hozzám egy öreg szaki, rábeszélt, hogy lépjek be a szakszervezetbe. Attól fogva minden tagdíjfizetés alkalmával elbeszélgetett velem. Megvallom őszintén, már kezdtem unni az öreget. Kedves volt de nagy fecsegő. Hosszadalmasan sorolta, miért kell tagdíjat fizetni, mit tesz értem a szakszervezet, hogyan védi érdekeimet, meg hogy öntudatos dolgozónak, hol a helye, amikor itt acsarkodnak körülöttünk a különböző osztályellenségek. Már rég kiguberáltam volna a pénzt, csak hagyja abba.

Most végre teljesült a vágyam. Nem kell bizalmi, nem kell a sok rizsa, mert levonhatják a fizetésemből az irodában. Igaz, agitációra sincs szükség, mert nem acsarkodik körülöttünk más, mint a személyi és általános forgalmi adó. Azzal meg a szakszervezet úgysem tud elbánni. Most már nem beszélhetnek lyukat a hasamba, szabad vagyok mint a madár. Akár hitelkártyával is kifizethetném a tagdíjat, ha volna. Lám, mégis halad a világ és vele a szakszervezeti mozgalom.

Amit viszont némileg sajnálok, hogy kissé elsikkadt a műsorban a szakszervezeti apparátus kérdése. A SZOT titkára közölte: mintegy 7000 függetlenített alkalmazottja van a magyar szakszervezeteknek. Igaz, a riporter megkérdezte, nem sok-e ez egy kissé, a titkár beszélt is várható ésszerűsítésekről, de nem számolták ki, végül is mekkora kiadást jelent ez. Nem csodálkoztam rajta, hiszen magamnak is ötször kellett nekiveselkednem, amíg kijött. Nos. Ha egy alkalmazott havi fizetését átlagban 8000 forintnak veszem (átlagban, vagyis takarítónőtől a főtitkárig mindenkit beleértve), akkor egy személy évi költsége (fizetés plusz közterhek) 100 000 forint körül van. 7000 függetlenített ember esetében ez évente csaknem hétszázmillió forint.

Bizony ez nem kis summa. Akkora, hogy ezt tényleg nem lehet bizalmiakkal kirimánkodni, ezt bizony már legjobb levonni. Én legalábbis így vontam le. A tanulságot a Hírháttérből.

Novobáczky Sándor

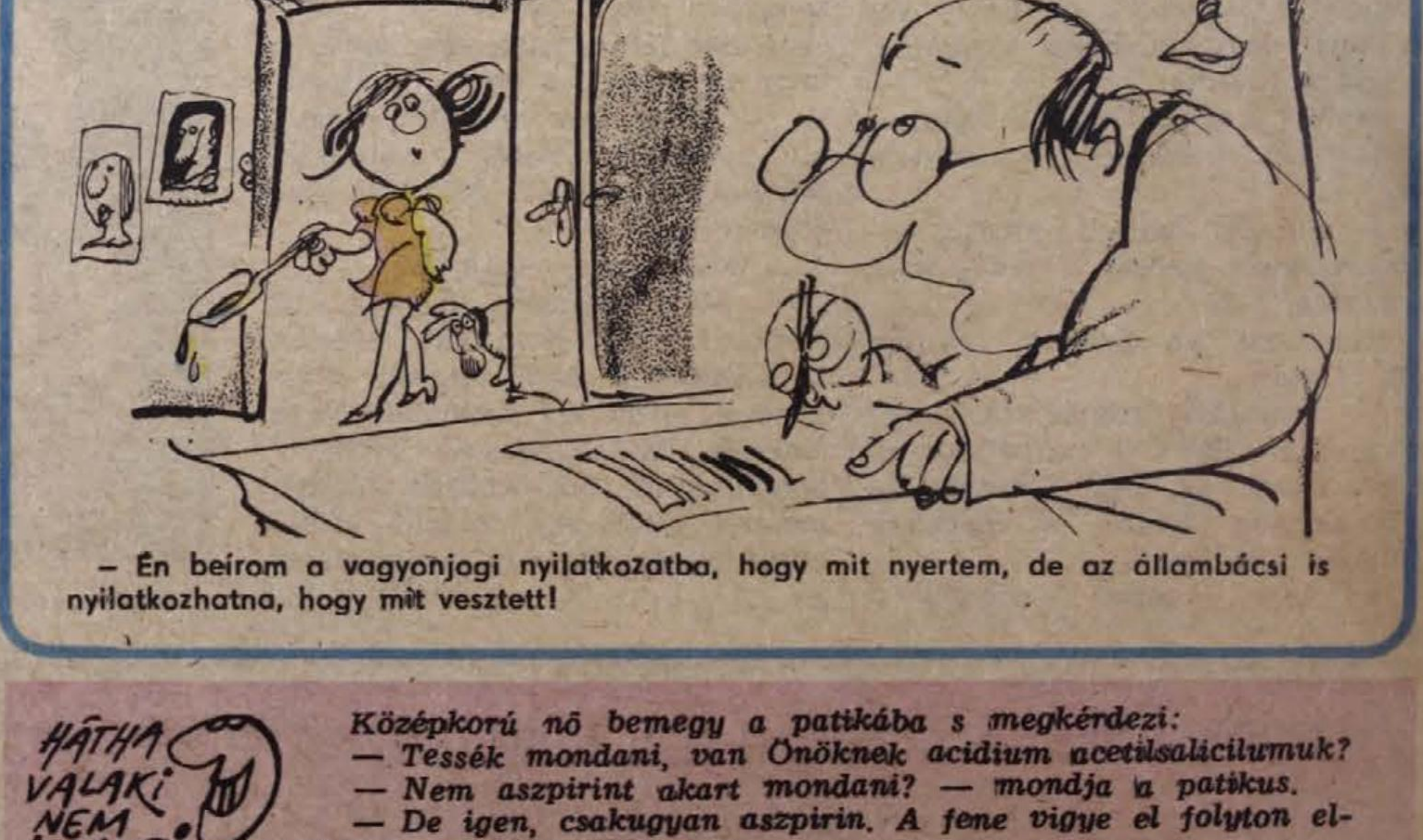

– Én beírom a vagyonjogi nyilatkozatba, hogy mit nyertem, de az állambácsi is nyilatkozhatna, hogy mit vesztett!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Középkorú nő bemegy a patikába s megkérdezi:
— Tessék mondani, van Önöknek acidium acetilsalicilumuk?
— Nem aszpirint akart mondani? — mondja a patikus.
— De igen, csakugyan aszpirin. A fene vigye el folyton elfelejtem ezt a nevét...

Kígyófarm létesül hazánkban

ŐK LEGALÁBB KIADHATJÁK A MÉRGÜKET...

VÁLLALKOZÓ

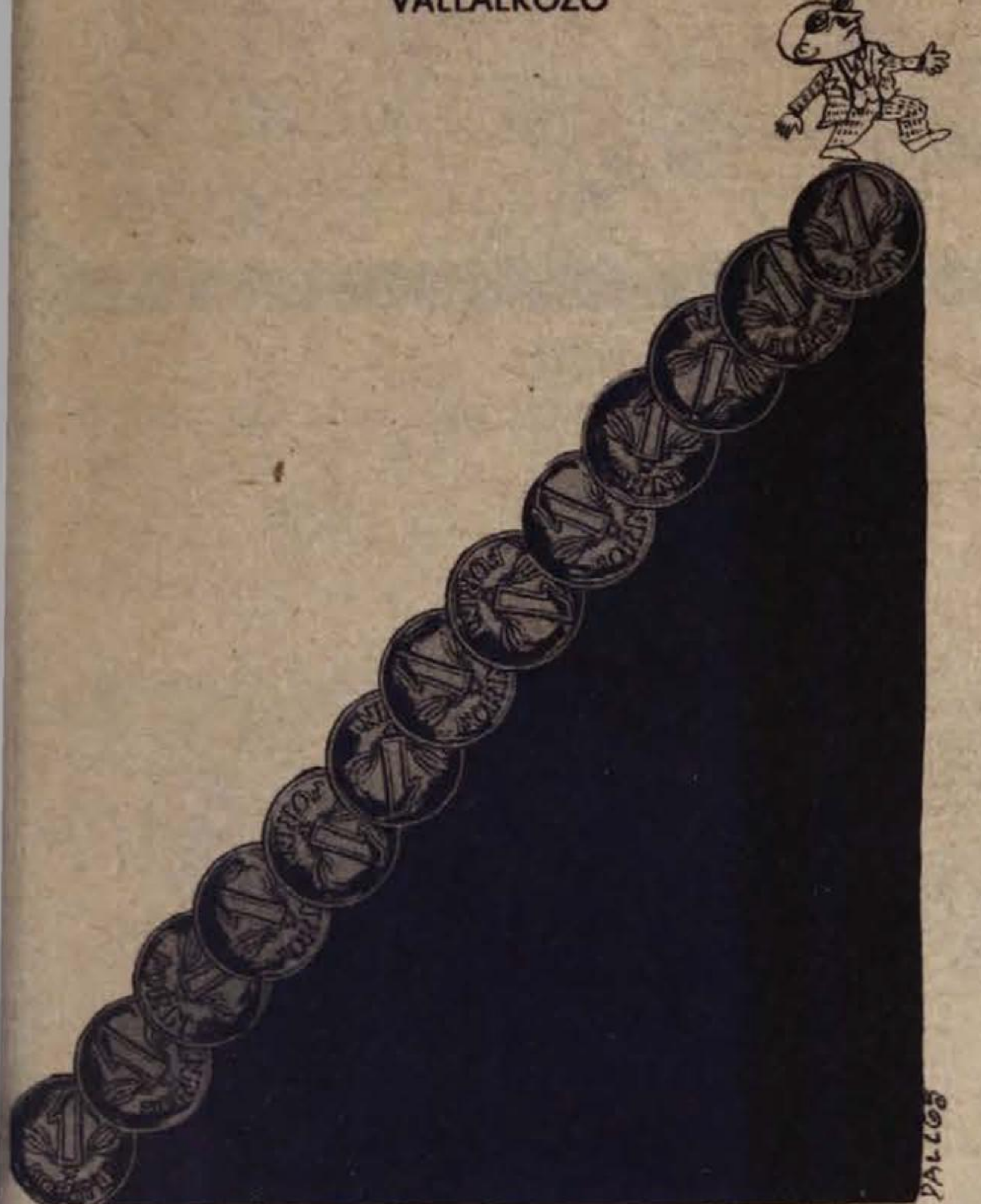

EGÉSZSÉGÜGYI HELYZETÜNK

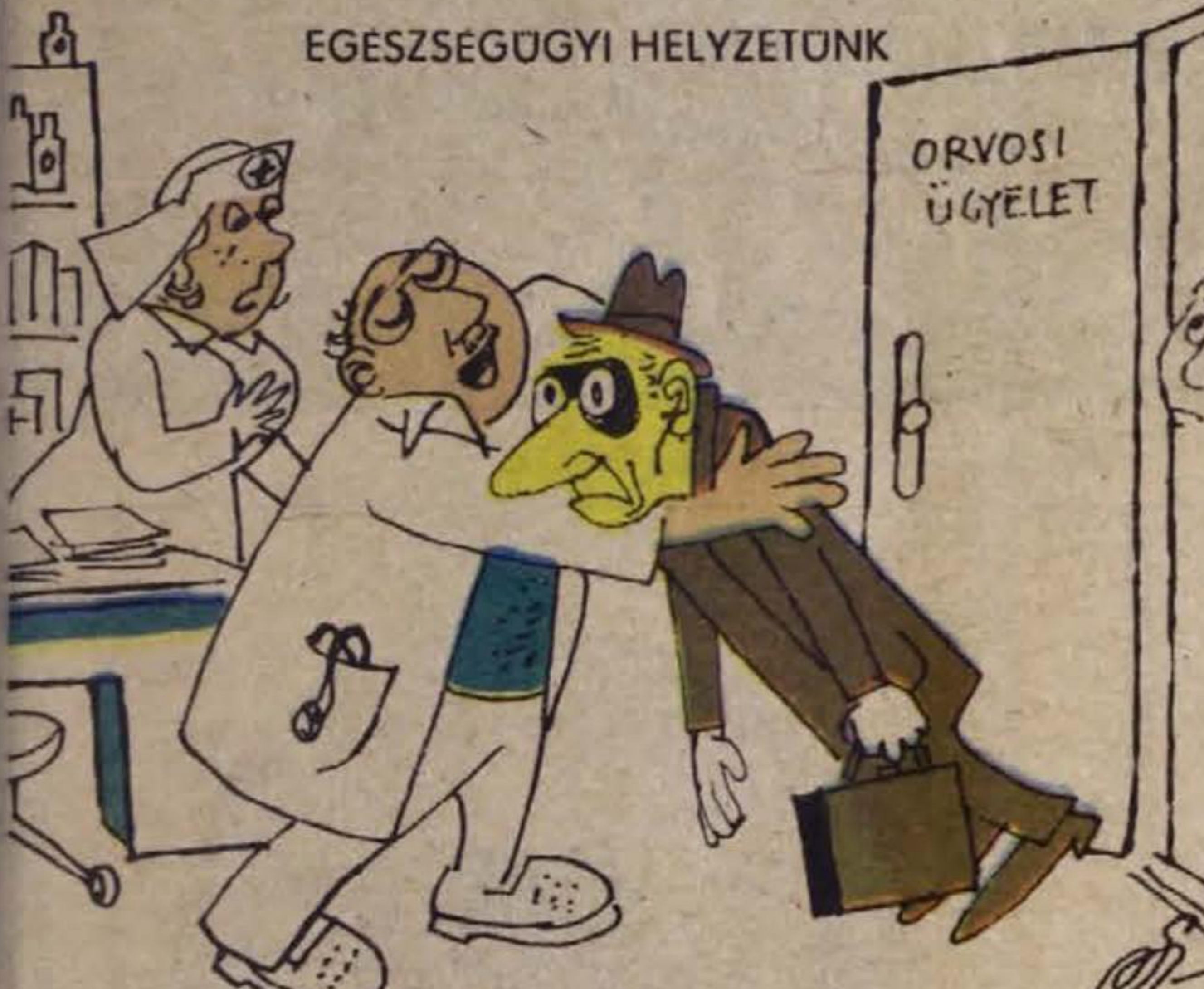

– Minden reggel fél 5-kor hallgassa meg a rádióban a Rákóczi indulót!

ENYÉM A VILÁG!

Igen, állampolgári vagy világpolgári jogon ez év januárjától birtokba vehetem az egész világot. Bele lesz pecsételve egy Adyért az útlevelembe, egy világraszóló pecséttel, hogy ezentúl — világgá mehetek!

Ahová akarok, ahová tudok!

Imádok utazni, de eddig csak tíz országba jutottam el. Pedig lehet vagy kétszáz!

Tehát vár rám még — százkilencven!

Eddig úgy alakult, hogy ki sem tettem a lábamat Európából. Sőt Európában is főleg a barátiakban és a testvériekben fordultam meg. Például Szlovákiában, IBUSZ-szal, feleségestül, félpanzióval ötször is jártam. Csodálatos vidék. De már mindent ismerek ott, bennünket is ismer mindenki. Árva várában előre köszönnek nekünk az árvák, Ihlaván legutóbb én segítettem ki a helyi idegenvezetőt, hogy hányadik Jagello építette a trafikot a piactéren... Új élményekre, új csodákra vágyom.

Körülnézek tehát a többi kontinensen.

Okos ember persze nem vág bele csak úgy a vakvilágba! Még ha világ-útlevél lapul is a zsebében.

Nem megyek olyan helyre, ahol lövöldöznek. Ahol robbantgatnak. Ahol túszokat szednek. Ahol puccsokat szerveznek. Kimarad tehát a Közel-Kelet és a Közép-Kelet, cakli-pakli. Vagy húsz állam. És másik húsz Ázsia déli részein, a Fülöp-szigetek, Malájföld meg a többi. Ugyanilyen megfontolásból ugrik Közép-Amerika is, Afrika nagy része is. Újabb negyven ország, cirka.

És bár előre kijelentem, hogy ne számítsanak rám idegenforgalmi terveik összeállításánál azokon a vidékeken sem, ahol szinte menetrendszerűek a természeti katasztrófák, az elemi csapások. Nem költöm arra a kis valutámat, hogy tornádó kapjon el a Bermuda Háromszögben, vagy földrengés Japánban. Esetleg San Franciscóban. Egyáltalán, az USA ne számítson a látogatásomra. Nem vihetem a drága dollárjaimat oda, ahol a dollár folyton veszít az értékéből.

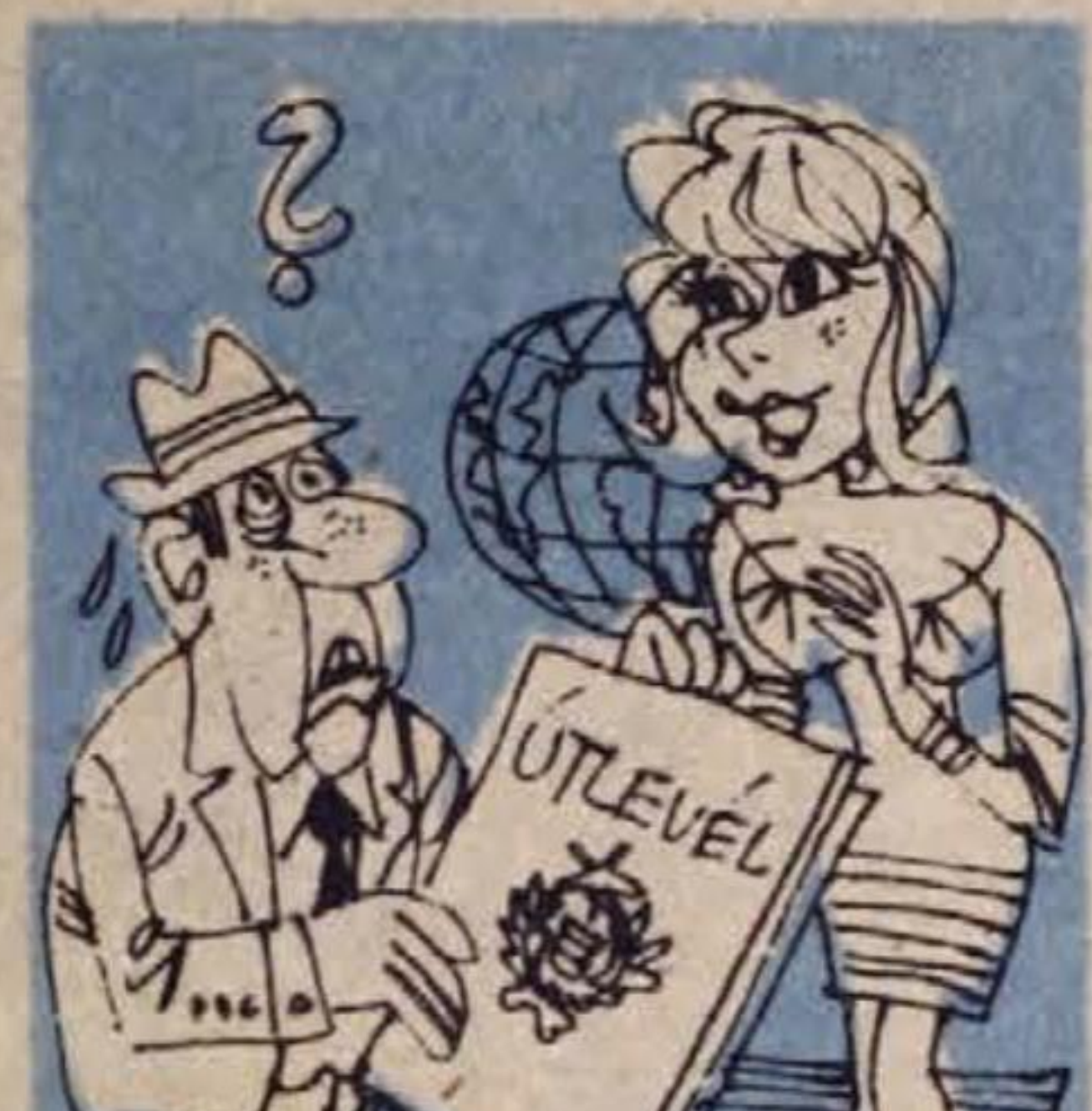

Kínáról fájó szívvel mondok le. De a minap azt hallottam a rádióban, hogy az ottani vendéglőkben kutyát tálalnak fel. Szeretem a kutyát, de nem kismenüben.

Óceániától, Ausztráliától szintén személyes okokból tartózkodom. Valahol ott él Kuglevác Tóni, akivel volt egy kis nézeteltérésünk egy bizonyos szép Kovácsnéval kapcsolatban, még legénykorunkban. Hiányzik az nekem, hogy valamelyik szigeten összetalálkozzunk?! Hogy ott folytassuk, ahol negyven éve abbahagytuk?! Épp ő következett volna ütésre.

Alaszkában nagy a hideg, Pápua-földön nagy a forróság. Kanadában a legközelebbi szomszéd annyira van, mint ide Nagykanizsa.

A többi kontinens minden országában is van valami bibi, ezért egyelőre mégis Európát „dolgozom le". Körülnézek, ahol még nem jártam. Persze, nem a brit szigetországban, ahol az IRA katonai szárnya... Nem Spanyolországban, ahol a baszk szeparatisták... Franciaországba viszont túl drága a belépőjegy.

És nem tapsolok, ha valahová repülővel, hajón lehet eljutni. Halljuk — látjuk, mi történik mostanában a repülőgépekkel meg a hajókkal..., és kiikszelek mindent a földgömbön, ahová nem vezet vasúti sín, országút.

Na, nézzük, mi maradt abból a százkilencven országból, ahol még nem jártam, de ahová okvetlen el szeretnék jutni. És ahová a különleges útlevelemmel az idén már gond és félelem nélkül eljuthatok. És ahová az úti ellátmányom nem csak az oda-visszautat teszi lehetővé, kiszállás nélkül.

Bevallom, pillanatnyilag — nincs ilyen ország. Vagy ha van, még nincs felfedezve.

Viszont most hallom egy ismerősömtől, hogy Stari Smokovecbe még van szabad hely egy utószezonos csoportba. Jártam már ott, de csak kétszer. Futok is az utazási irodába...

Kürti András

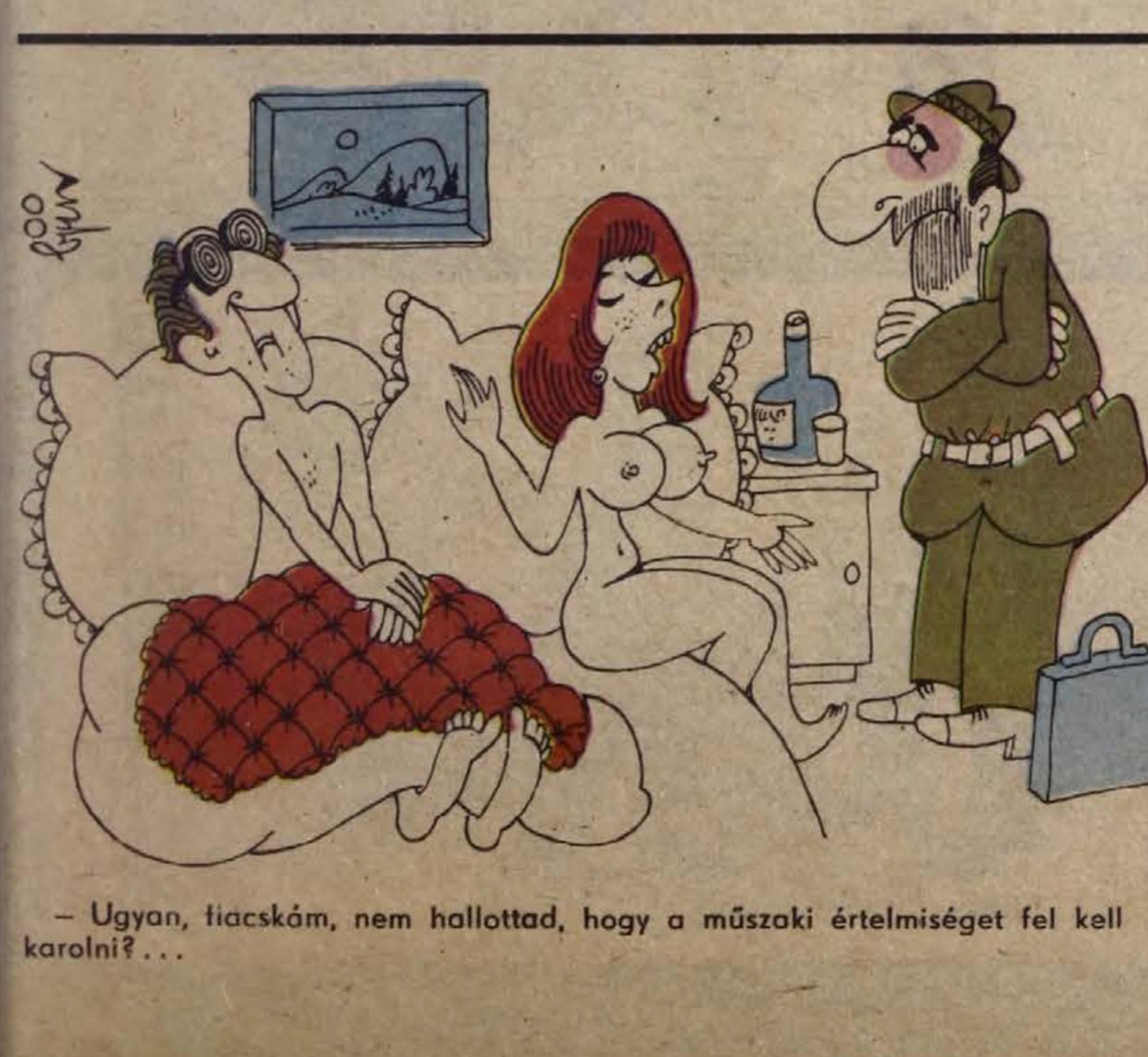

– Ugyan, fiacskám, nem hallottad, hogy a műszaki értelmiséget fel kell karolni?...

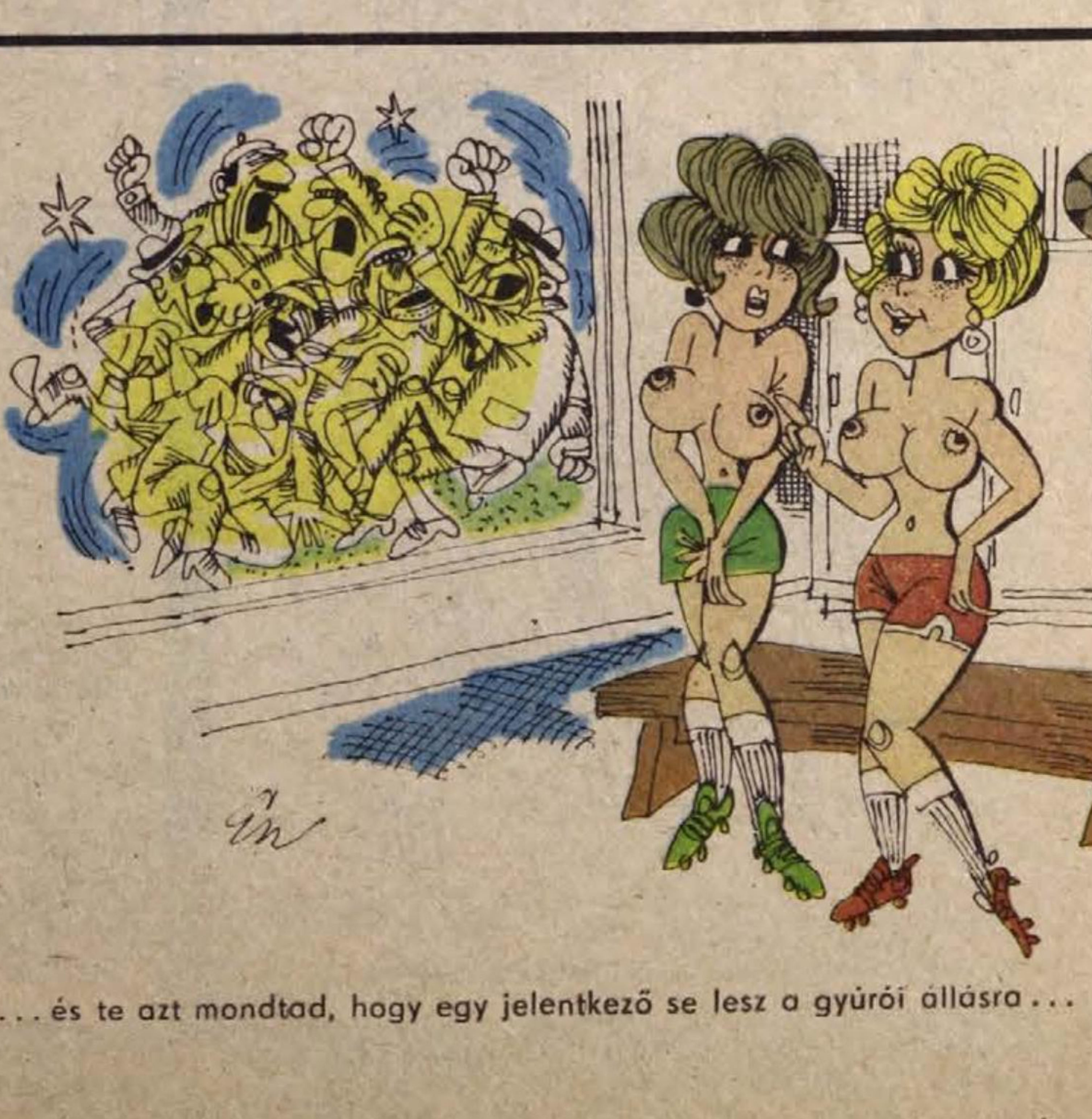

– ... és te azt mondtad, hogy egy jelentkező se lesz a gyúrói állásra ...

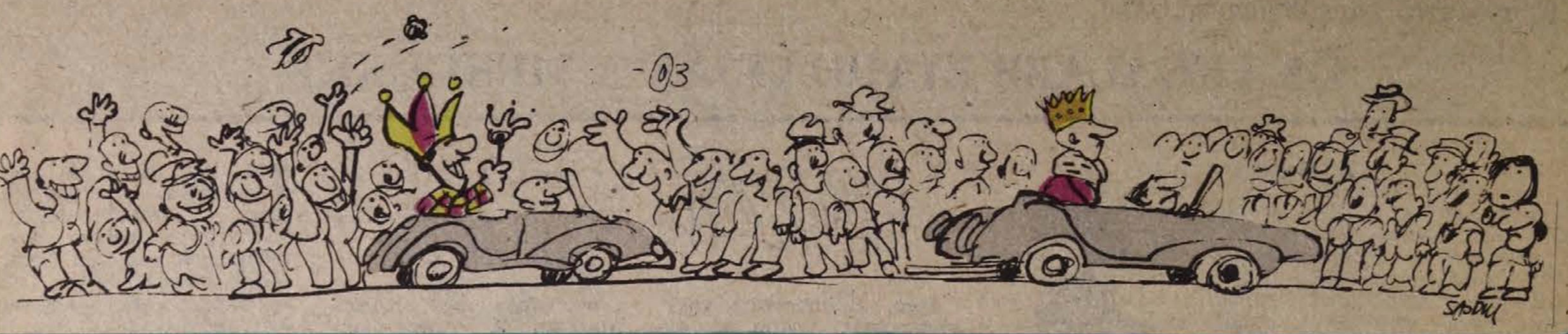

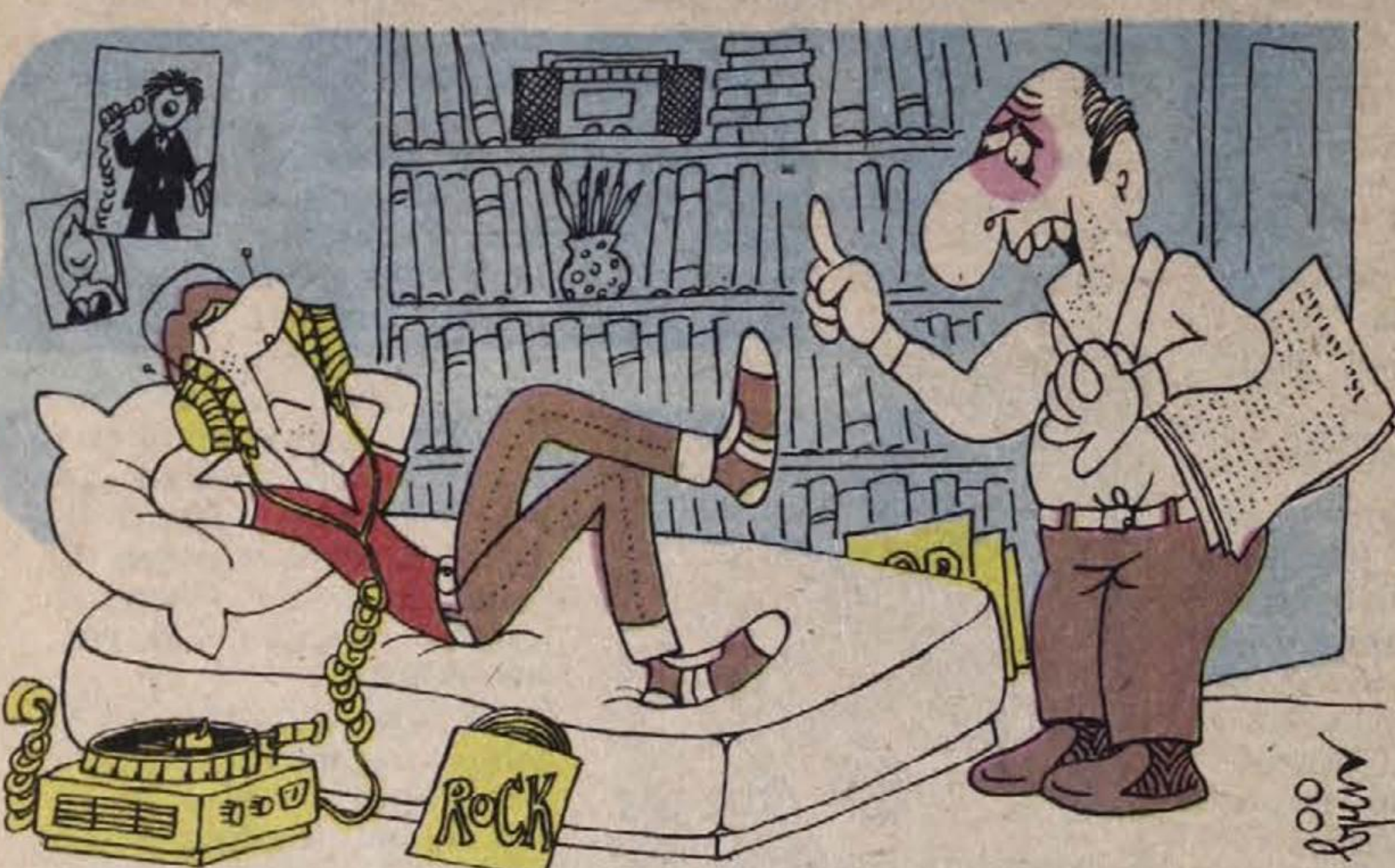

– Ti, mai girhes fiatalok, azt sem tudjátok, mi volt az az emháká! . . .

ORSZÁGGYŰLÉS

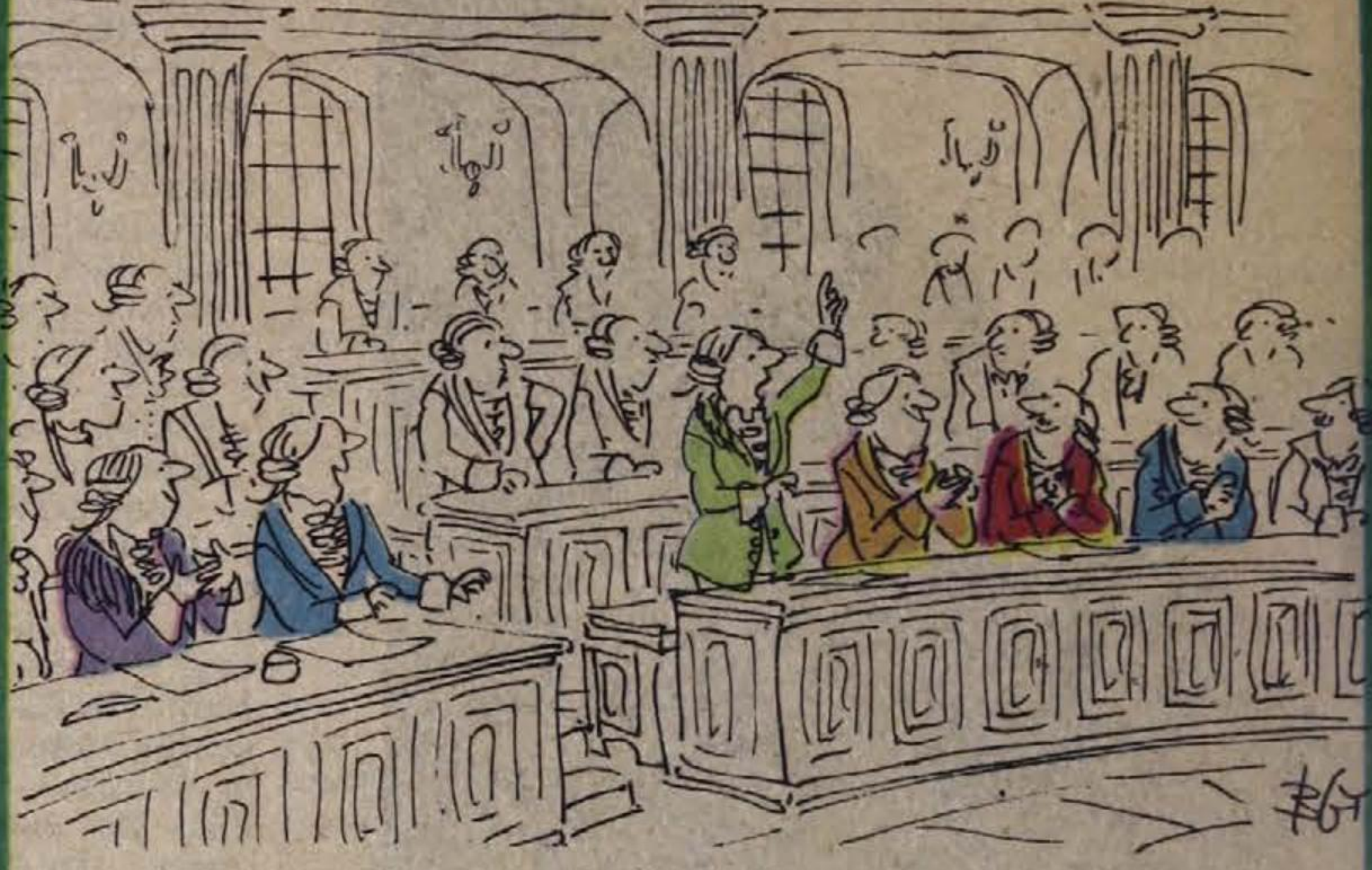

– Vitam et sanguinem, és zabunkat is!

Régi dicsőségünk

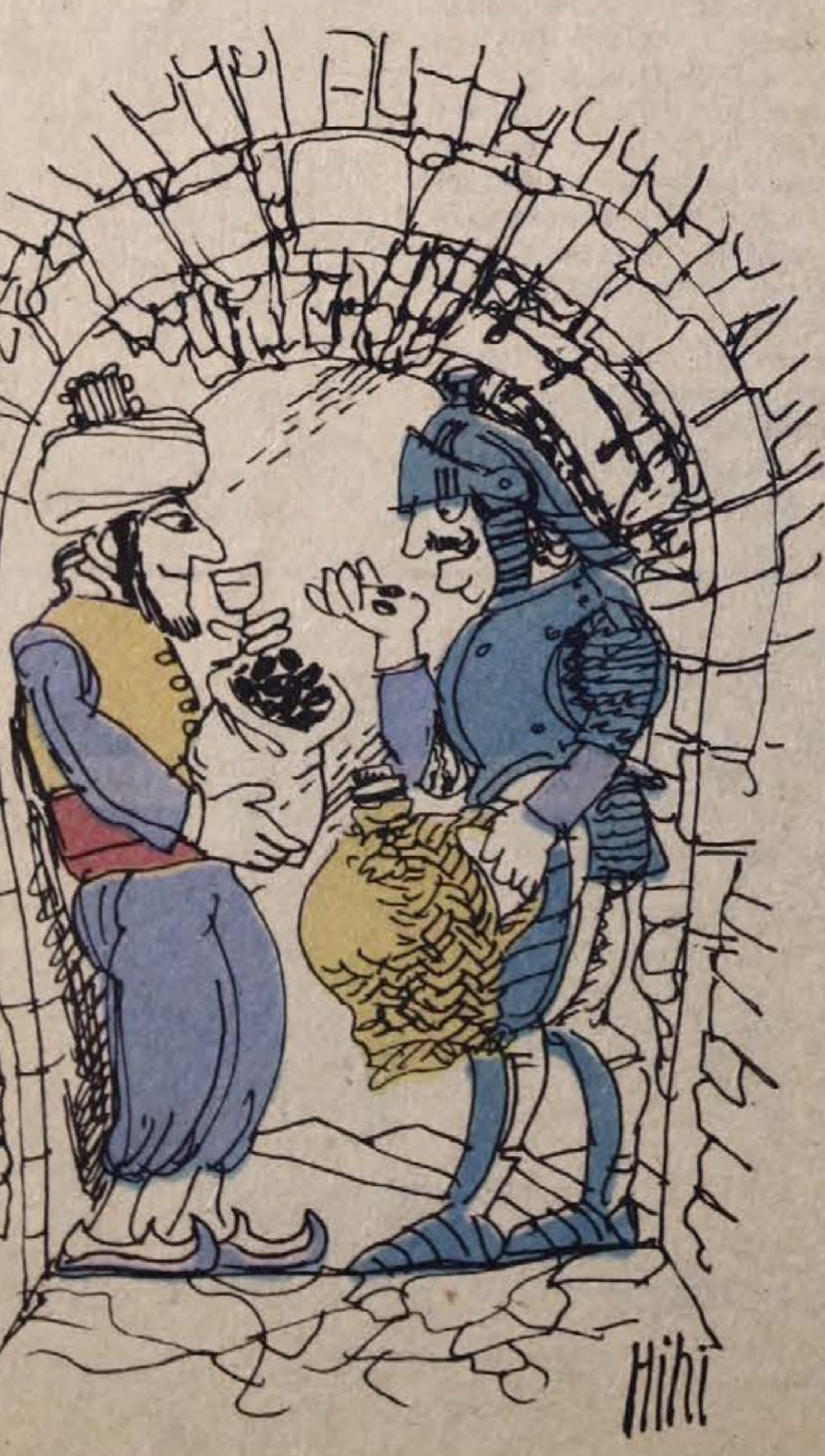

– Friss babkávéért adok jóféle bikavért, effendi . .

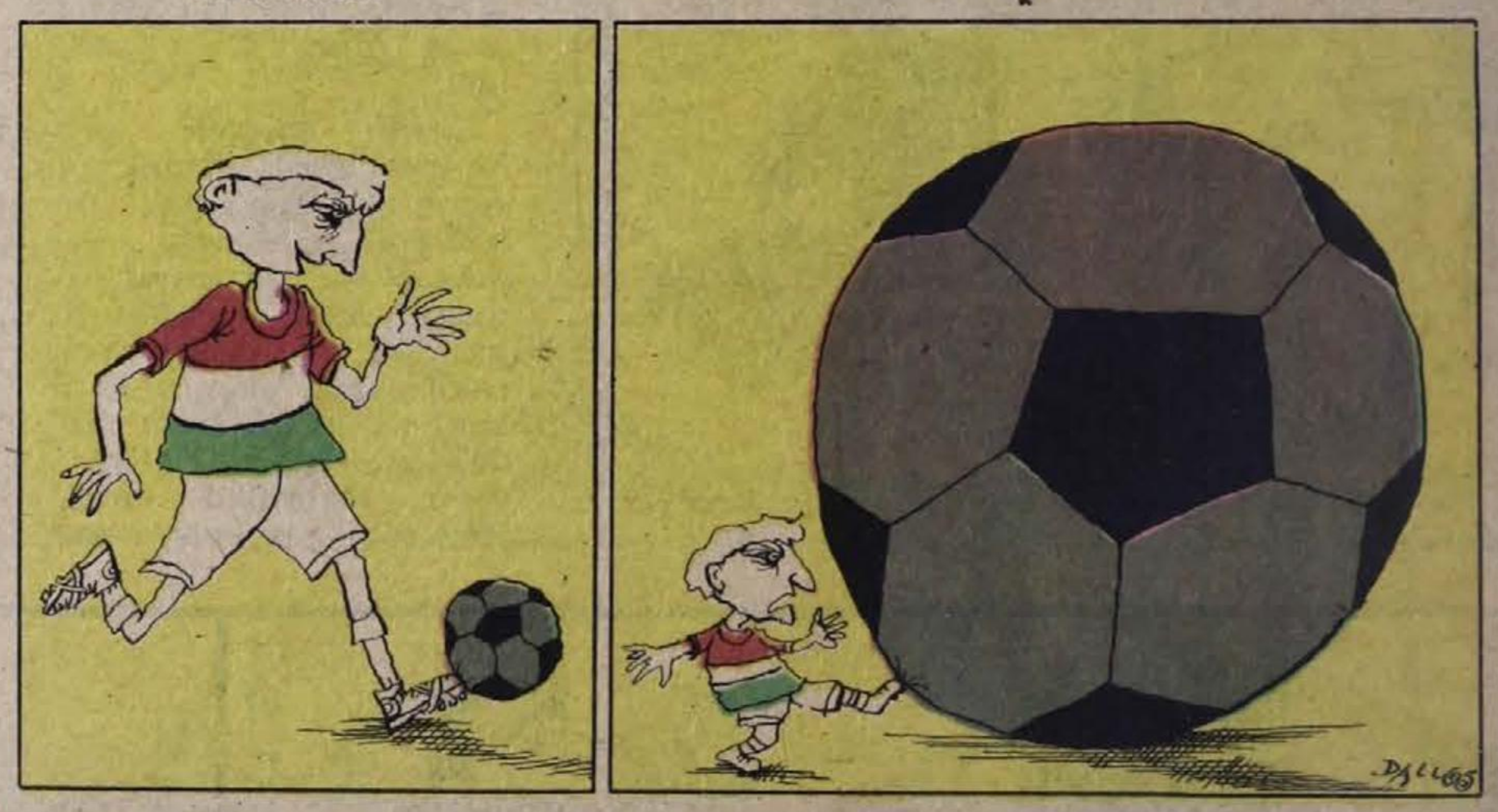
ARANYKOR

BÁDOG-KOR

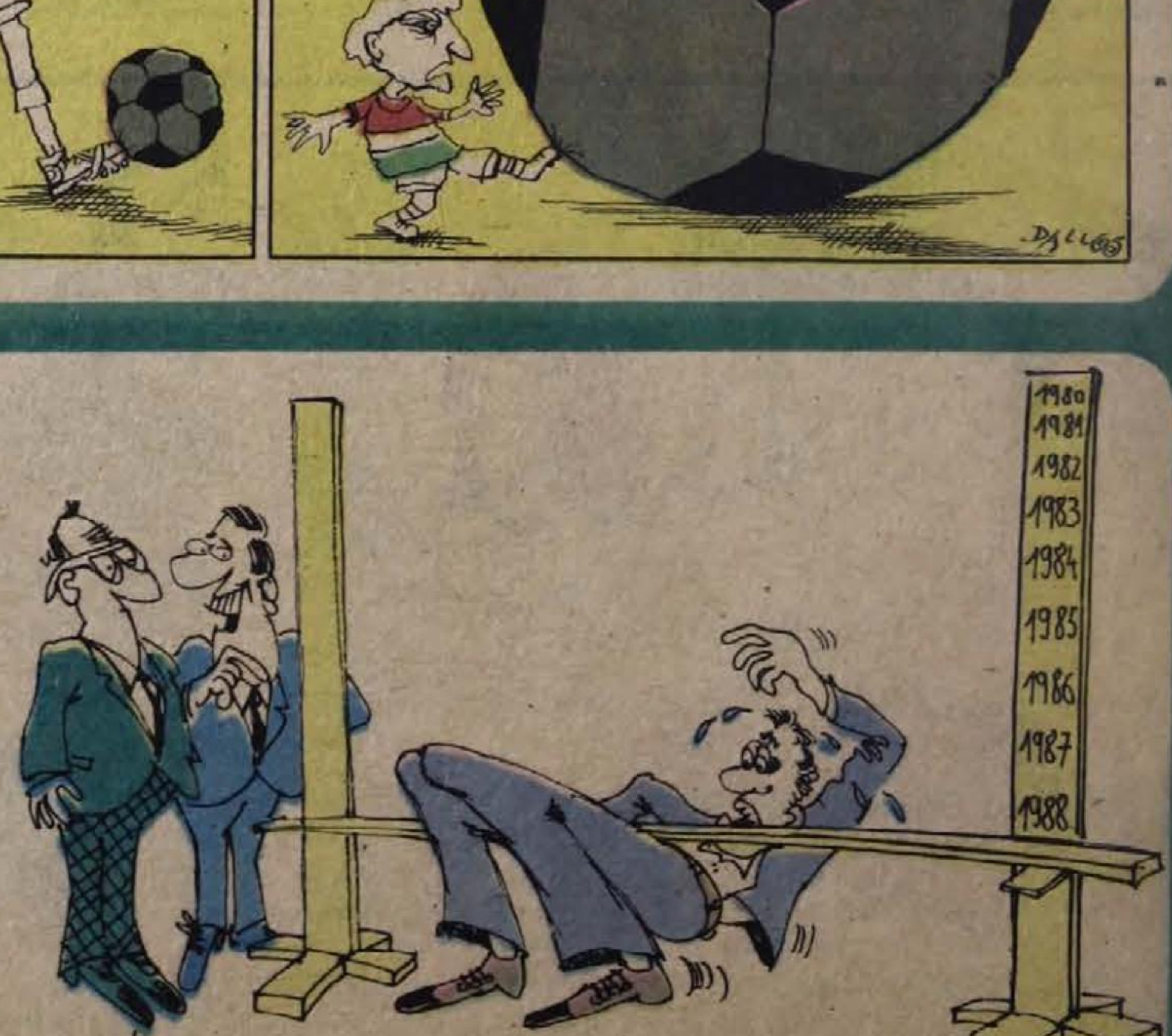
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
BARÁT

– Hajdanán a Vereckei-szoroson is átfértünk.

VÁLTOZÓ DOPPINGSZEREK

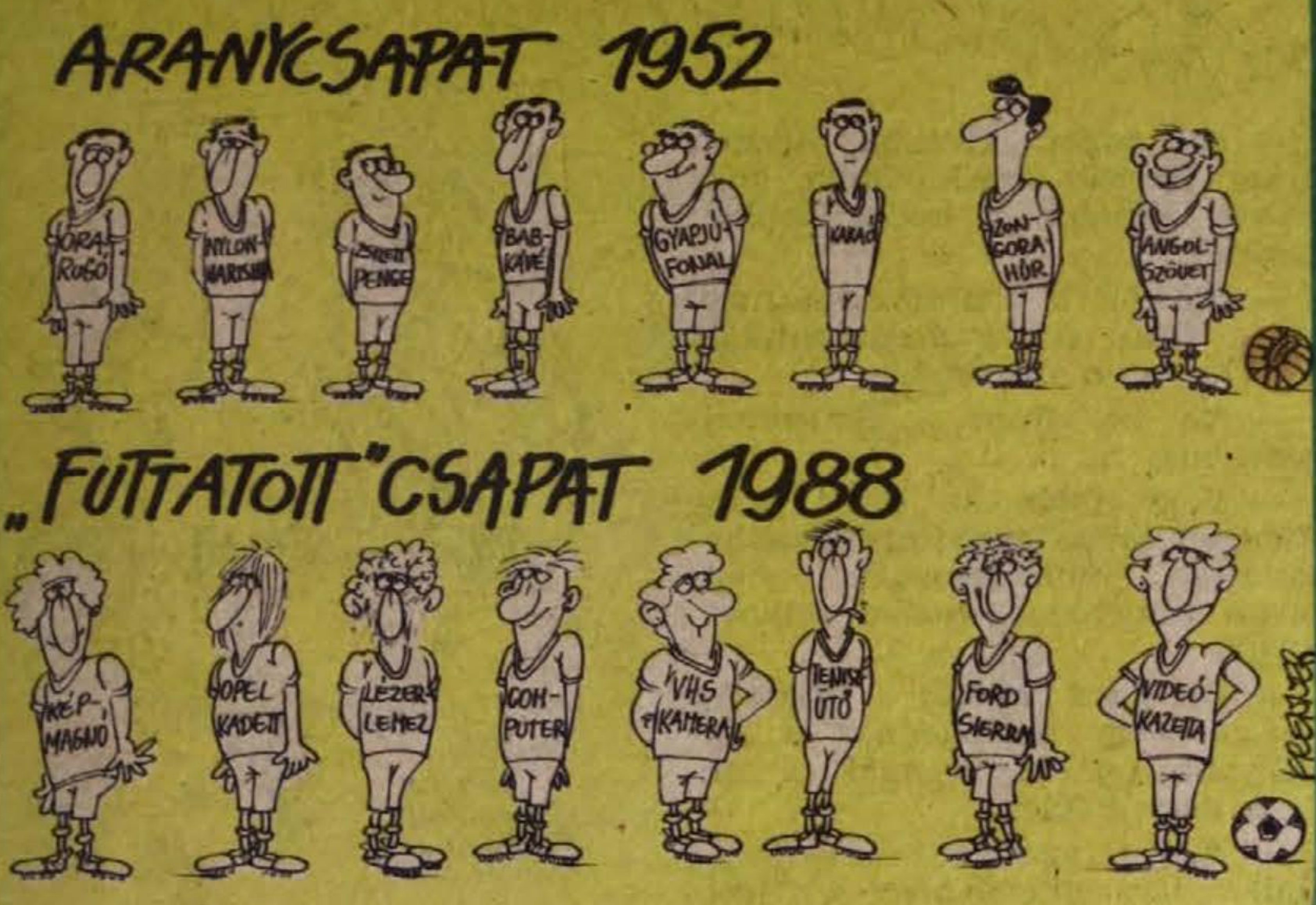
ARANYCSAPAT 1952
ÓRA-RUGÓ
NYLON-HARISNYA
ZSILETT PENGE
BAB-KÁVÉ
GYAPJÚ-FONAL
KAKAÓ
ZON-GORA HÚR
ANGOL-SZÖVET
„FUTTATOTT" CSAPAT 1988
KÉP-MAGNÓ
OPEL KADETT
LÉZER-LEMEZ
COM-PUTER
VHS KAMERA
TENISZ ÜTŐ
FORD SIERRA
VIDEÓ-KAZETTA

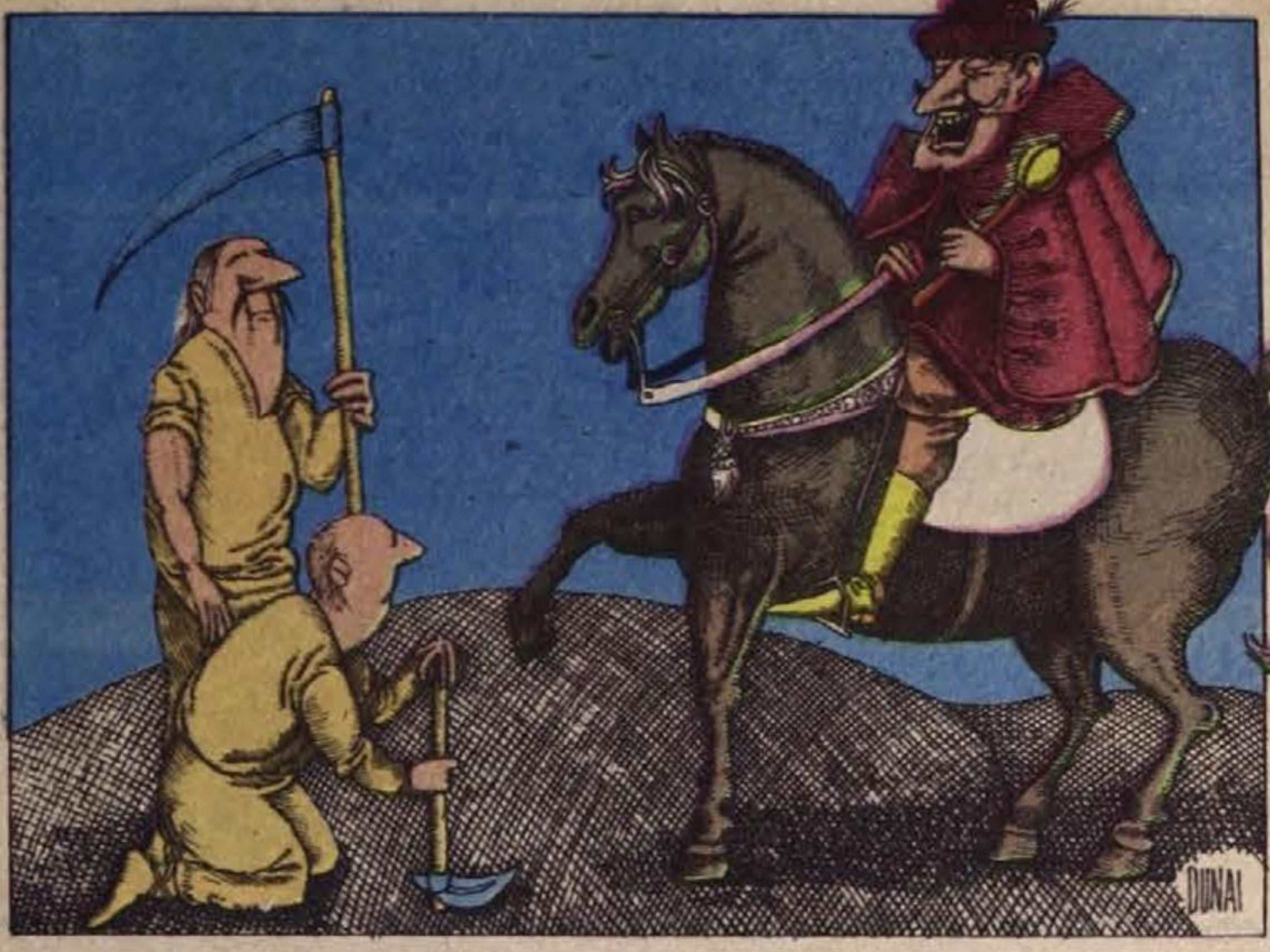

– Az utódaitok majd visszasírják a tizedet meg a 4-5 nap robotot.

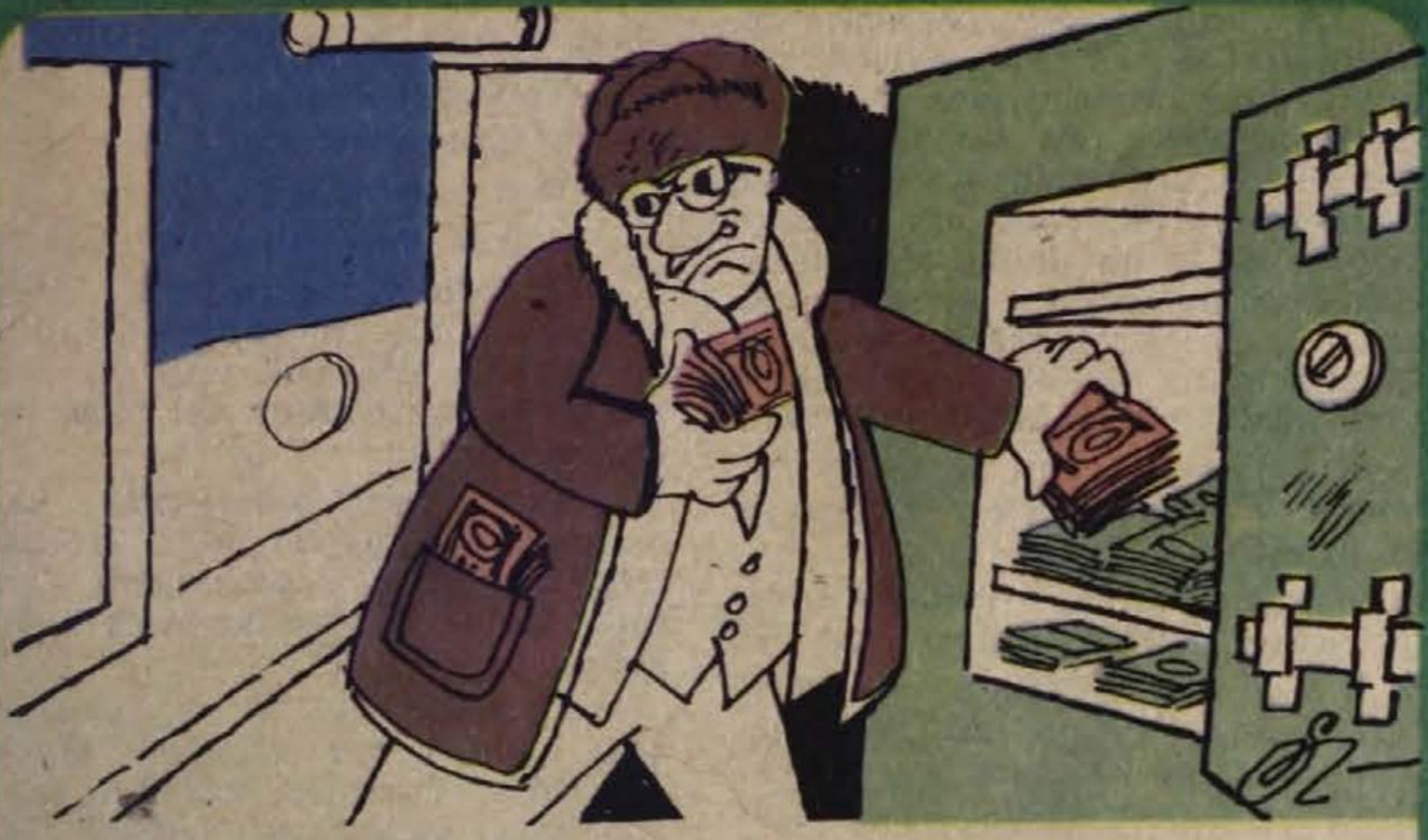

– Amikor otthagyta munkahelyét, Zrínyi is magához vett 100 aranyát!

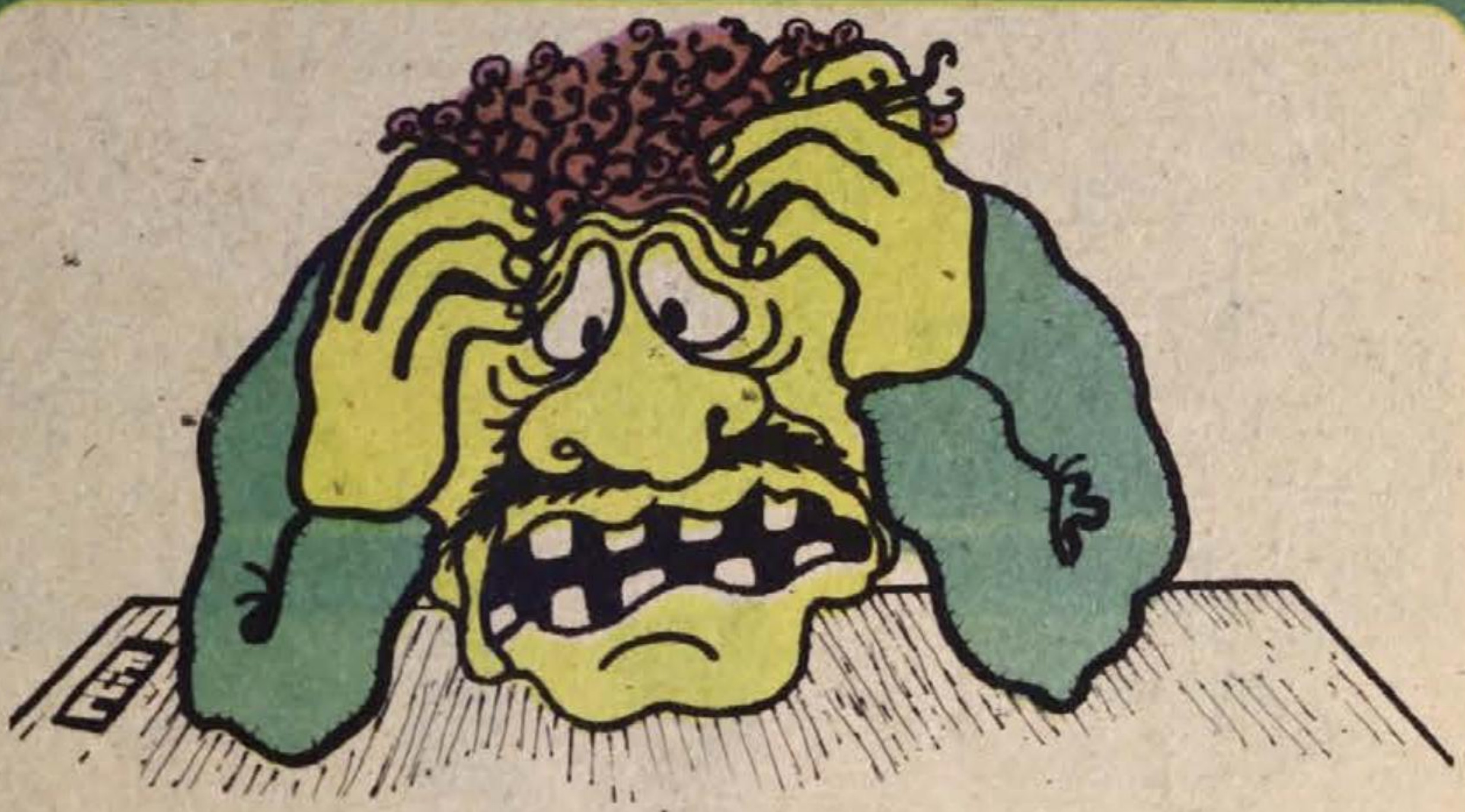

– Nem fogják elhinni, de volt idő, mikor nyugati kölcsönöket utasítottunk vissza!

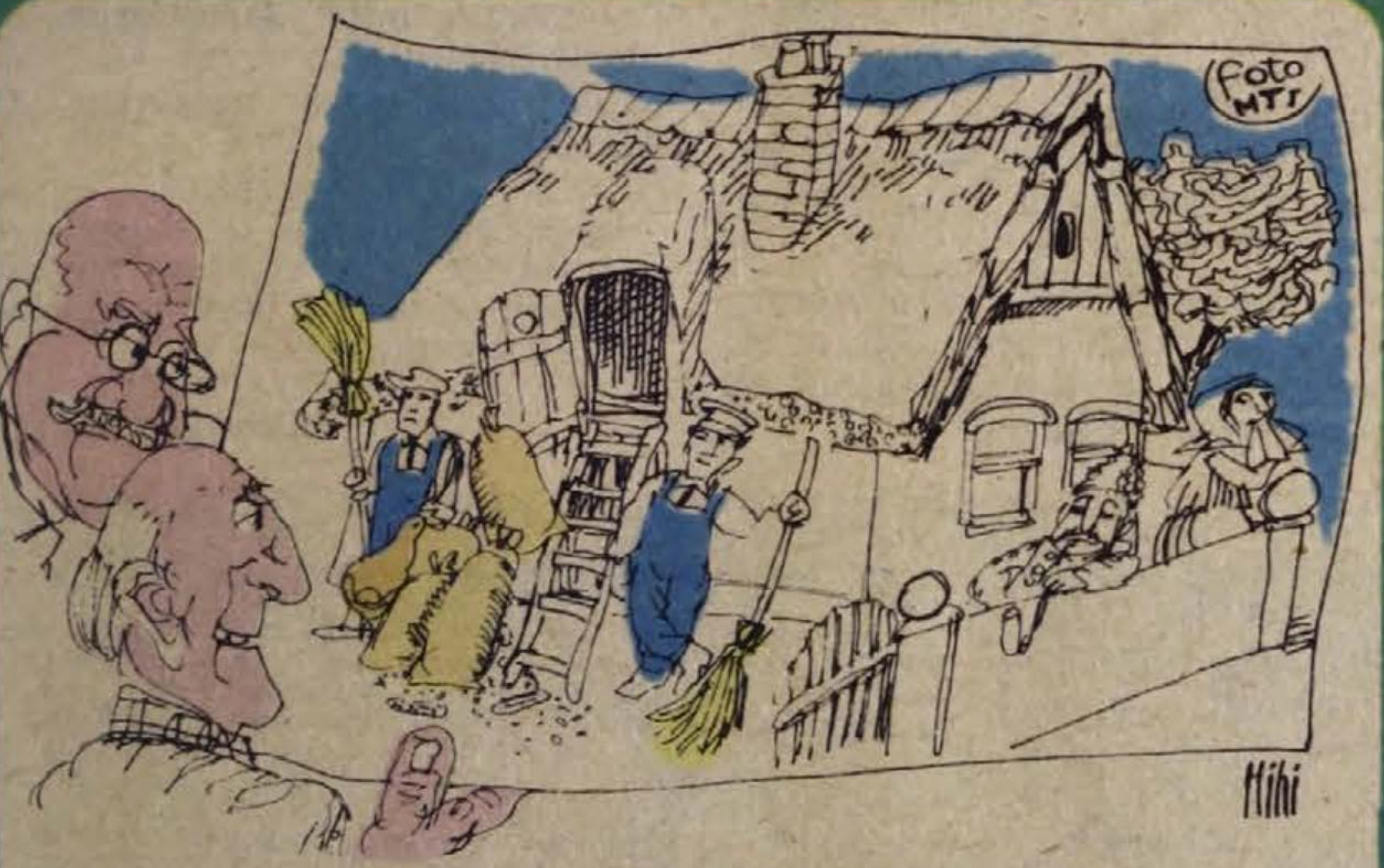

– Emlékszel, hány padlást sepertünk ki?

VESZTESÉGES VÁLLALAT

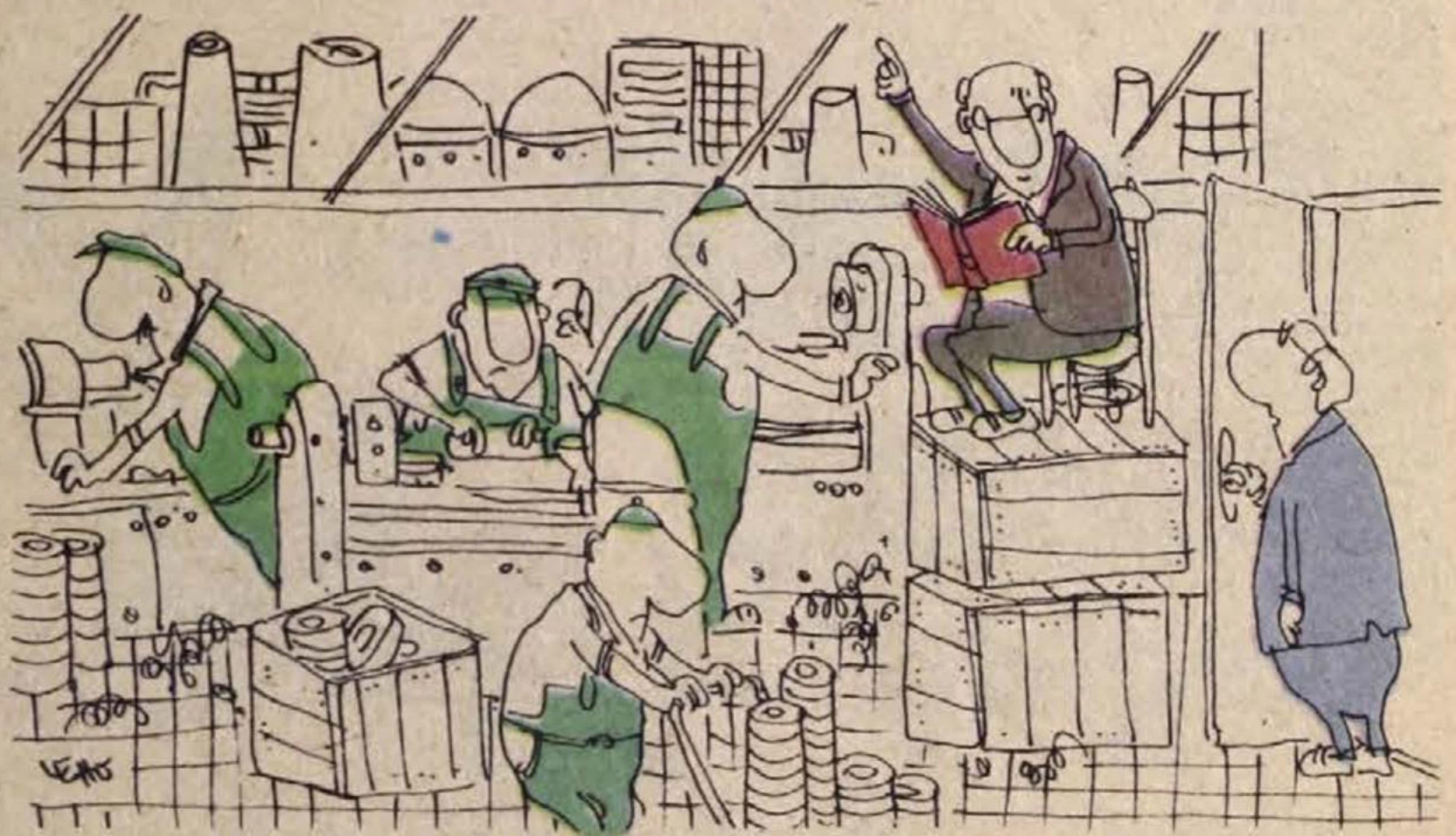

– Hol tartanak az „Egri csillagok" felolvasásában?

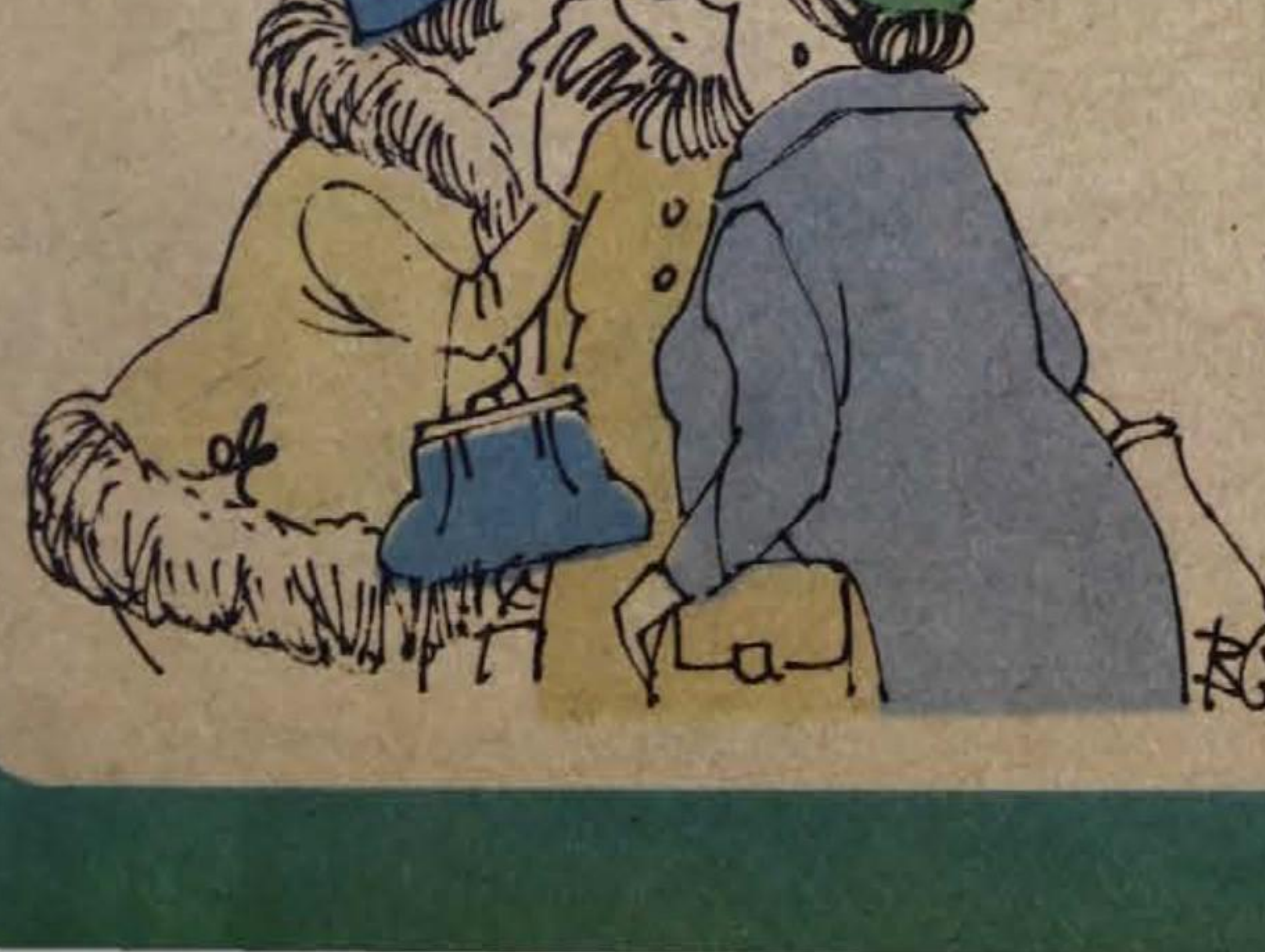

– Mondják, hogy V. Lászlónak még hűs cseppet se adott hű csehe.

LOVAS NEMZET MARADUNK

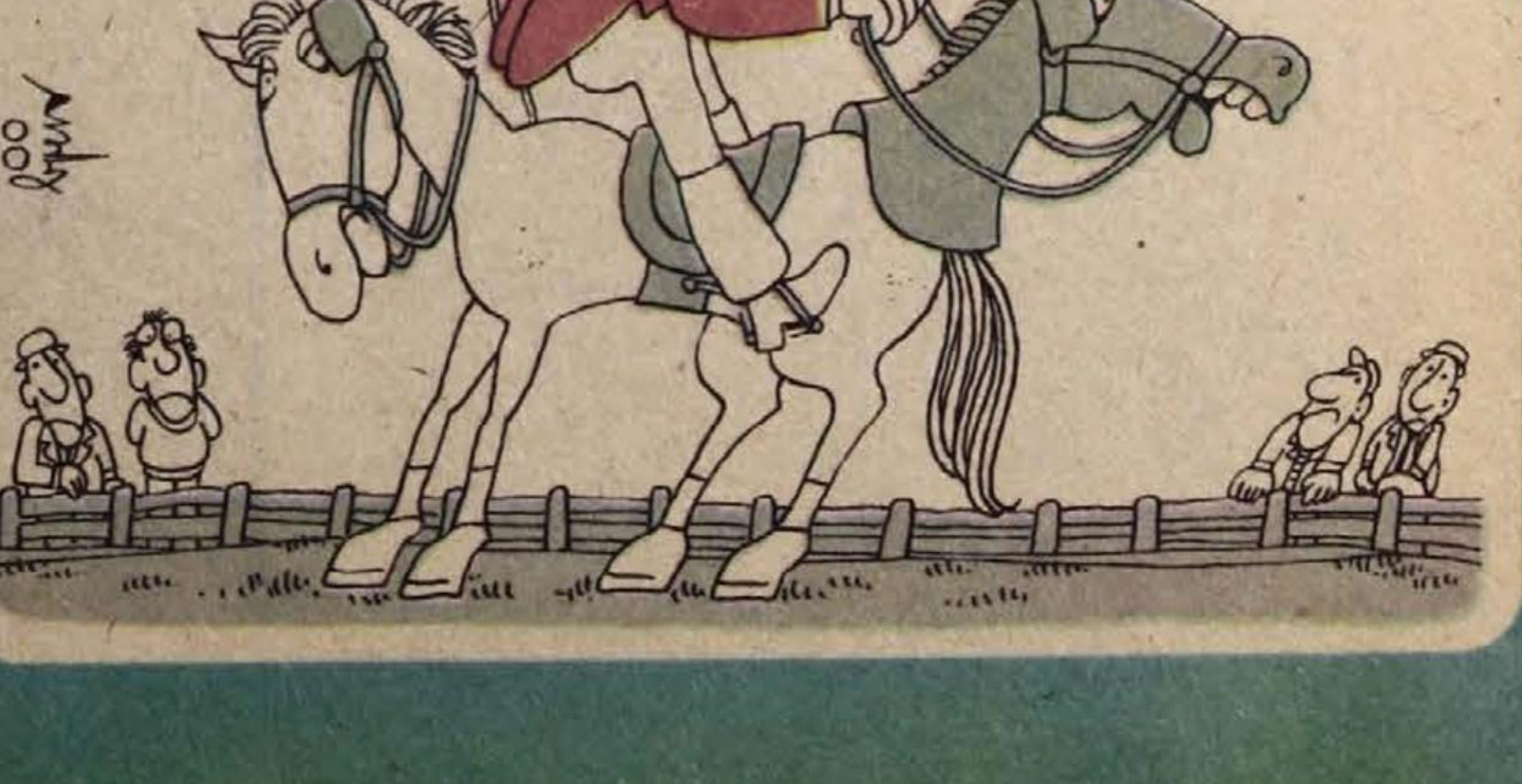

ENYHE TÉL

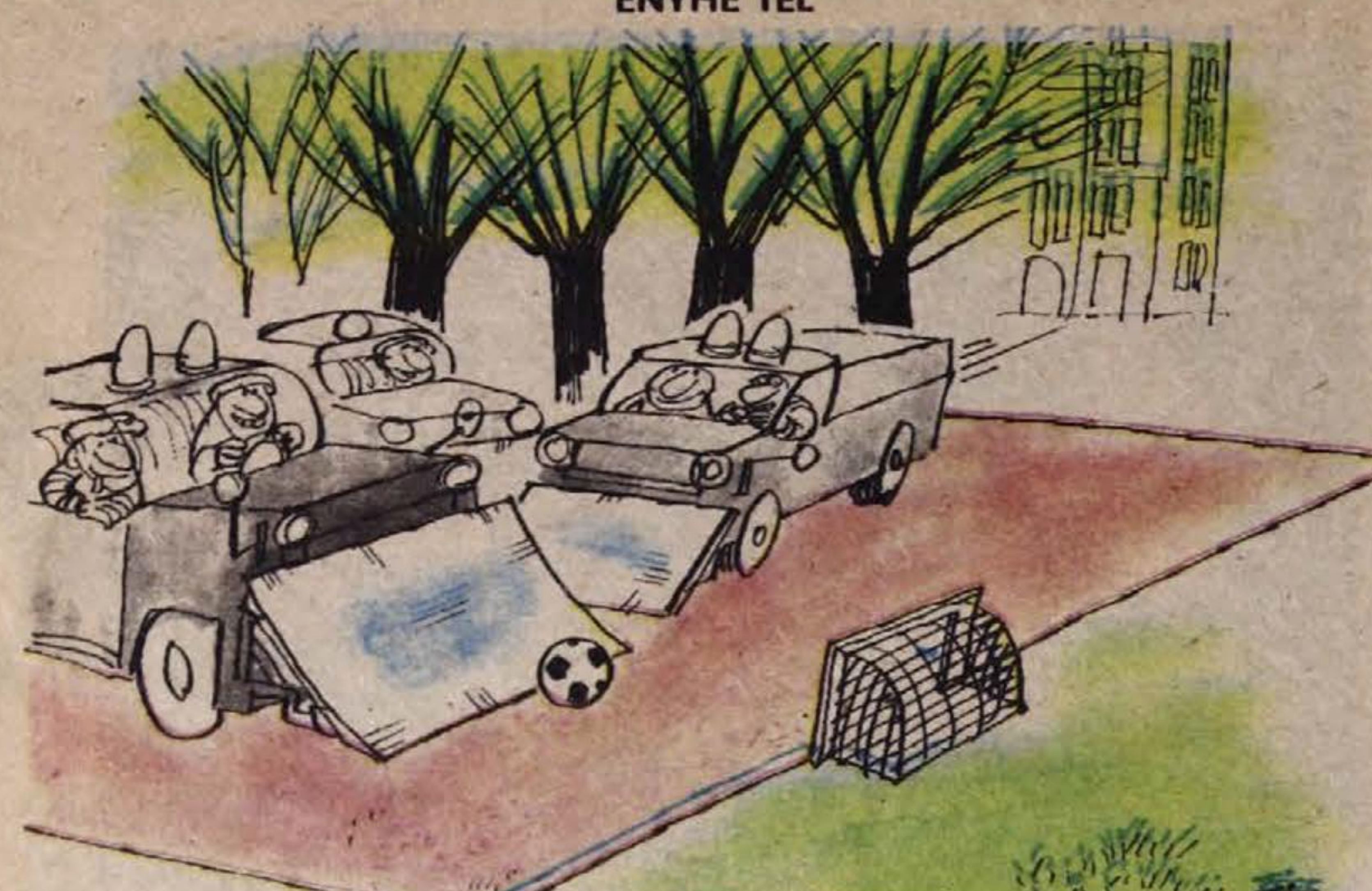

ÁTKÉPZŐS

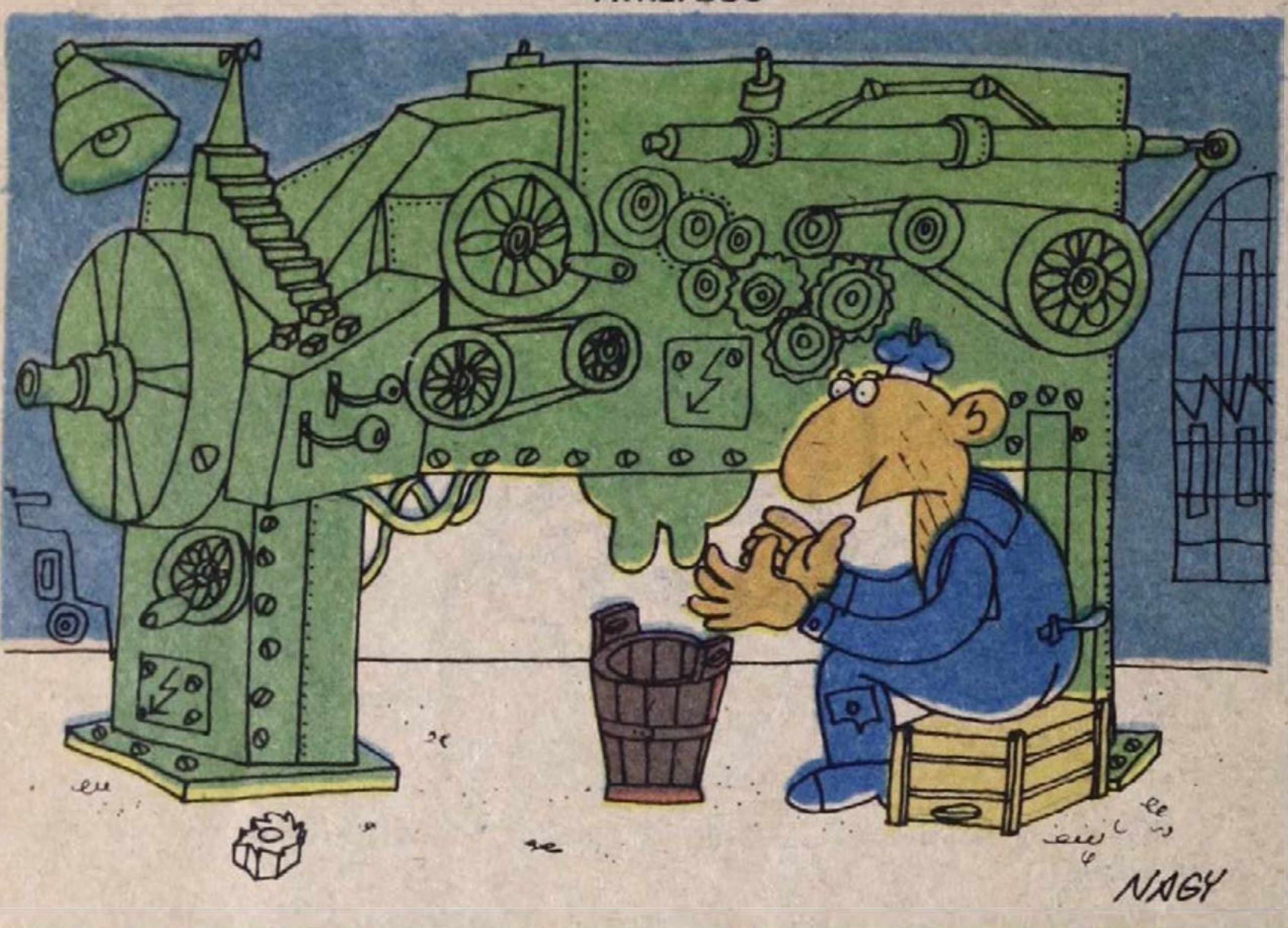

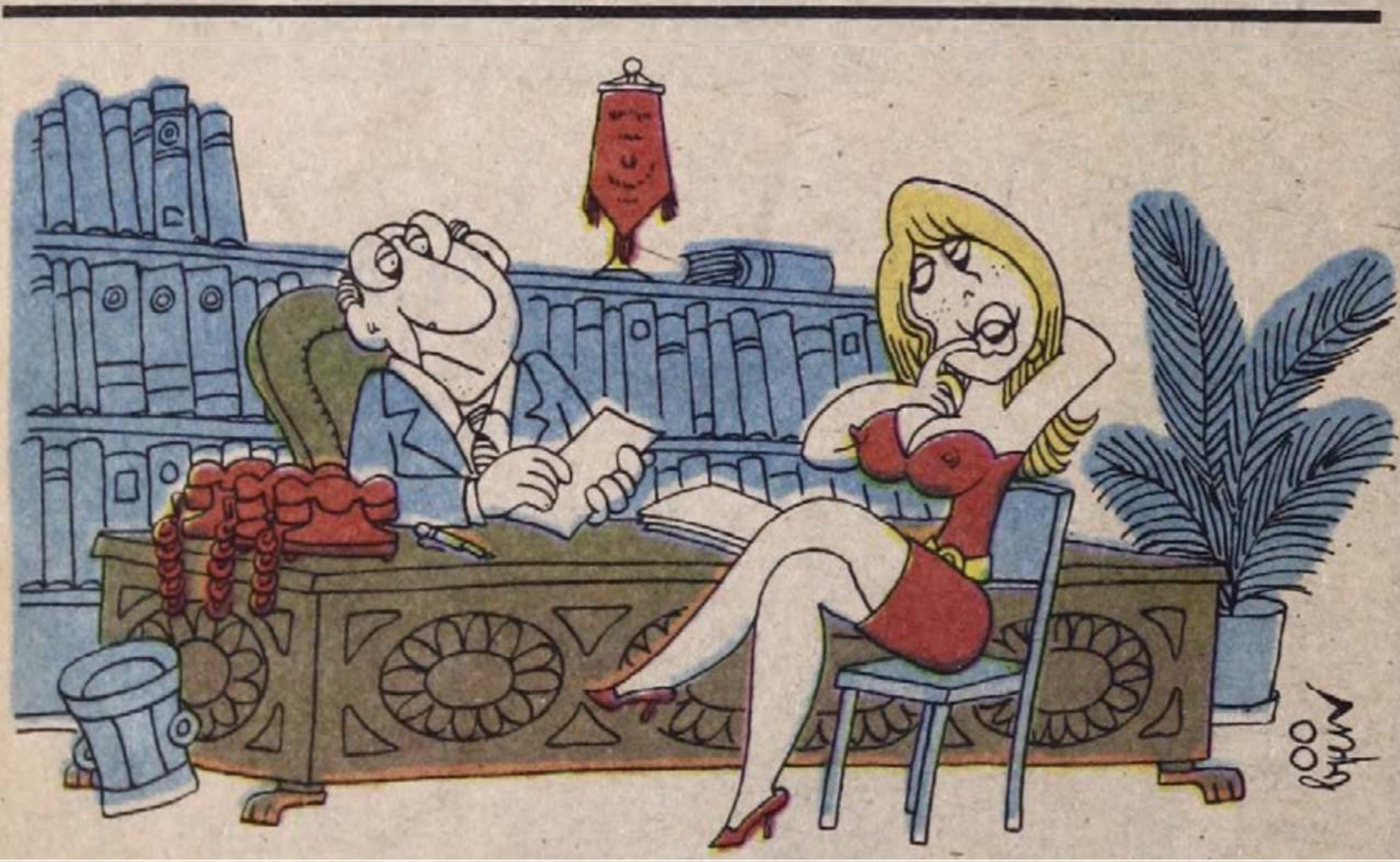

– És hogyan kell elhelyezkednem ezért a segélyért, igazgató elvtárs?...

KRÓMOZOTT ANYA

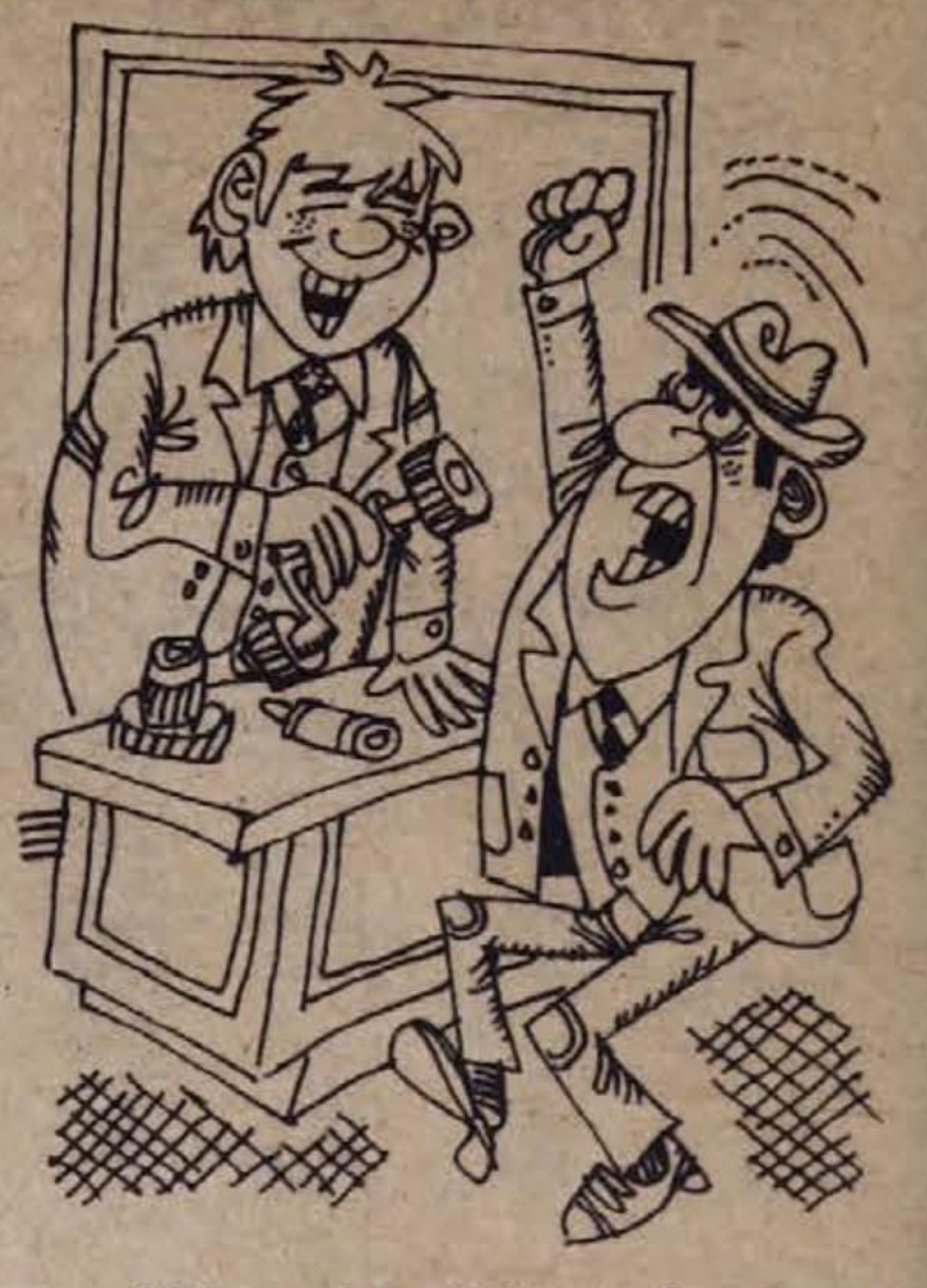

— Jó napot kívánok, tisztelt uram. Szabad érdeklődnöm, hogy miben állhatok a becses szolgálatára?

— Először is azt mondja meg: mi a fenét röhög maga rajtam? Nyitva van a sliccem?

— No de uram... Biztosíthatom, hogy...

— Vagy talán az elálló nagy füleimet tartja annyira ellenállhatatlanul mulatságosnak, hogy olyan elmebajos módon vihorászik?

— De hová gondol... Biztosíthatom, hogy uraságodnak a legnagyobb rendben vannak a mélyen tisztelt fülei.

— Akkor viszont bizonyára a tudomására jutott, hogy a feleségem megcsal a főnökömmel, azért röhög rajtam, mint egy agybajos.

— A legnagyobb sajnálatomra nélkülöznöm kell azt a megtiszteltetést, hogy ismerhetem a nagyságos asszonyt, de őszintén kétlem, hogy megcsalná önt jó ízlésű nő létére. Elég csak egy pillantást vetni az ön daliás termetére, elég csak meghallani baritonjának selymes csengését, máris megbizonyosodhatunk afelől, hogy a hitvese nem imádhat mást, csak önt.

— Akkor meg mi a fenét röhögött rajtam, amikor beléptem az üzletbe?

— Egyáltalán nem röhögtem, én mindössze önre mosolyogtam.

— Talán nem árulok el titkot magának azzal, ha azt mondom, olyan a mosolya, mint egy lónak, amikor harapni készül. Legalább azt magyarázza meg, hogy miért mosolygott?

— Nézze, kegyed vevő, én pedig eladó vagyok. Tisztem szerint igyekszem megnyerni a jóindulatát, hogy nálunk és csakis nálunk vásároljon.

— Maga tényleg elmebajos. Hiszen azt sem tudja, hogy mit akarok venni!

— Ez kérem, már részletkérdés. Mi azért vagyunk itt, hogy az ön kívánságait a lehető legnagyobb mértékben kielégítsük.

— Akkor is röhögni fog maga ökör, ha azt mondom, hogy hatos anyát szeretnék venni?

— Természetesen.

— Mert nincs anya.

— Már hogyne volna.

— Akkor anya csak egy van.

— Tévedni méltóztatik. Úgy mennyiségileg, mint minőségileg ki tudjuk elégíteni még az ön rendkívül kifinomult és válogatékos igényeit is.

— De nekem balmenetes, keresztthornyolt, nyolclapfejű krómozott anyára van szükségem, azt pedig egész Európában nem lehet kapni.

— Végtelen örömömre szolgál, hogy nálunk van raktáron ebből az áruból. Őszintén szólva a legkedvesebb vevőinknek tettünk félre belőle, de hát önt mindenképpen ide soroljuk. Mennyit parancsol?

— Tudja mit? Szórakozzon a nagynénjével.

— Tisztelt vevő, kotródjék, de tüstént!

— Látja, ha így kezdte volna, nem raboltuk volna fél óráig egymás idejét. A jövő héten megint benézek. Hiába, a vevő bizalmát ki kell érdemelni!

Karcagi László

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy amerikai turista idegenvezetővel rója Párizs utcáit.

— Önöknél itt minden olyan kicsi, összenyomott — mondja. — Ez az épület például, ha Amerikában volna, tízszer ekkora volna.

— Óh, hogyne, miszter. Ez egy pszichiátriai klinika.

*

— Itt olyan dög unalom van! — panaszkodik a vendég a panzió tulajdonosának. — Volt már valamilyen kulturális rendezvény ebben porfészekben?

— Hogyne. A jövő héten is rendezünk egy ünnepélyes holdfogyatkozást.

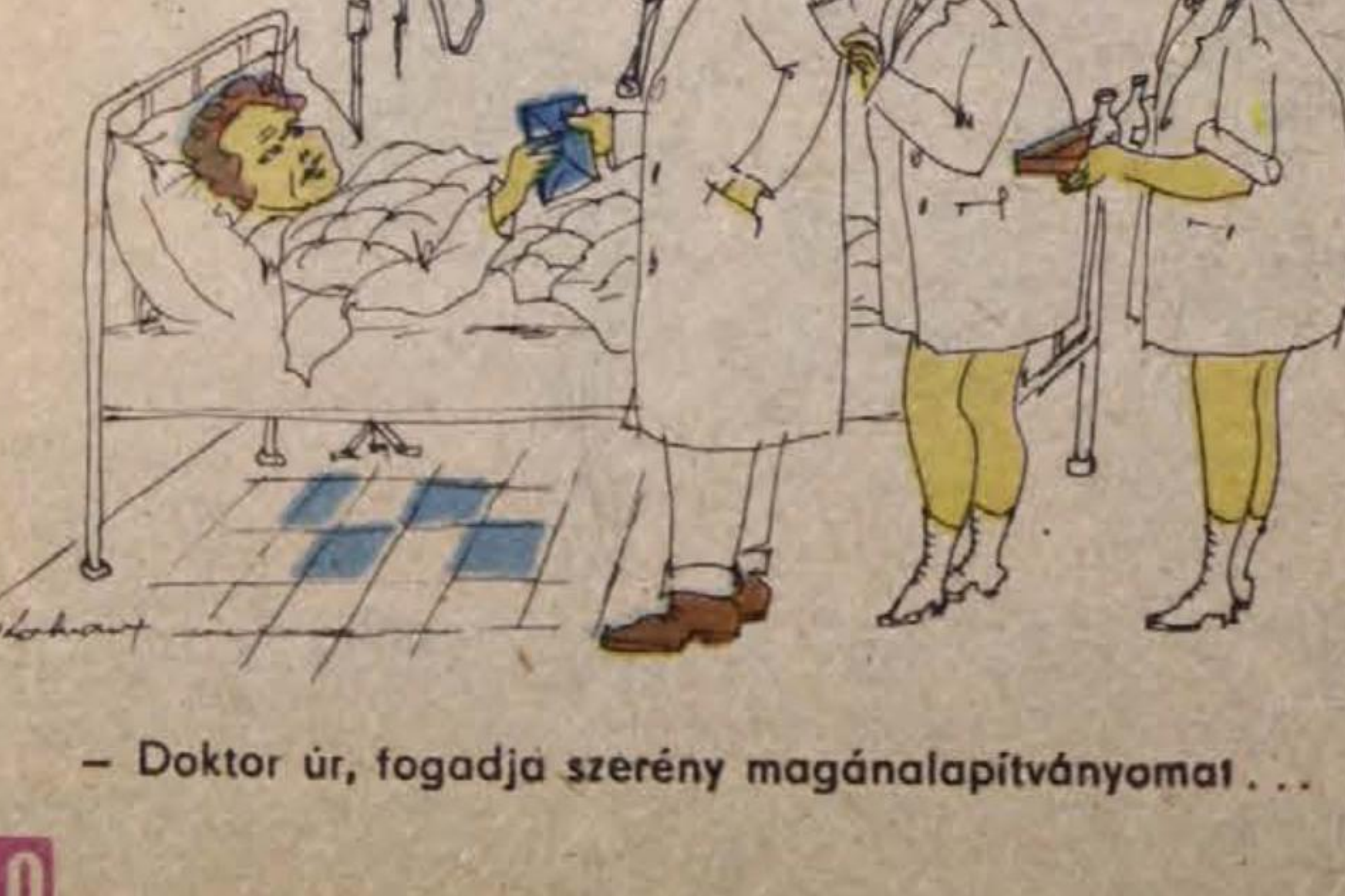

– Doktor úr, fogadja szerény magánalapítványomat...

PIPIHUSI

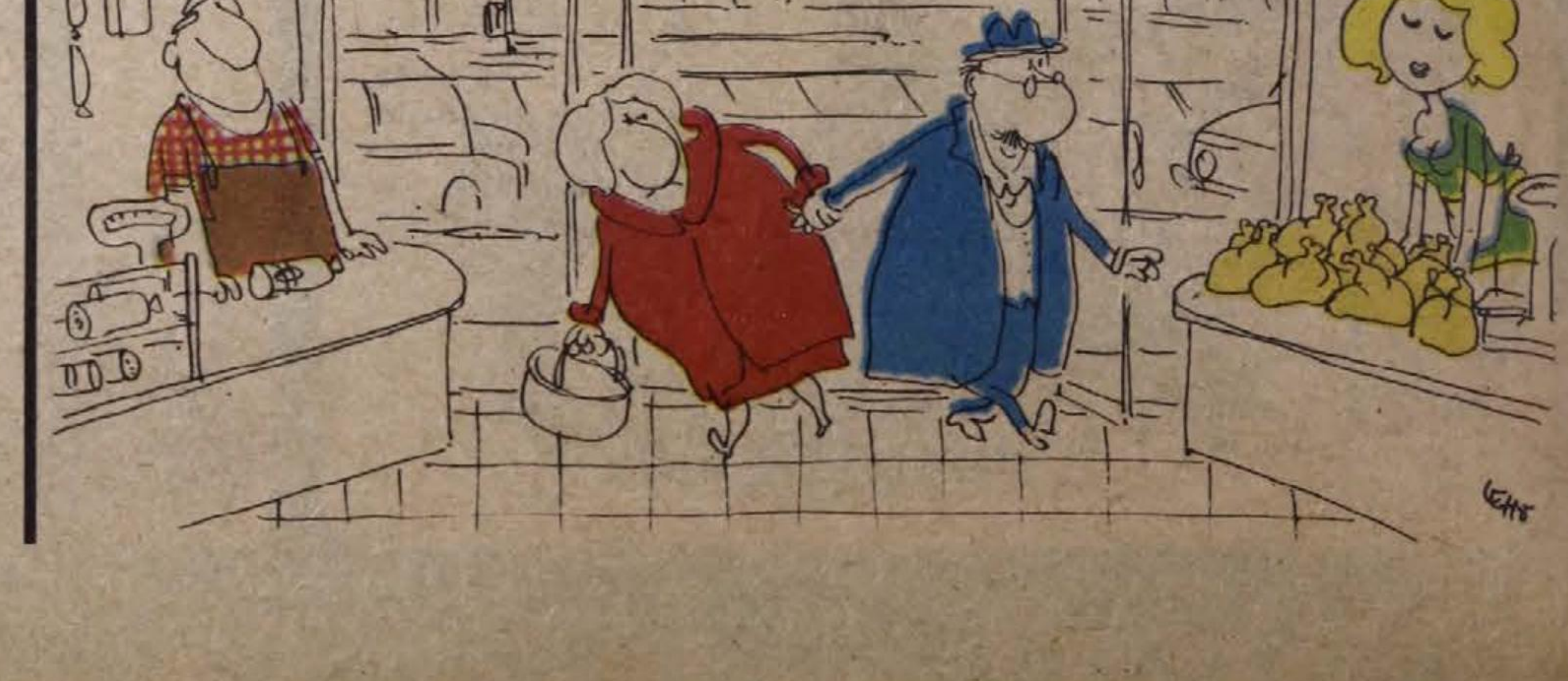

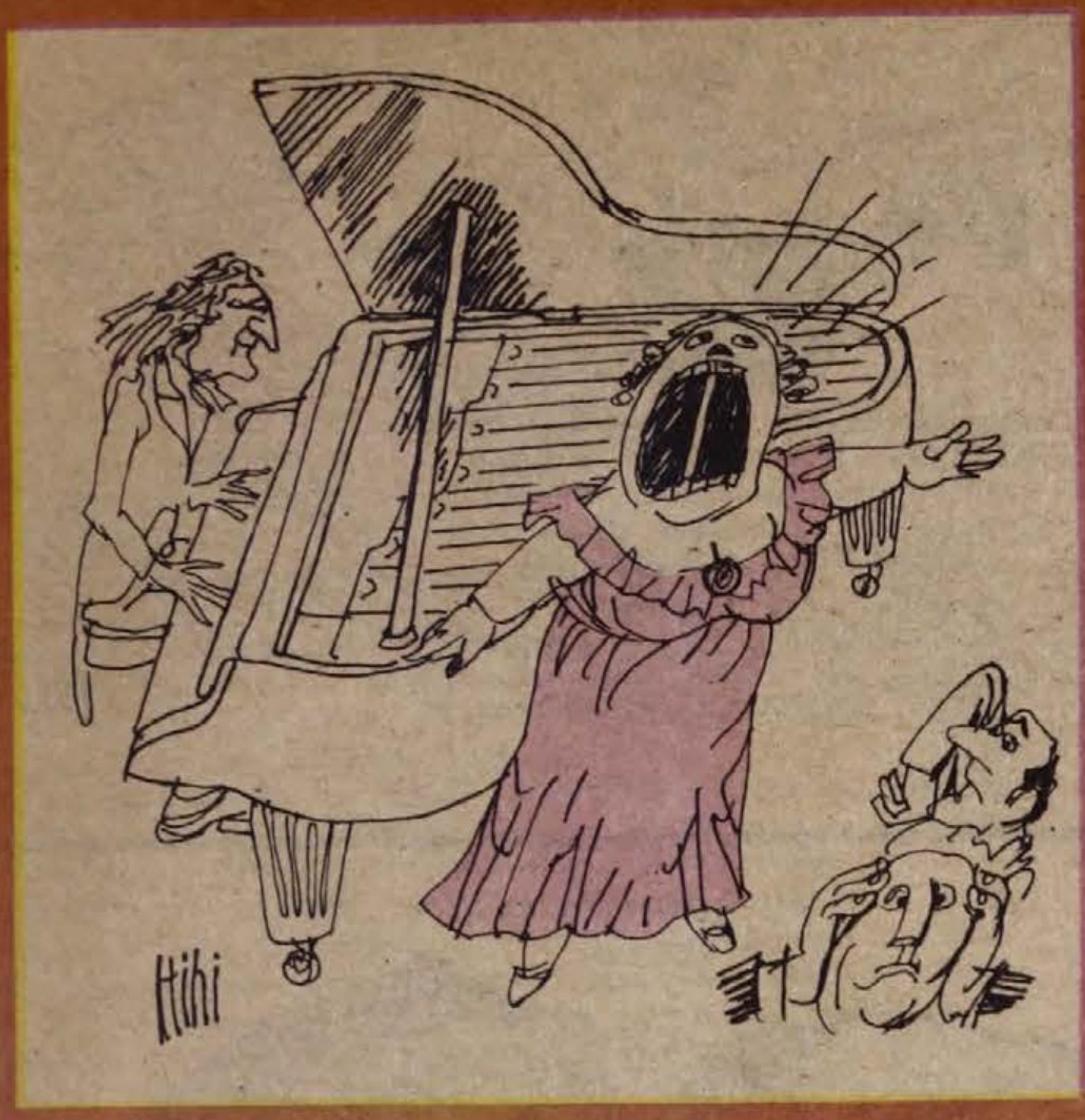

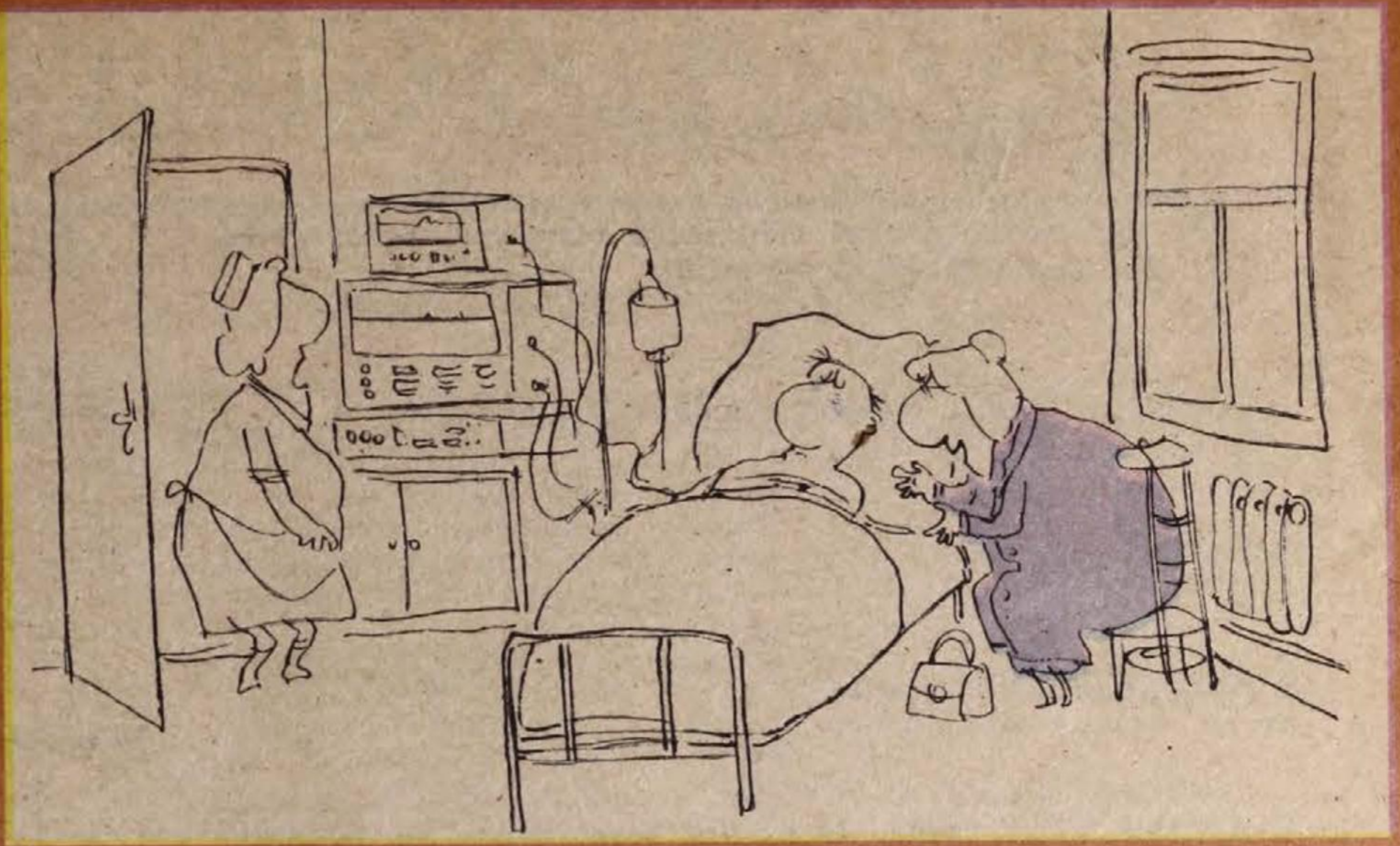

KINOK KINJA

HEGEDŰS, LEHOCZKI,
FÜLÖP, DALLOS,
DUNAI, VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI

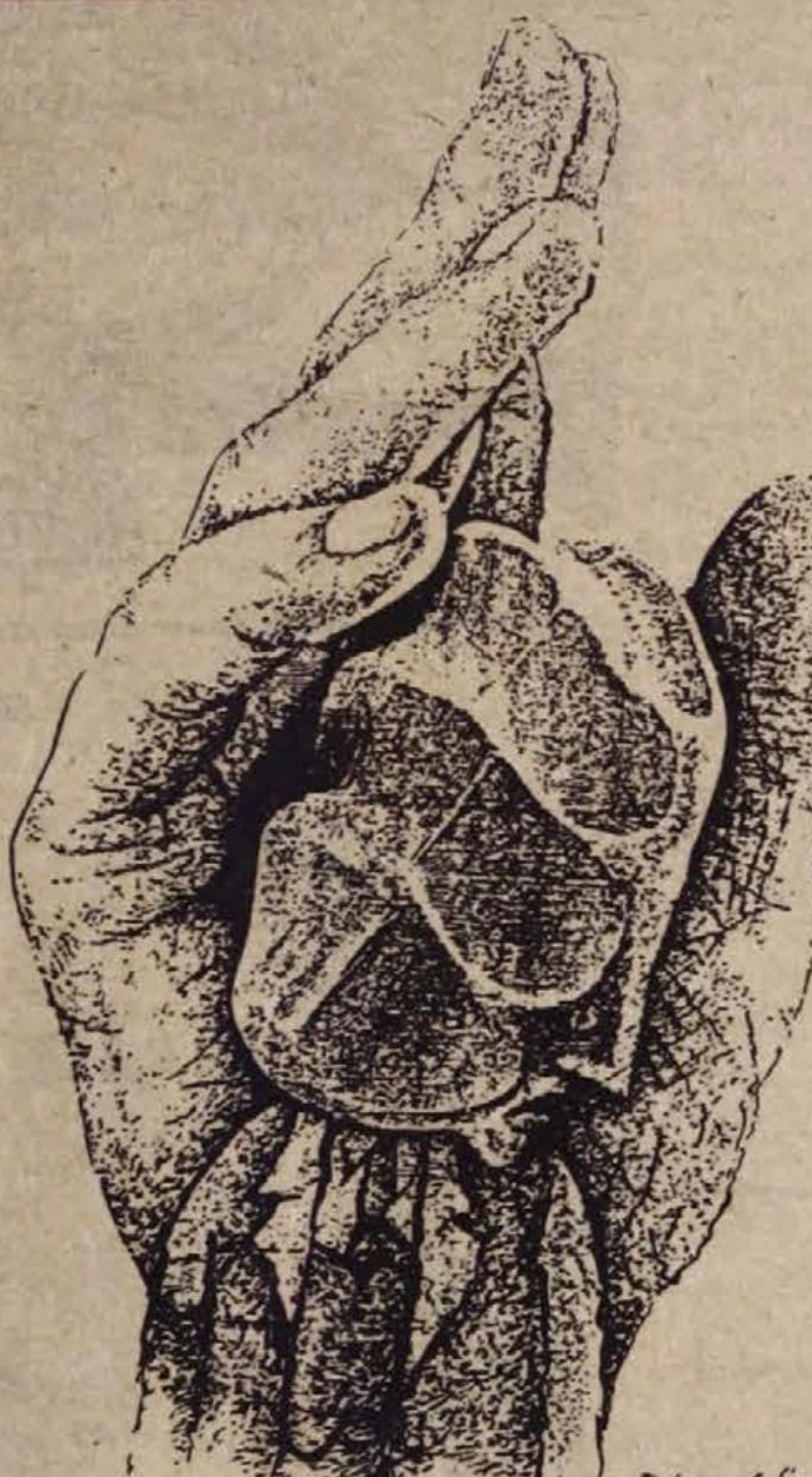

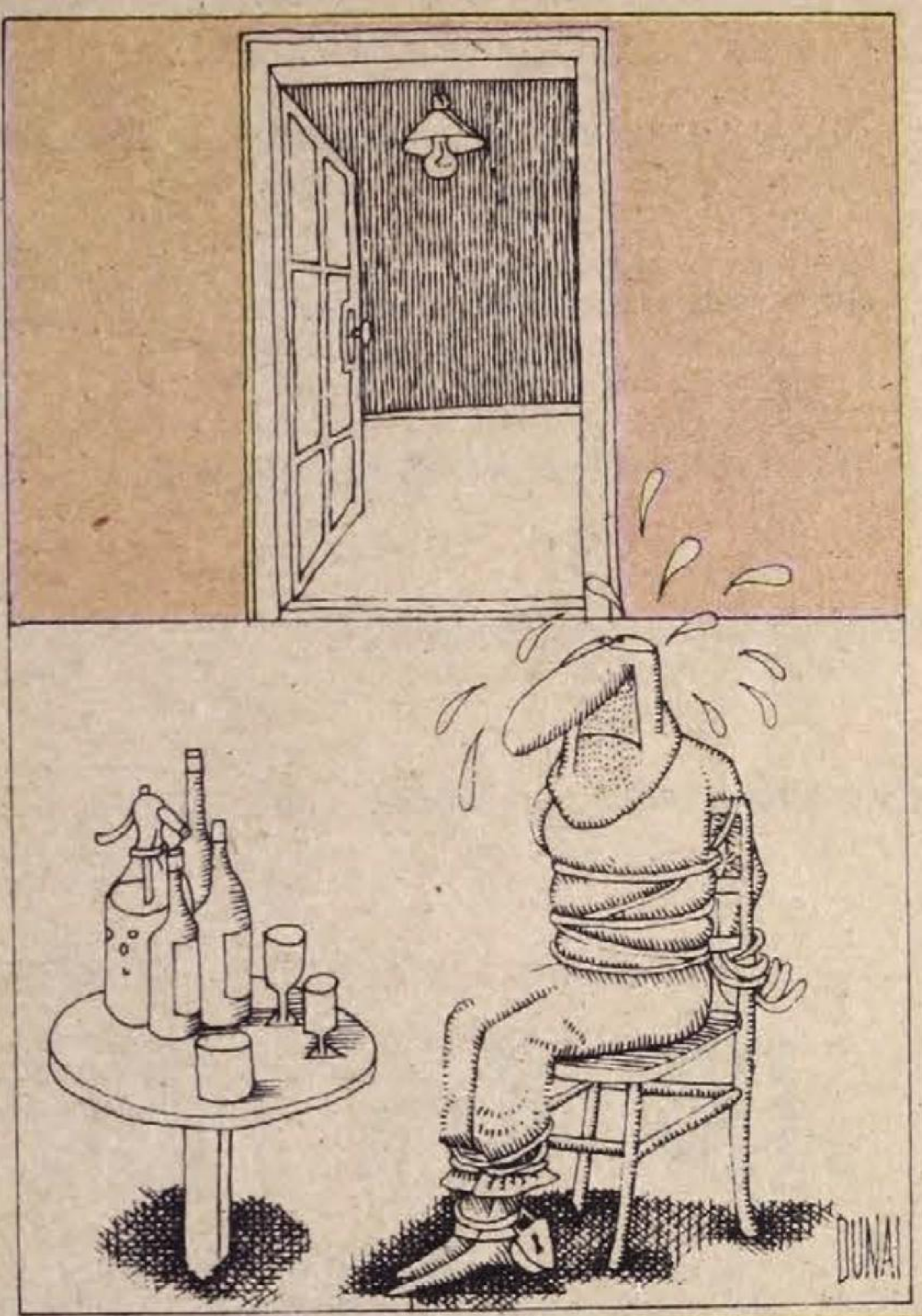

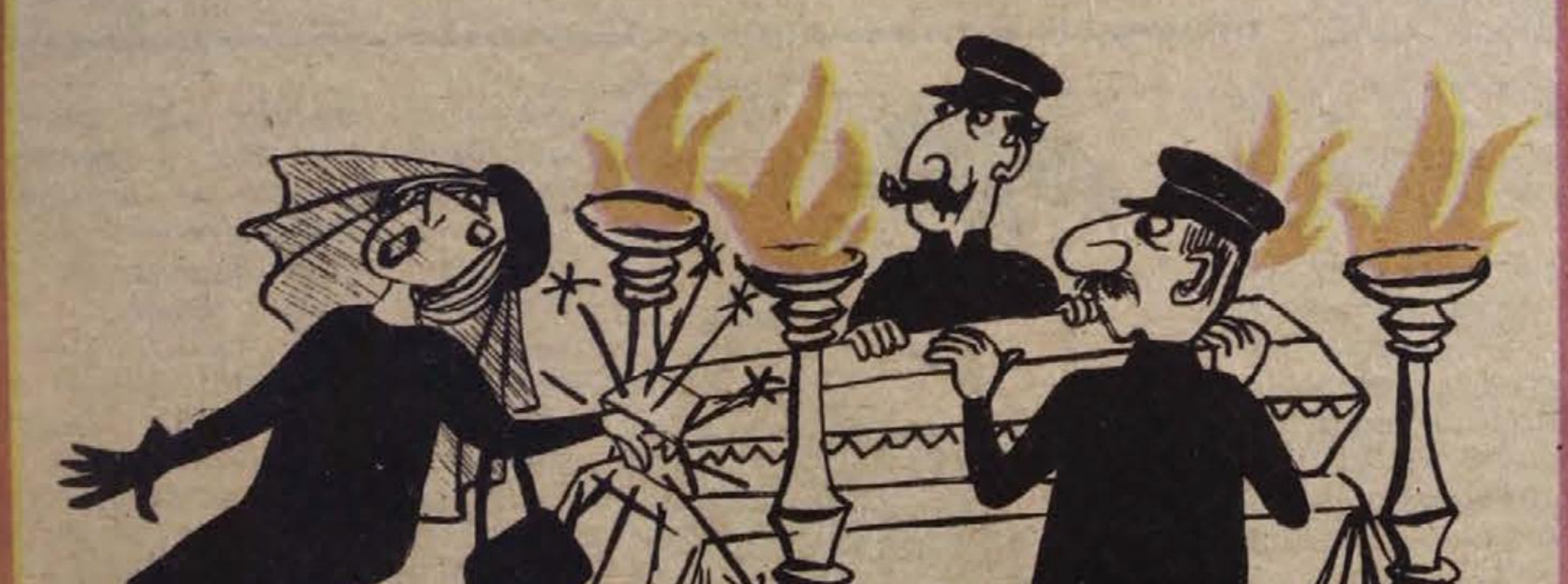

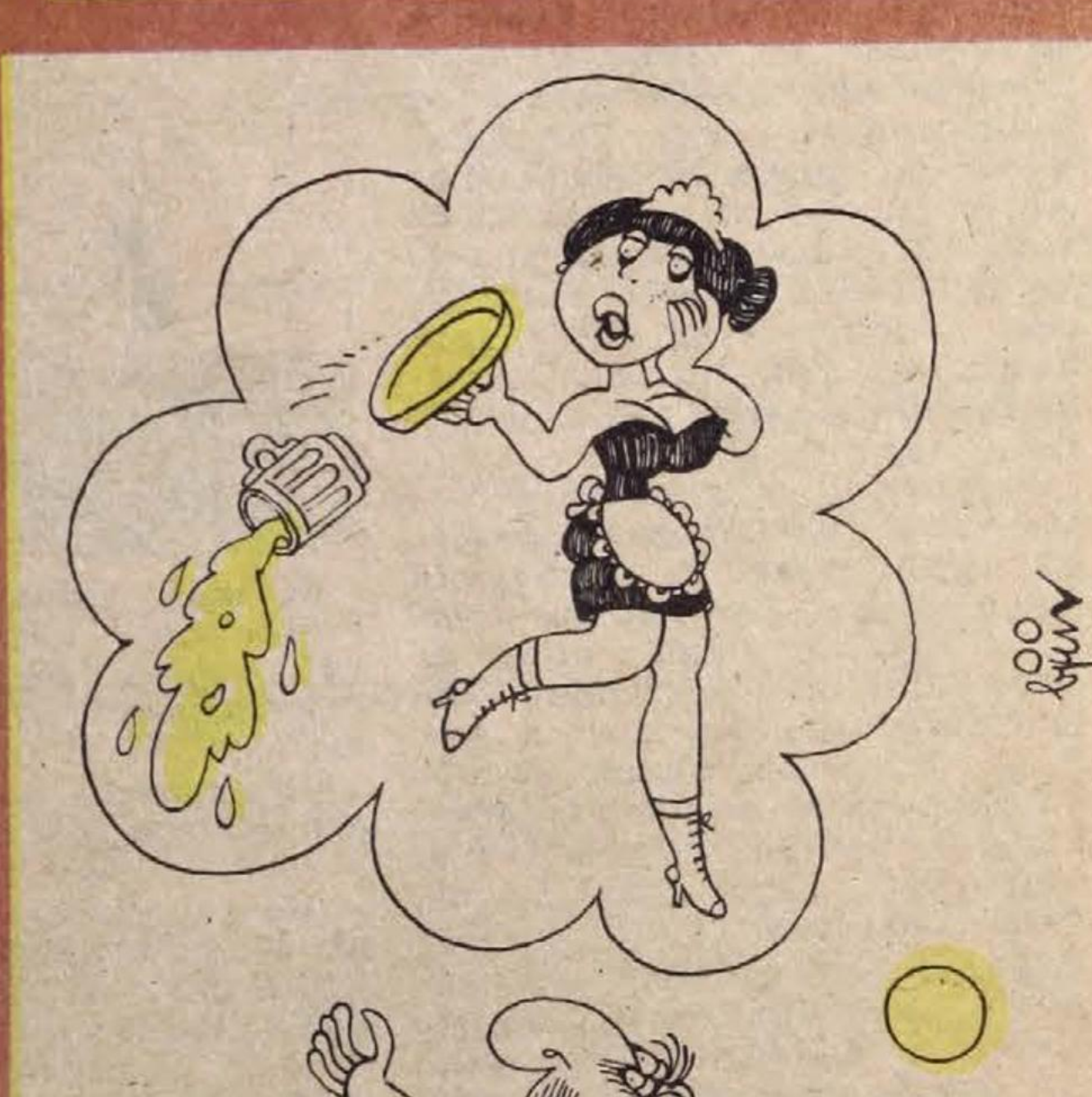

MaFoRIZMák

A szép nyolcvanas éveket még majd bizonnyal sokat emlegetjük. De legalábbis megemlegetjük.

■

Közös tűznél lehet a legjobb magánpecsenyét sütni.

■

Ami késik — múlik.

■

Széthúzásban összetartunk.

■

A pénznek nincs szaga, az árakat mostanában mégis alulról szagoljuk.

■

Halmozottan előnyös helyzetűek is léteznek.

■

Az iskola sem mindig iskolaérett.

■

Nincs rosszabb a közép-hatótávolságú nullamegoldásnál.

■

Gyerekruha teszi az embert.

■

Jó volna tudni: a jövőnek van-e jövője.

Münz András

RENDKIVÜLI IDŐ

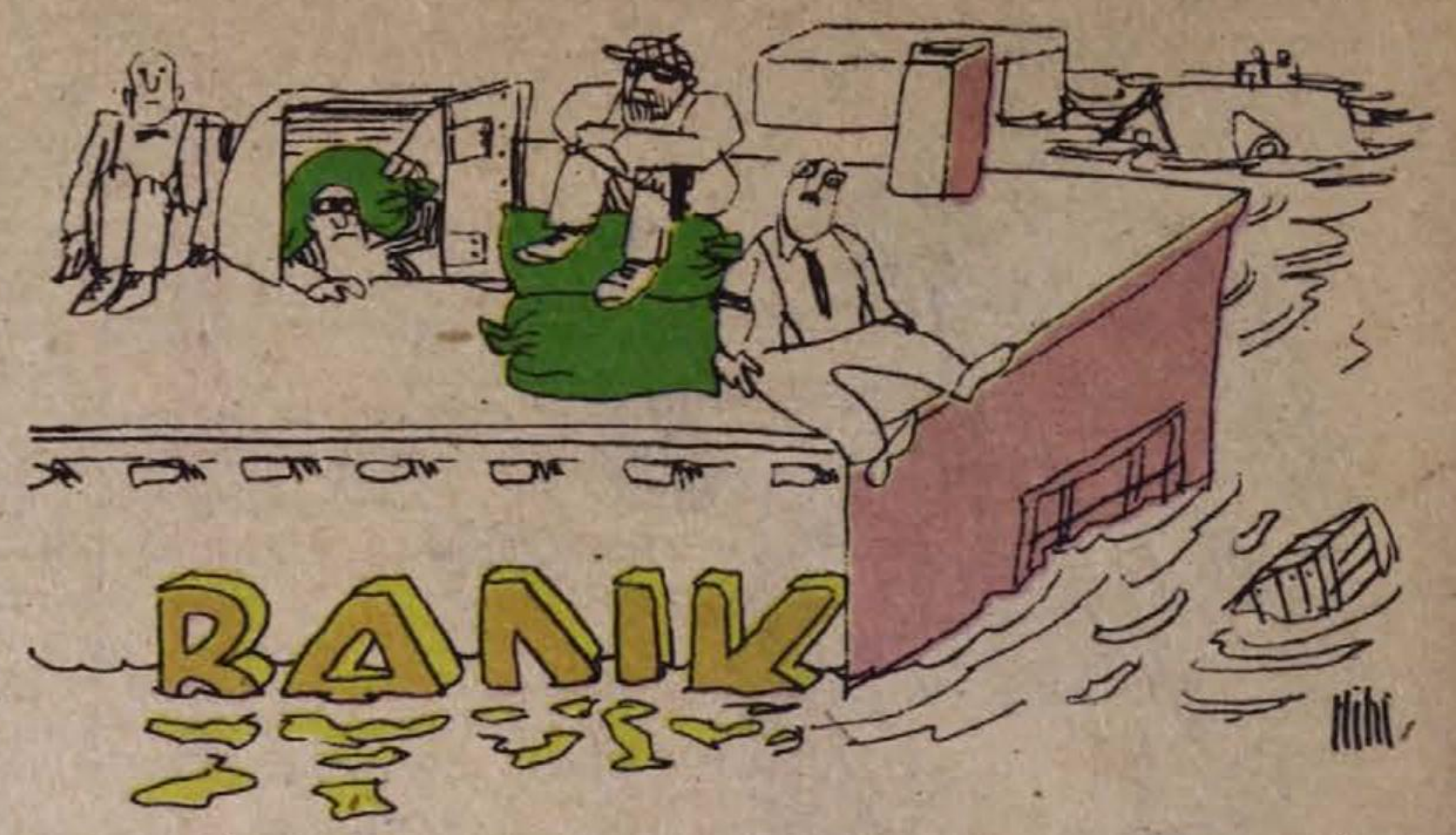

AGYRENDEZÉS ALATT

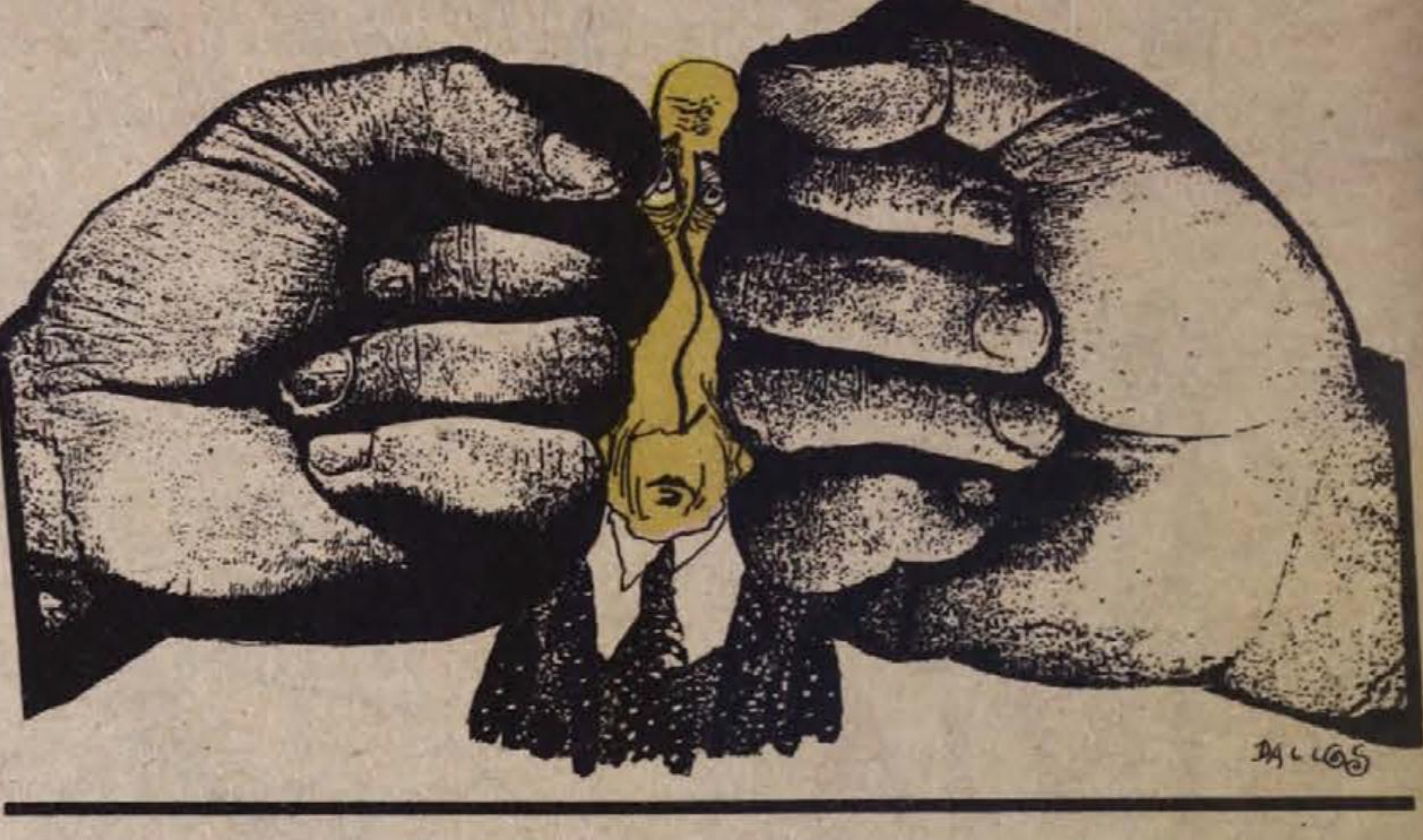

MINDENKI ZSENI

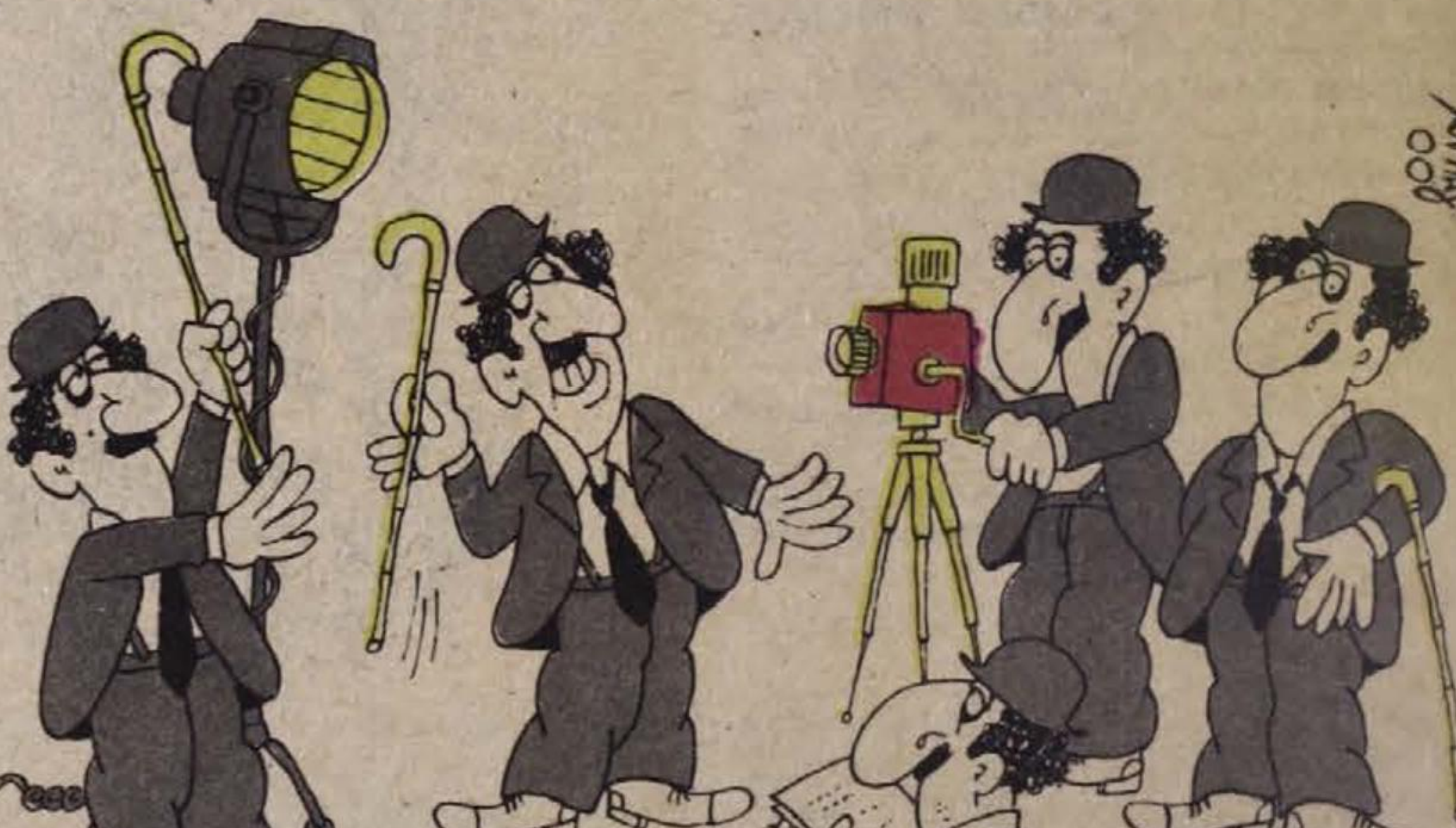

HUPIKÉK TÖRPIKÉK

Végre megérkeztek Magyarországra az icike-picike hupikék törpikék. A világhírű szmörfök elözönlötték az országot. Hogy hol jöhettek be? Dévénynél, az Ojtozi-szoroson vagy Vereckénél léptek be a Kárpát-medencébe? Ki tudja? Az viszont jó, hogy végre itt vannak. Örvendezhetünk az icuri-picuri aranyos törpikéknek, a tejjel-mézzel folyó apró manóknak, akik tejszínhabos létükkel megédesítik keserű levünket.

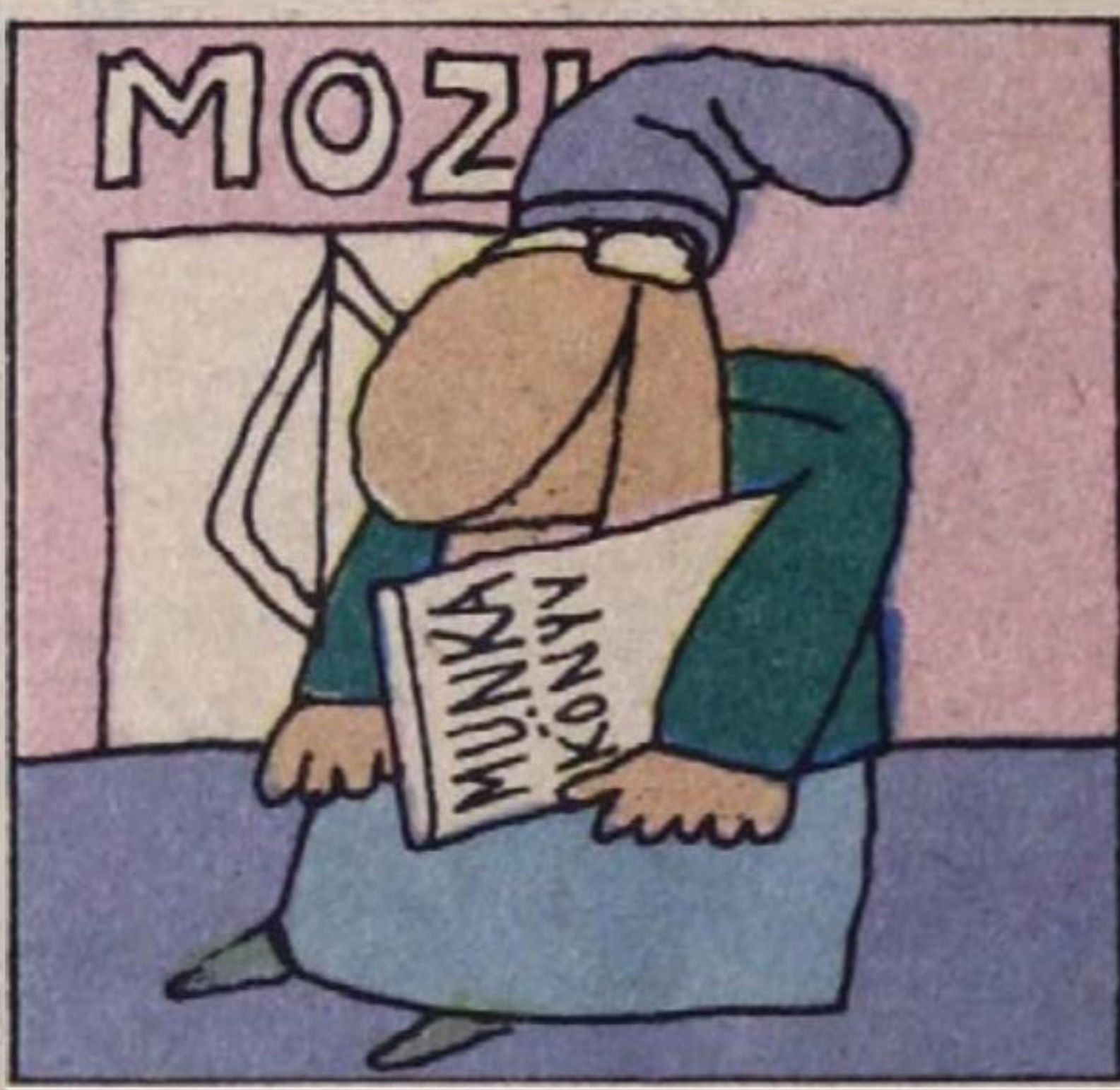

Verekedünk, tülekedünk a mozipénztárak előtt, hogy magunkévá tegyük ezeket az apró-cseprő mitugrászokat. Úgy teszünk, mintha a gyerek miatt lenne az egész. Csak a gyerek miatt lökdösődünk a sorban, csak a srácaink érdekében rúgjuk egymás bokáját, szidjuk a másik jó édesanyját, tiporjuk embertársunk testét-lelkét. Ugyan már! Ne áltassuk magunkat.

Bemegy az az ózdi volt kohászka a moziba, miután beíratkozott a munkanélküliek szakszervezeti csoportjába, s a hupikék törpikék meséjén elandalodik. Leül a zsöllyébe a halmozottan hátrányos helyzetű állami gondozott depressziós szipuzó, aztán kacarászik a szmörfökön. Az a vánnyadt nyugdíjas sem csatolja magára Atomic sílécét, mert nincs hó, szörfözni sem lehet a városi uszoda szennyezett medencéjében, de a szmörfök, azok mosolyt fakasztanak szomorú ajkán.

És hogy tudnak bolondozni a csicseriborsó törpikék, ezek az irtó kedves, bűbájos salátafejű emberpalánták. Esszük a lelküket.

Viháncolnak, bukfenceznek ezek a hupilila sipkás kis gnómok, dől a mozi a nevetéstől, a mennyezetről egyhangúan pereg a mész, az utcán összetorlódva tülkölnek a tizenhat éves Trabantok és Zsigulik. Bakfiskorú autómatuzsálemek. A szmörfök idétlenkednek, szól a zene, a fülbemászó muzsika dallamára kúsznak fel az árak, mint a szőlőkacsok a tőkén.

A sorok egyre nőnek a mozipénztárak és a rendőrség előtt. Világútlevélbe világablak, világsiker a világhírű törpike. Leltároznak. Hiányleltár. Elfogyott a törpijegy. Micsoda blamázs. Egy helyre két jegyet adnak, ölbe vesszük önmagunkat. Úgy nézzük a színes kavalkádot, röppennek a törpikék, szökkennek a szmörfök. Piszkos a klotyó. Édes a sósperec.

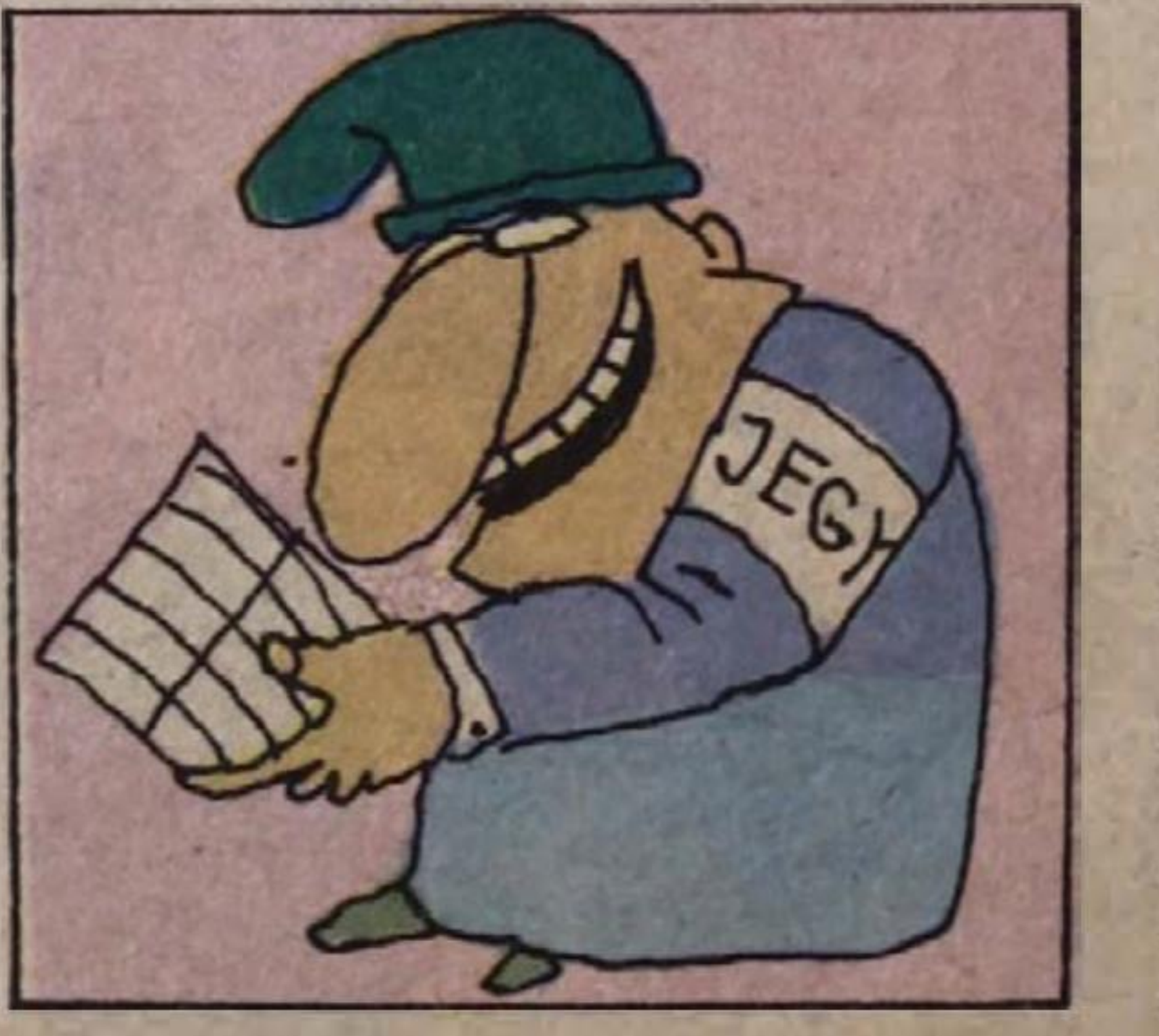

— Én már háromszor láttam a törpikéket — állította egy bérből és fizetésből élő. — Az semmi, én háromszor nem kaptam rá jegyet — mondta egy zilált kisvállalkozó. — Hol a gyerek? — vont felelősségre a mozipénztáros. — Miféle gyerek? — kérdeztem. — A gyereknek nincs szüksége lelki vigaszra. Karácsonyra kapott távirányítós mókust. A hupikék törpikék a mi világunk, a felnőtt, nagykorú magyar állampolgároké.

— Egy kilóért adom a törpikezsugát! — mormolja a jegyüzér.

— Adok érte két kilót! — kap az alkalmon egy agg kézbesítő.

— Unokáim nem látogatnak, a hupikék törpikékkel vigasztalom magam. Ez a nyugdíjasok ópiuma.

S ezek a gézengúz, kófic szmörfök egyre deviánsabbak. Társadalmi beilleszkedési zavaraik (TBZ) vannak. Vidámak, szépek boldogok.

Majláth László

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: Használható írógépet; — Lexikonokat; — Bélyegkatalógusokat; — Régi (1945 előtti) bélyegeket, leveleket; — Műsoros magnókazettákat gyerekeknek (mesét, dalokat); — Útleírásokat; — Krimiket; — Működőképes modell villanymozdonyt, vagonokat, kocsikat síneket, terepasztalhoz való sorompót alagútat; — A Filmvilág 1984/1., 7., 11., 12., 1985/3., 8., 10., 12., 1986/2., 1987/4. számait; — A Mozgó Képek 1985/9., 11., 12. és 1986/1. példányát.

KÍNÁLNAK: Téli- és tavaszi kabátokat felnőtt és gyermek méretben; — Régi Singer varrógépet; — 12—14 éves gyerekre való fehér karateruhát; — 1848-ból való rézmozsarat.

CSERÉLNEK: Adidas TRX Training 38-as cipőt 40—41-es új vagy újszerű állapotban levő cipős görkorcsolyára; — Külföldi popegyüttesek és -énekesek címeit őket ábrázoló nagyméretű poszterekre; — 31-es és 39-es korcsolyát cipővel gyermekeknek való műsoros magnókazettákra.

Kérjük olvasóinkat, hogy Bolhapiac rovatunkban csakis szerényebb értékű portékát keressenek, kínáljanak!

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 909-es melléken lehet érdeklődni.

LÁTOGASSON NAGYKÁTÁRA!

A minap vásárolni indultam községünk legnagyobb áruházába. Meglepődve észleltem, hogy az előző nap még üresen tátongó polcok roskadoztak az árutól, az eladónőket, mintha kicserélték volna, teljesen új frizurát, új köpenyt viseltek, udvariasak és mosolygósak voltak. A műszaki osztályon korábban soha nem látott robotgépek, színes tévék garmada fogadott. — Mi történt? — kérdeztem az egyik eladónőt, aki azt súgta: „Jön a Szűrös..."

Szűrös Mátyás tehát Nagykátára érkezett, és biztos vagyok benne, ha azt látta, amit én, megelégedéssel távozott. Később tudtam meg, hogy az áruház személyzetének kötelező volt az új frizura, az új köpeny és az új mosoly. Ha a Ludas Matyi el tudná intézni, hogy legalább hetente egy neves személyiség látogatna hozzánk, nem volna semmi baj Nagykáta áruellátásával.

Egy nagykátai lakos

SZÜRKE MÉG KAPHATÓ

Lapjuk 1987. december 23-i számában „Nagy lábon élek" címmel megjelent olvasói panaszukkal kapcsolatban közöljük: a nagyméretű női csizmák hiányára vonatkozó észrevétel számunkra érthetetlen, mivel október hónaptól saját termeltetésű női extraméretű csizmát forgalmaztunk 1 fazonban, 3 színben. Szürke színben még jelenleg is kapható. Ha a kedves vásárlónak megfelel, kérjük keresse fel a Csillag Áruház cipőosztályát.

Czeglédi Józsefné
igazgató
Luxus-Verseny-Csillag Textilház

HOL KÉSIK AZ ÓRA?

Óbudán, a Korvin Ottó téren még tavaly ősszel villanyóra-hengert állítottak fel — óra nélkül. Még ma is ott árválkodik szegény. Leleményes reklámkészítők már telis-tele ragasztották színes plakátokkal, még szerencse, hogy az üres álló-órának a helyét szabadon hagyták. Hol késik az óra?

Csomay Gábor
Budapest

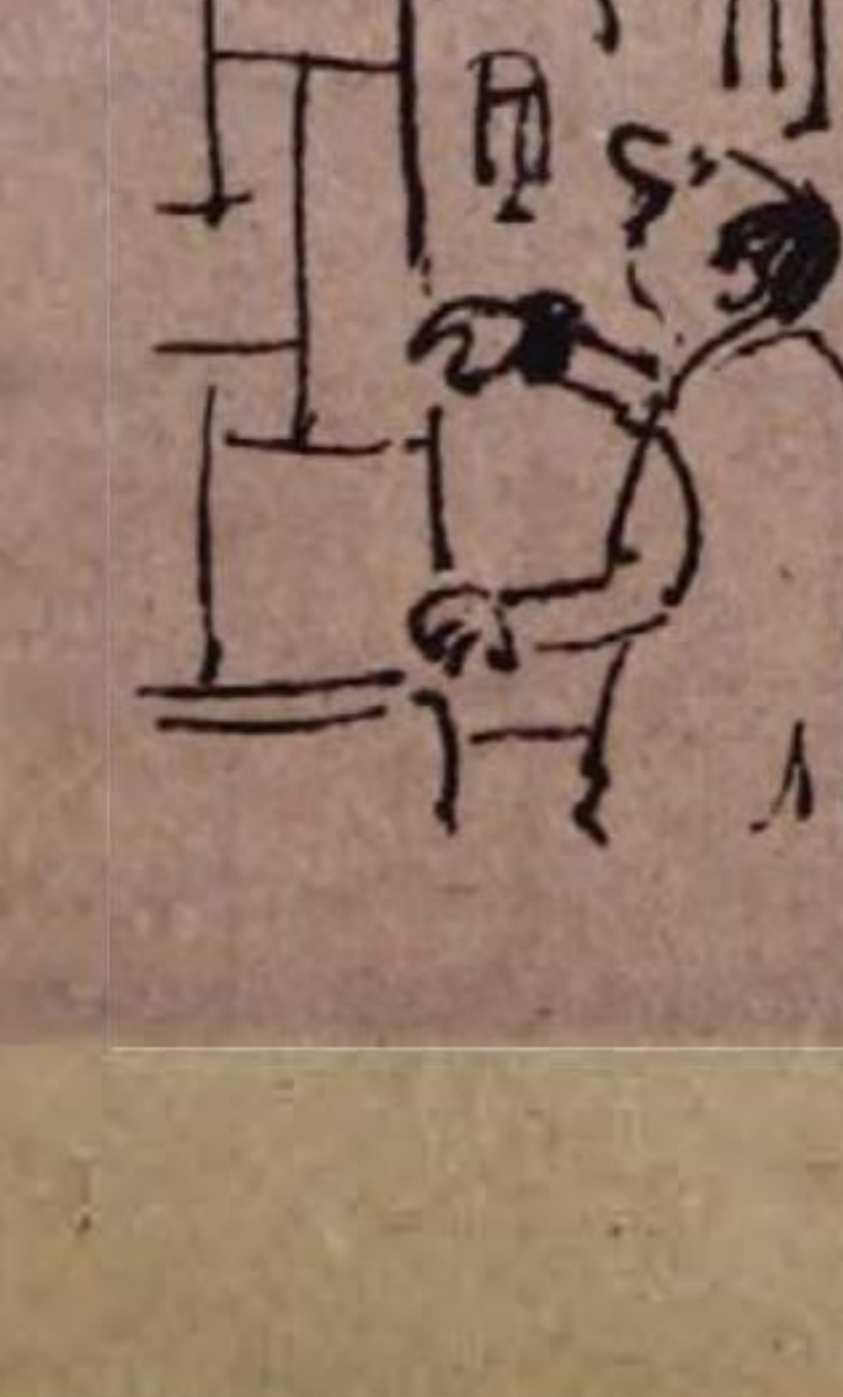

MESSZI A PESTI OFOTÉRT...

Rendszeresen olvasott lapjukból ismerem, hogy olvasóiktól gyakran kapnak segítséget kérő leveleket. Ez felbátorít engem is, hogy szíves segítségüket kérjem plasztik szemüvegem elkészítése ügyében. Lehetséges, hogy nem ez az Önökhöz érkezett egyetlen reklamáció.

1987. november 13-án adtam le a szombathelyi 105-ös OFOTÉRT szaküzletben a +14 D-ás (hályogműtét után szükséges) szemüvegem vényét, amit Budapestre, az OFOTÉRT Budapest, Reitter Ferenc u. 45—49. sz. alatti központjába továbbítottak. Most már több mint két hónap telt el azóta, a szombathelyi szakboltban karácsony óta hetenként két-három alkalommal is érdeklődöm, ahol mindig rendkívül udvariasan és sajnálattal közlik, hogy a szemüveg nem érkezett meg. Igen nagy szükségem volna rá, ezért azt kérem, szíveskedjenek megtudni, mikor küldik le Szombathelyre, és én azt mikor vehetem át. A könnyebb azonosítás miatt megadom a rendelvény számát: 016082.

Segítségüket előre is köszönöm.

Dr. Pajor Gézáné
Szombathely

NEM VOLT ÜVEG...

A Ludas Matyi 1987. évi 46. számában „Periférikus dolgok" címmel megjelent panaszos levélre az alábbiakat válaszoljuk:

A káposztásmegyeri lakótelep számára a posta épületrészét a tanácsnak 1987. október 30-án átadtuk. Az ABC-áruház átadása október 23-án volt, megnyitására decemberben került sor. A gyógyszertárat és a gyermekorvosi rendelőt az 1013 jelű épület földszintjére tervezték, azok befejező munkáin dolgozunk, ez év február 15—20-ára készítjük el. Ennek az épületrésznek a befejezését a tavalyi év végére terveztük, azonban a munkát nem tudtuk befejezni, mert a homlokzathoz szükséges nagyméretű üveget az országos üveghiány miatt még felettes hatósági intézkedésre sem kaptuk meg időben, csak december 20-án. Emiatt nem tudtuk elvégezni a befejező szakipari és szerelő munkákat sem.

Harka János
termelési vezérigazgató h.
43. sz. Állami Építőipari
Vállalat

A SARKI FŰSZERES?

Az OTP által kibocsátott „Takarékcsekket" úgy adják ki, hogy az bármely fiókban (OTP) vagy postán beváltható. A napokban bementem az Erzsébet királyné u. 20. sz. alatti OTP-fiókba, ahol a pénztárosnő nem váltotta be a csekket, mondván, hogy a fióknak nincs erre joga.

Felmerül a kérdés: akkor ki válthatja be? Talán a sarki fűszeres?

Mészáros Istvánné
Budapest

TÜCSÖK és BOGÁR

Száraz popsi = boldogság

Most már legalább tudjuk, mihez tartsuk magunkat!

(Beküldte Makai Éva)

Az adományozók nyugodtak lehetnek!

Ha felépül végül a Nemzeti Színházunk

Addig viszont lehet izgulni!

(A Magyar Hírlapból merítette dr. Vitéz Tamás)

Költözködés miatt eladók: bútorozott szőnyegek, vaskályhák, szerszámok, varrógép, centrifuga, ruhanemű. Pécs, [redacted]
Telefon:

Praktikus és olcsó!

(A Dunántúli Naplóban találta Kismányoky Károlyné, pécsi olvasónk)

„Vájt szem" filmklub

Ne is lássuk?!

(A Fejér megyei Hírlapban lelte Császár József, szabadbattyáni olvasónk)

— Igen, hiszen három vagont át kellett válogatni, mert a java rossz volt. Ez a mennyiség, ismétlem, elenyésző

A rossza viszont jó?

(A Veszprém megyei Naplóban fedezte fel Dombi Lajosné, balatonföldvári olvasónk)

KÉP A JÖVŐBŐL

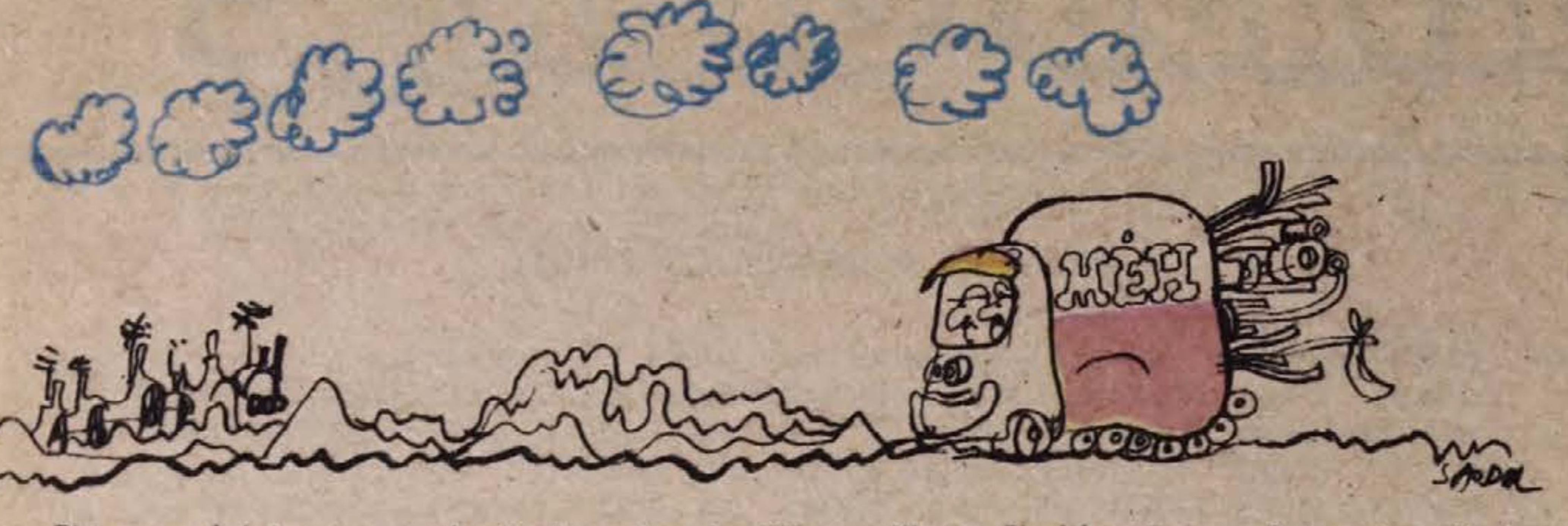

– Ebben a faluban nagy fogás lesz, le akarják cserélni műholdvevőre a régi antennákat.

A januári (1. szám) Ludas Magazin keresztrejtvényének helyes megfejtése:

A vészfék vállmagasságban van. Megfelel így, vagy rakassuk feljebb.

A kétszáz forintos jutalmat nyerték:

Kling Istvánné, Bácsbokod, Petőfi u. 35. 6453.

Patyi Anna, Budapest XIX., Gutenberg krt. 3. I. 4. 1192.

Dénes Krisztina, Somogyvár, Kossuth u. 3. 8698.

A nyereményeket postán küldtük el.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

MEGJELENT

Kölyök

MAGAZIN

A tartalomból:

Kérdéseinkre elsőnek
GRÓSZ KÁROLY miniszterelnök válaszol
Járai Judit Olaszországban kalandozik
Chrudinák Alajos (nem) mesél gyerekkoráról
Birkózás a robottal
15. téli olimpia
és EXOTIC-poszter.

A TINIK LAPJA

Kapható: az újságárusoknál.

TRIBÜN

Dino Sauri, olasz profi kosaras Hollandiába szerződött. Új egyesülete kötelességévé tette, hogy tanuljon meg hollandul. Nehéz nyelv, a fiú rettegve ment el az első órára, de mestere csakhamar megnyugtatta. Behívta a kutyáját és hollandul produkáltatta. Feküdj le, ülj le, gyene ide . . . majd Saurihoz fordult:

— Látja kérem, ilyen egyszenű nyelv ez. Még egy kutya is meg tudja tanulni.

* * *

A Chronicler sportrovatában olvastuk:

— Carl G. Jung, a híres filozófus azt állította, hogy két egyéniség találkozása olyan, mint két elem vegyi reakciója. Ha képesek hatni egymásra, mndkettő átalakul. Ez legutóbb a Thyson—Holmes nehézsúlyú döntőn is beigazolódott. A meccs végére mindkét bokszoló átalakult. Különösen Holmes.

* * *

A középkorú férfi egészségügyi sportolásba akar kezdeni, de az orvos lebeszéli róla:

— Uram, maga túl gyenge ahhoz, hogy erősödni próbáljon.

* * *

A csapat megérkezik a külföldi mérkőzés színhelyére. A szállóban az edző kalauzolja szobájukba a játékosokat. Benyitnak az egyikbe, de az előző lakó még nem költözött ki. Szép fiatal nő, fürdés után meztelenül szárítkozik a fűtőtest mellett. A játékos arca felderül.

— Mester — fordul az edzőhöz —, maga mindenre gondol.

(p. p.)

SZERETNÉ

című rejtvényünk megfejtése:

— Nagyon szeretném, de nem tudom mit szólna hozzá a feleségem.

200—200 forintot nyert:

Inoka Károly, Kulcs, Deák F. 1., 2458.

Molnár Jolán, Örményes, Szabadság u. 36., 5222.

özv. Nagy Ferencné, Budapest, Raktár u. 12., 1035.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

FÉLREÉRTÉS

Az orvos megvizsgálja a pácienst, és így szól: – Önnek náthája van. Tegnap még nekem is az volt, de ajánlok magának egy csodaszert. Nem kell ide semmi gyógyszer. Forró fürdőt vettem, majd odafeküdtem a feleségem mellé. Tudja, milyen hatásos ez, főleg ilyenkor? Magának is ezt ajánlom!

A páciens válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb február 15-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

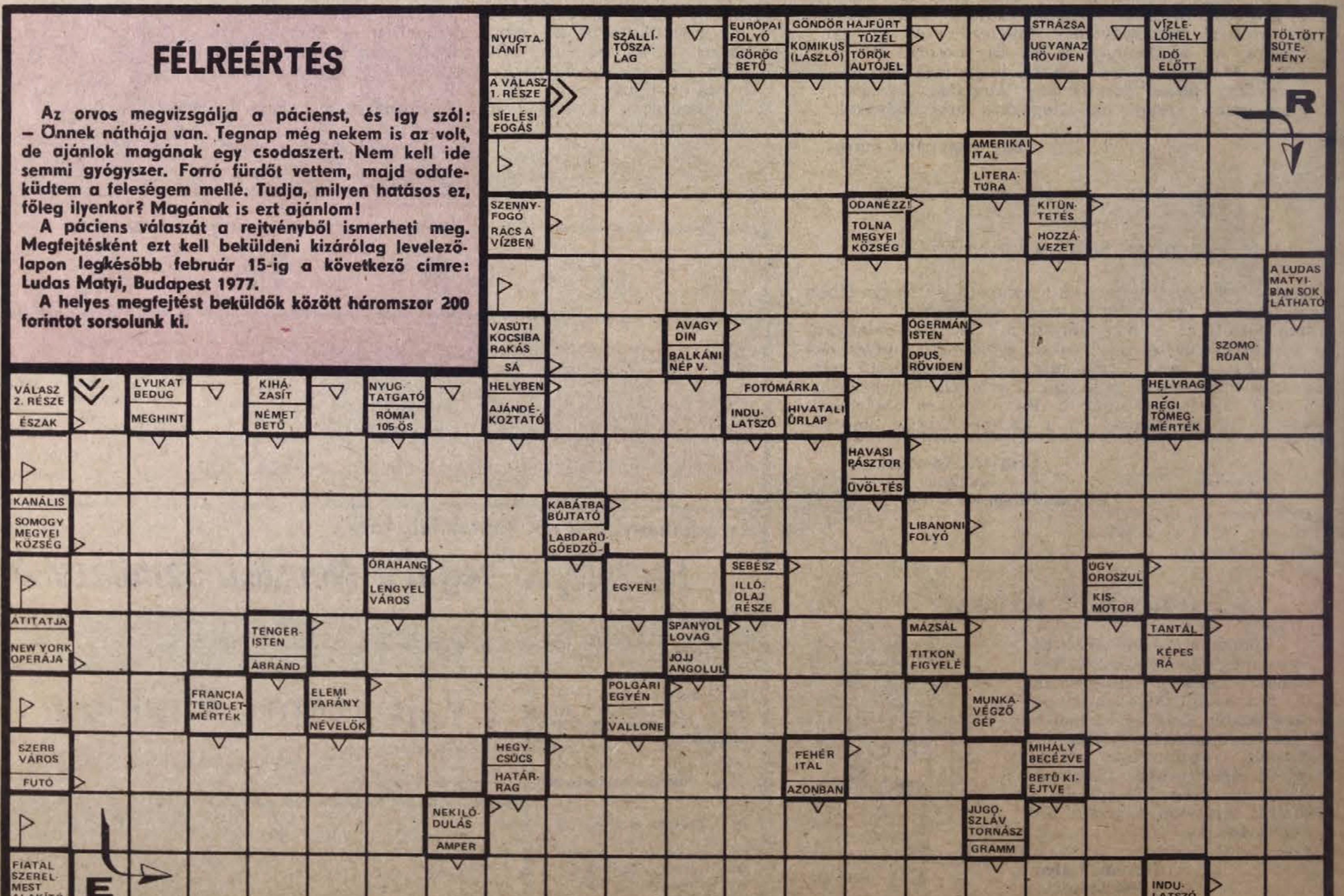
NYUGTALANÍT
SZÁLLÍTÓSZALAG
EURÓPAI FOLYÓ
GÖRÖG BETŰ
GÖNDÖR HAJFÜRT
KOMIKUS (LÁSZLÓ)
TŰZÉL
TÖRÖK AUTÓJEL
STRÁZSA
UGYANAZ RÖVIDEN
VÍZLELŐHELY
IDŐ ELŐTT
TÖLTÖTT SÜTEMÉNY
A VÁLASZ 1. RÉSZE
SÍELÉSI FOGÁS
R
AMERIKAI ITAL
LITERATÚRA
SZENNYFOGÓ
RÁCS A VÍZBEN
ODANÉZZ!
TOLNA MEGYEI KÖZSÉG
KITÜNTETÉS
HOZZÁVEZET
A LUDAS MATYIBAN SOK LÁTHATÓ
VASÚTI KOCSIBA RAKÁS
SÁ
AVAGY DIN
BALKÁNI NÉP V.
ÓGERMÁN ISTEN
OPUS, RÖVIDEN
SZOMORÚAN
HELYBEN
AJÁNDÉKOZTATÓ
FOTÓMÁRKA
INDULATSZÓ
HIVATALI ŰRLAP
HELYRAG
RÉGI TÖMEGMÉRTÉK
VÁLASZ 2. RÉSZE
ÉSZAK
LYUKAT BEDUG
MEGHINT
KIHÁZASÍT
NÉMET BETŰ
NYUGTATGATÓ
RÓMAI 105-ÖS
HAVASI PÁSZTOR
ÜVÖLTÉS
KANÁLIS
SOMOGY MEGYEI KÖZSÉG
KABÁTBA BÚJTATÓ
LABDARÚGÓEDZŐ
LIBANONI FOLYÓ
ÓRAHANG
LENGYEL VÁROS
EGYEN!
SEBÉSZ
ILLÓOLAJ RÉSZE
ÚGY OROSZUL
KISMOTOR
ÁTITATJA
NEW YORK OPERÁJA
TENGERISTEN
ÁBRÁND
SPANYOL LOVAG
JÖJJ ANGOLUL
MÁZSÁL
TITKON FIGYELŐ
TANTÁL
KÉPES RÁ
FRANCIA TERÜLETMÉRTÉK
ELEMI PARÁNY
NÉVELŐK
POLGÁRI EGYÉN
... VALLONE
MUNKAVÉGZŐ GÉP
SZERB VÁROS
FUTÓ
HEGYCSÚCS
HATÁRRAG
FEHÉR ITAL
AZONBAN
MIHÁLY BECÉZVE
BETŰ KIEJTVE
NEKILÓDULÁS
AMPER
JUGOSZLÁV TORNÁSZ
GRAMM
FIATAL SZERELMEST ALAKÍTÓ
E
INDULATSZÓ

IMPORT HUMOR

SÚGÓ

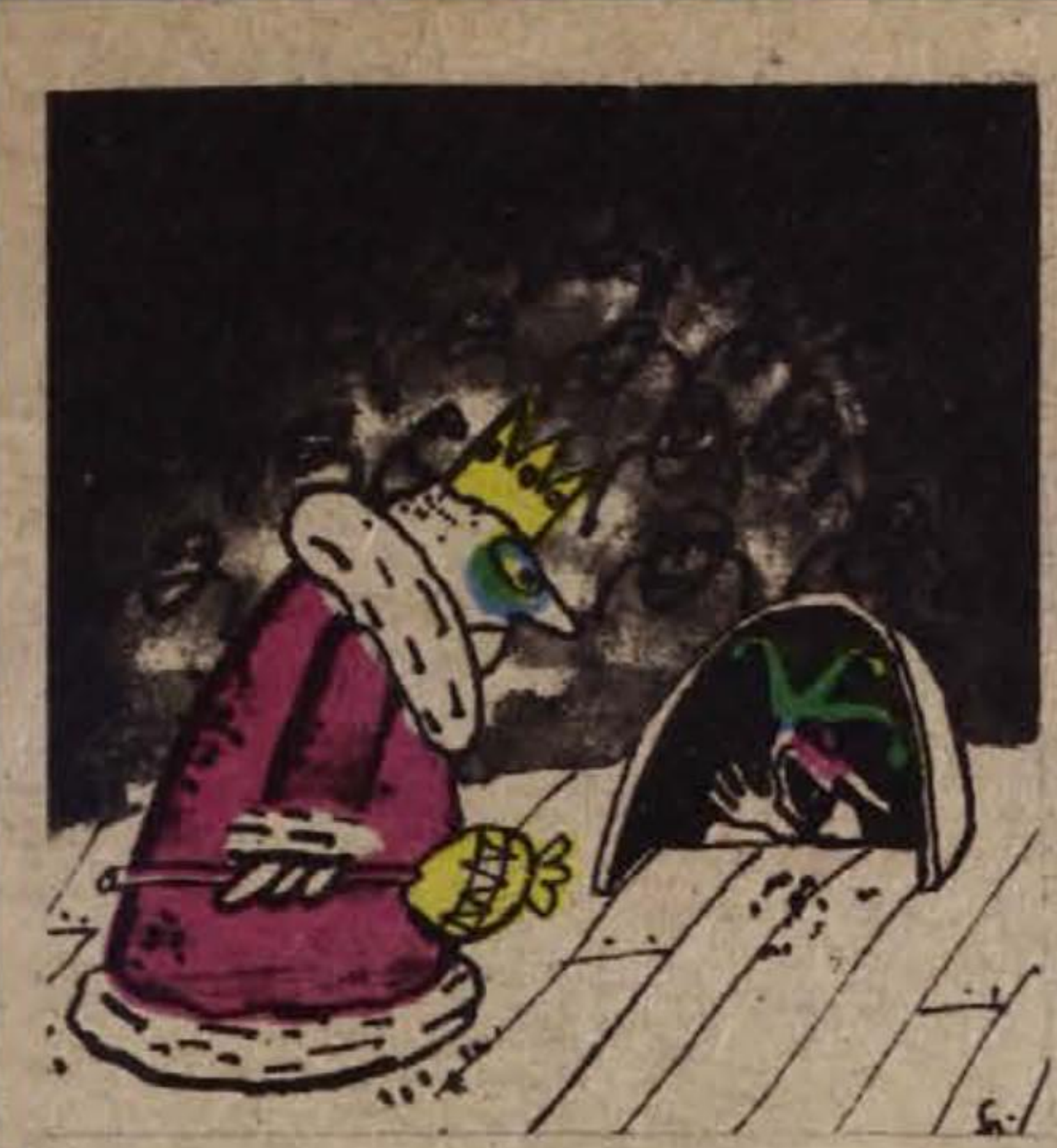

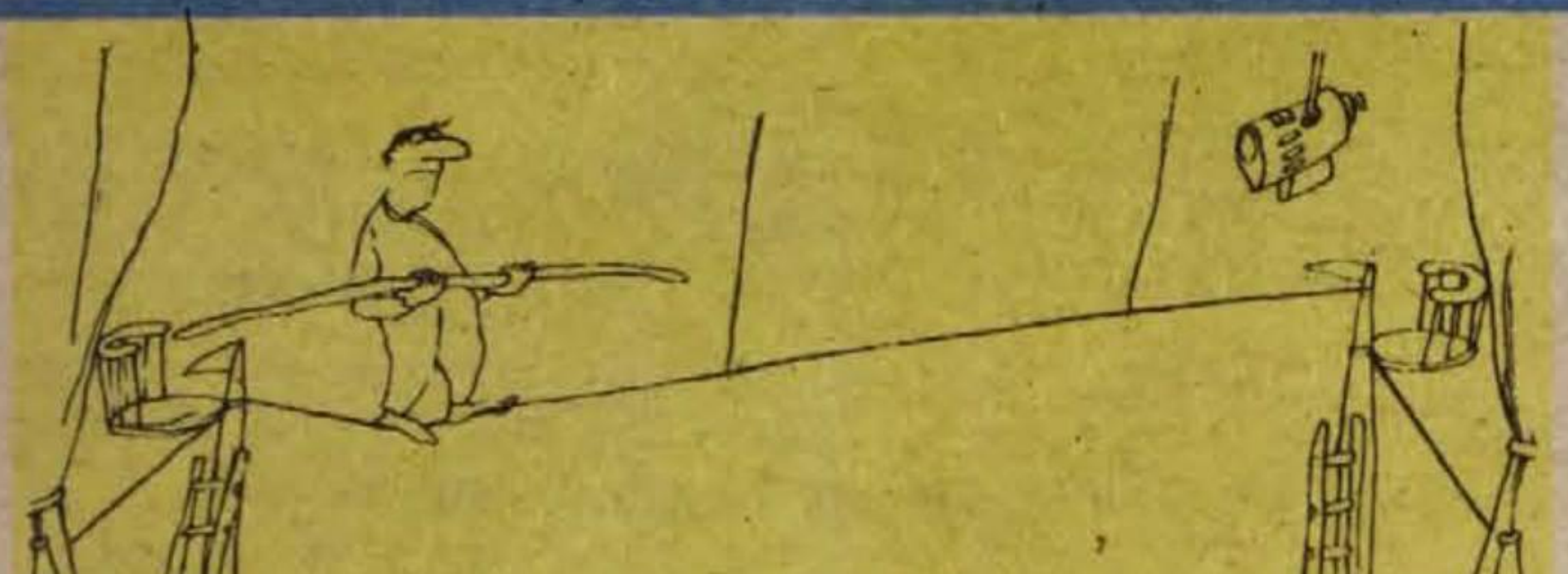

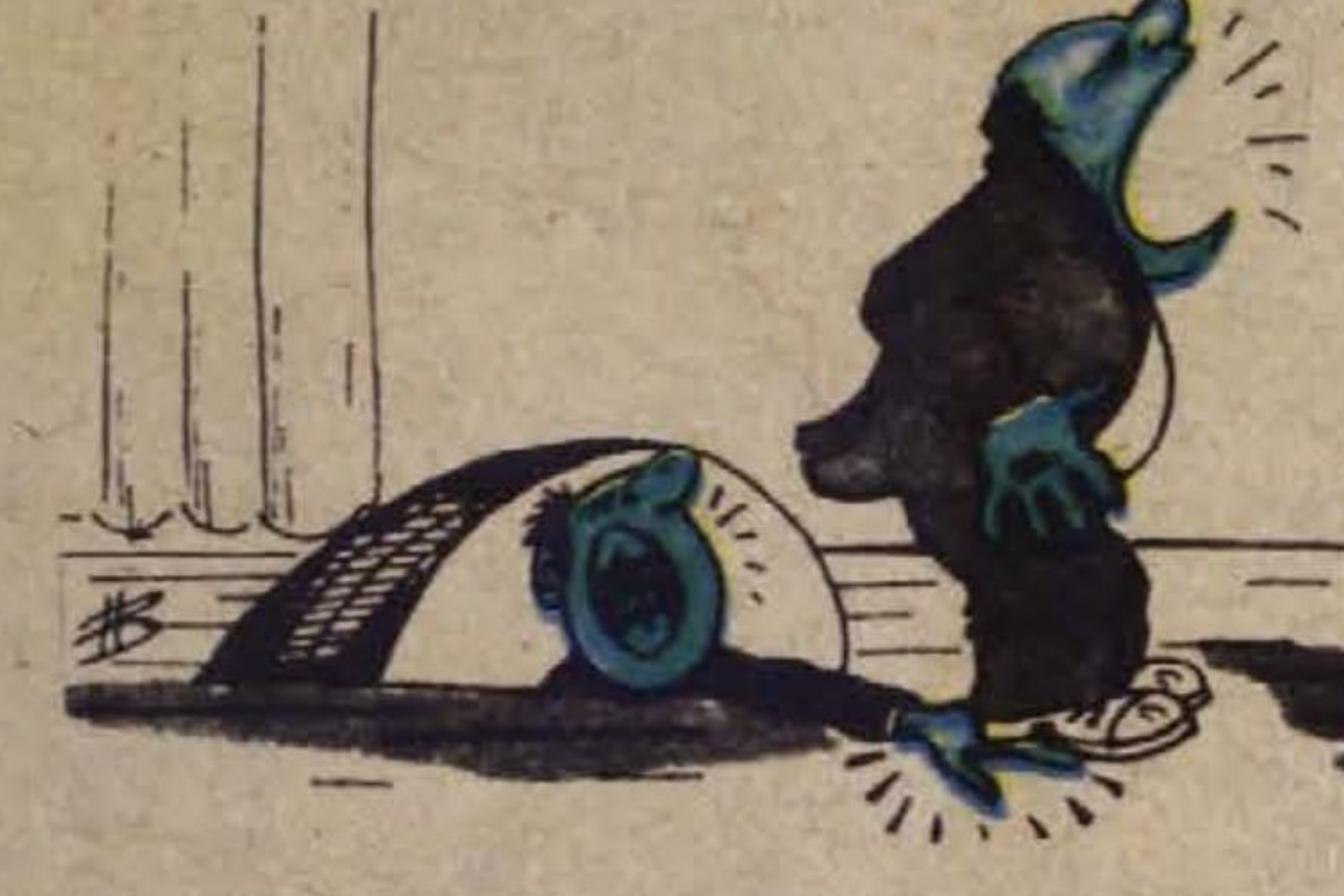

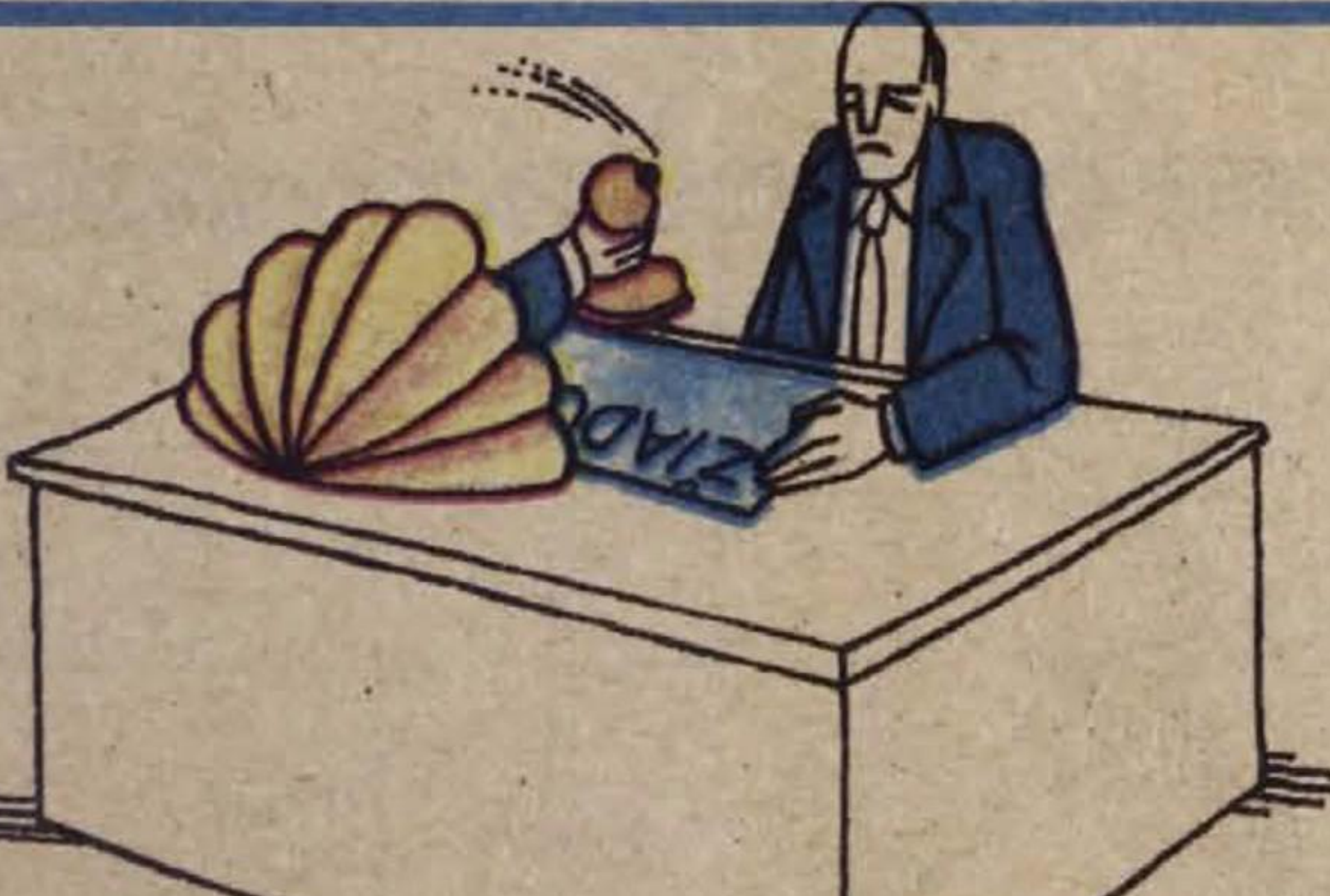

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: VÁGNER FERENC vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest XIII., Lehel u. 10/A. 1900, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
88.2308/06-66-22
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Bekküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS ● HIRDETÉS

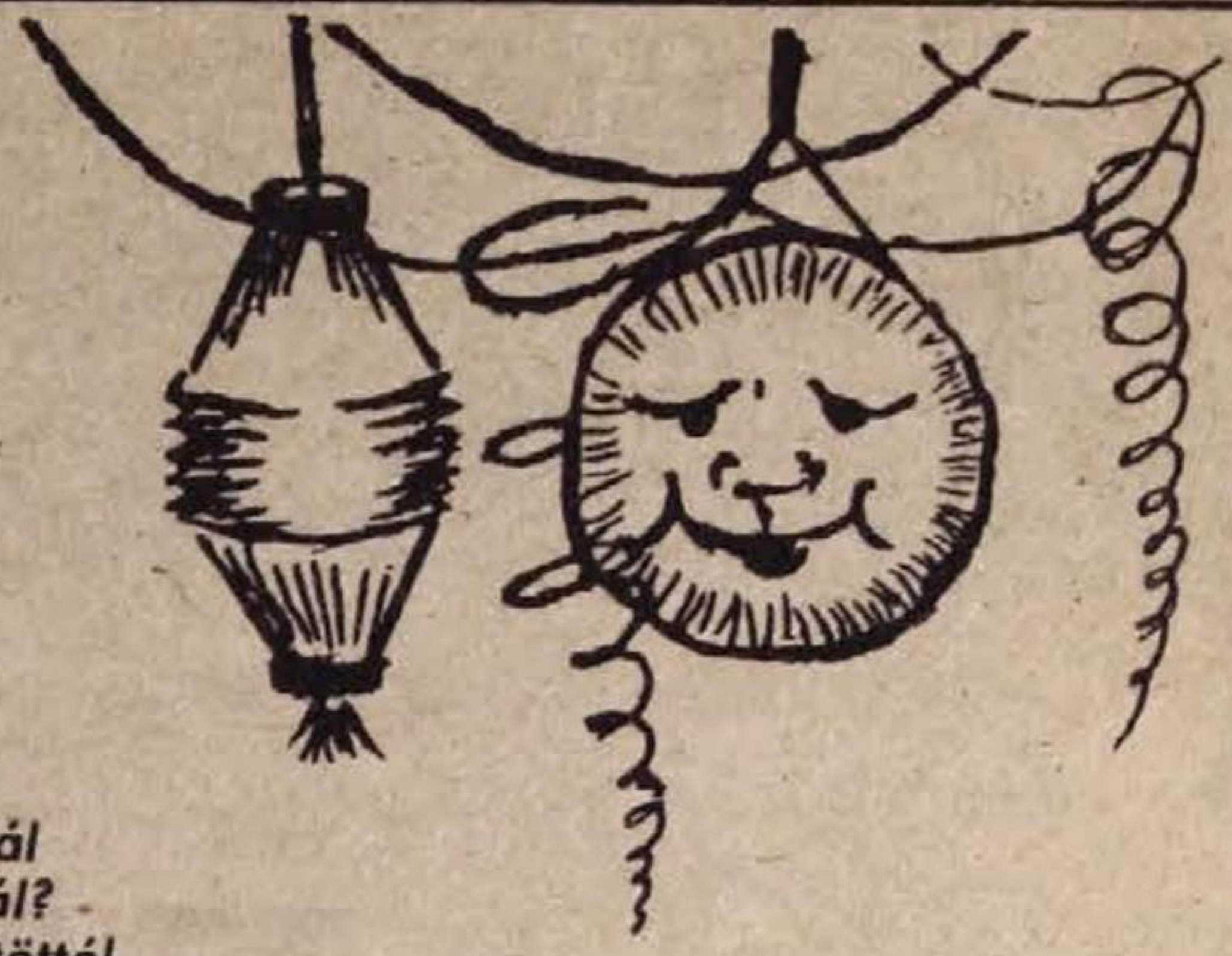

„Itt a farsang, itt a bál
Milyen jelmezt találtál?
De ha még nem döntöttél,
E könyvben most böngésszél."

MEGJELENT A

FARSANGI JELMEZEK

című kiadvány, ötletekkel lányoknak, külön fiúknak, 16 színes fotóval és sminktanáccsal.
Egy-egy füzet ára: **38 Ft.**
Kapható a könyvesboltokban és a **Magyar Média** árusainál.

Megcsináltad a könyv ötlete alapján a jelmezedet, küldd be a farsangi mulatságon készült fotódat!
A legjobb jelmezek, maszkok ajándékot nyernek.

Címünk: **Budapest, Pf. 279. 1392**

HIRDESSEN A LUDAS MATYIBAN!

VÁLLALATOK, INTÉZMÉNYEK, KISVÁLLALKOZÓK FIGYELMÉBE!

Reklámjaikat az Önök kívánsága szerint színes, rajzos formában közöljük.

Cím:
Hírlapkiadó Vállalat
Hirdetési Osztálya, 1959. Bp.
Blaha L. tér 3.
Telefon: 142-654

MINDIG UGYANAZ...

MENNYI AZ ANNYI?

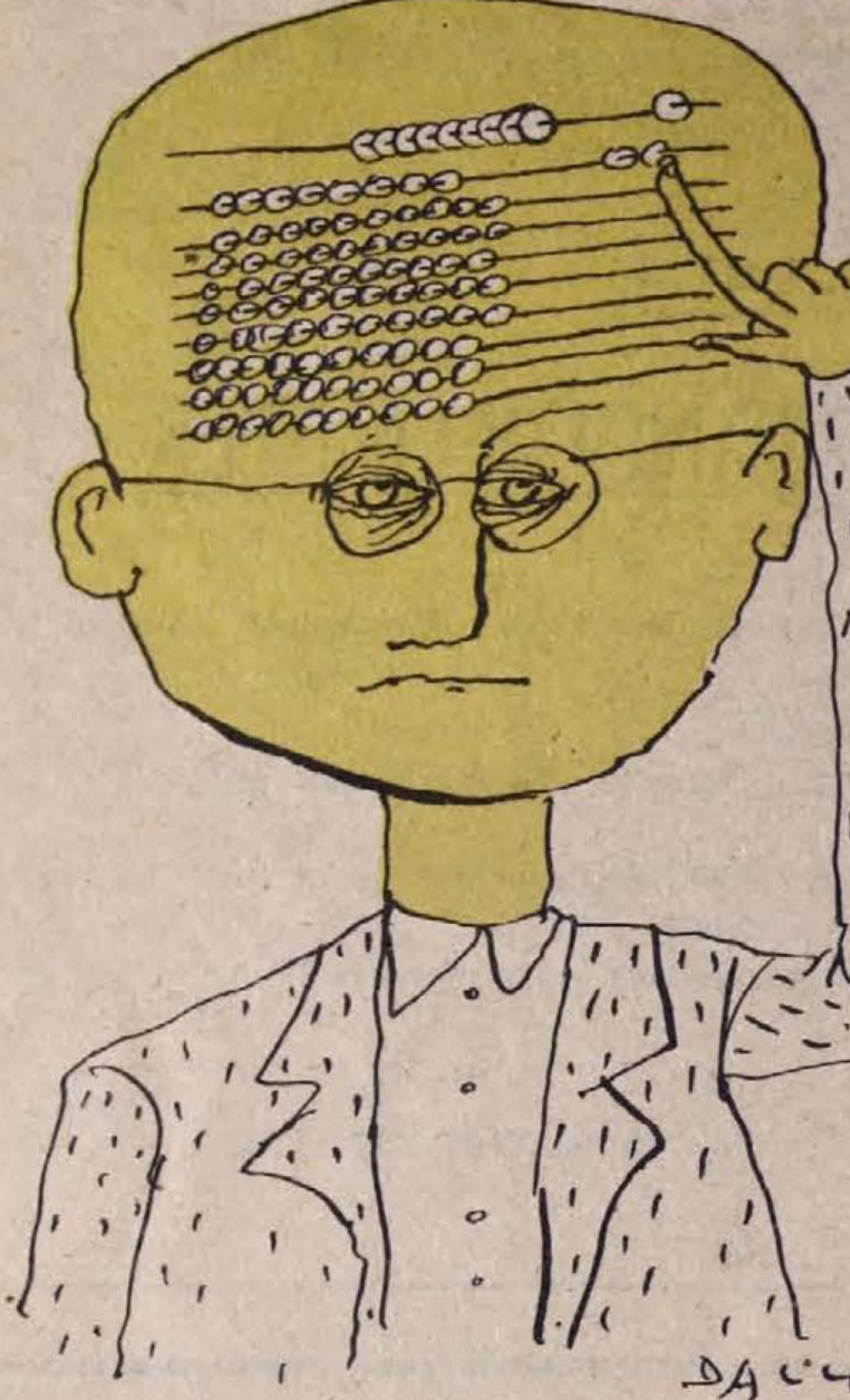

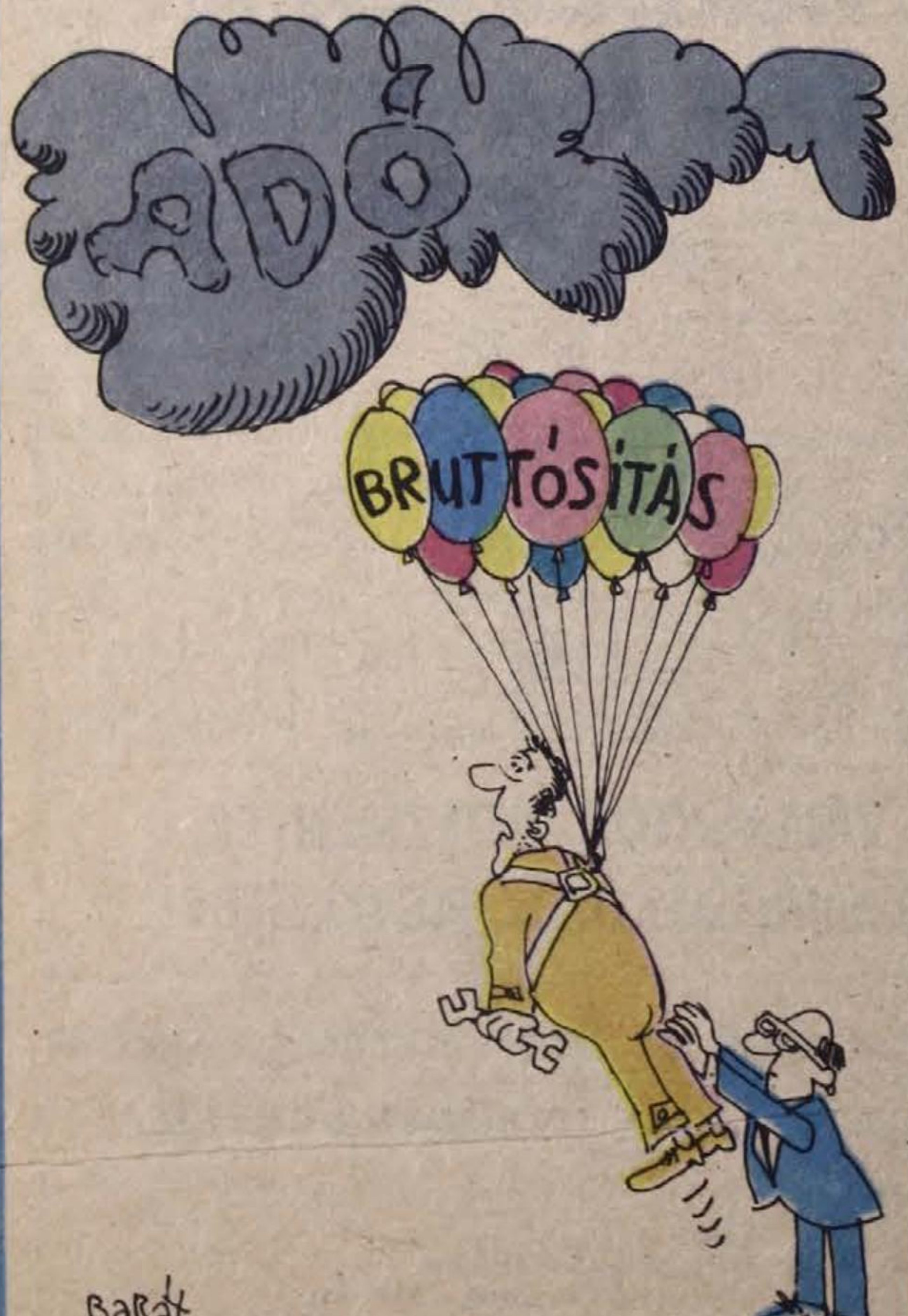
ADÓ
BRUTTÓSÍTÁS
BARÁT

HATVANHAT

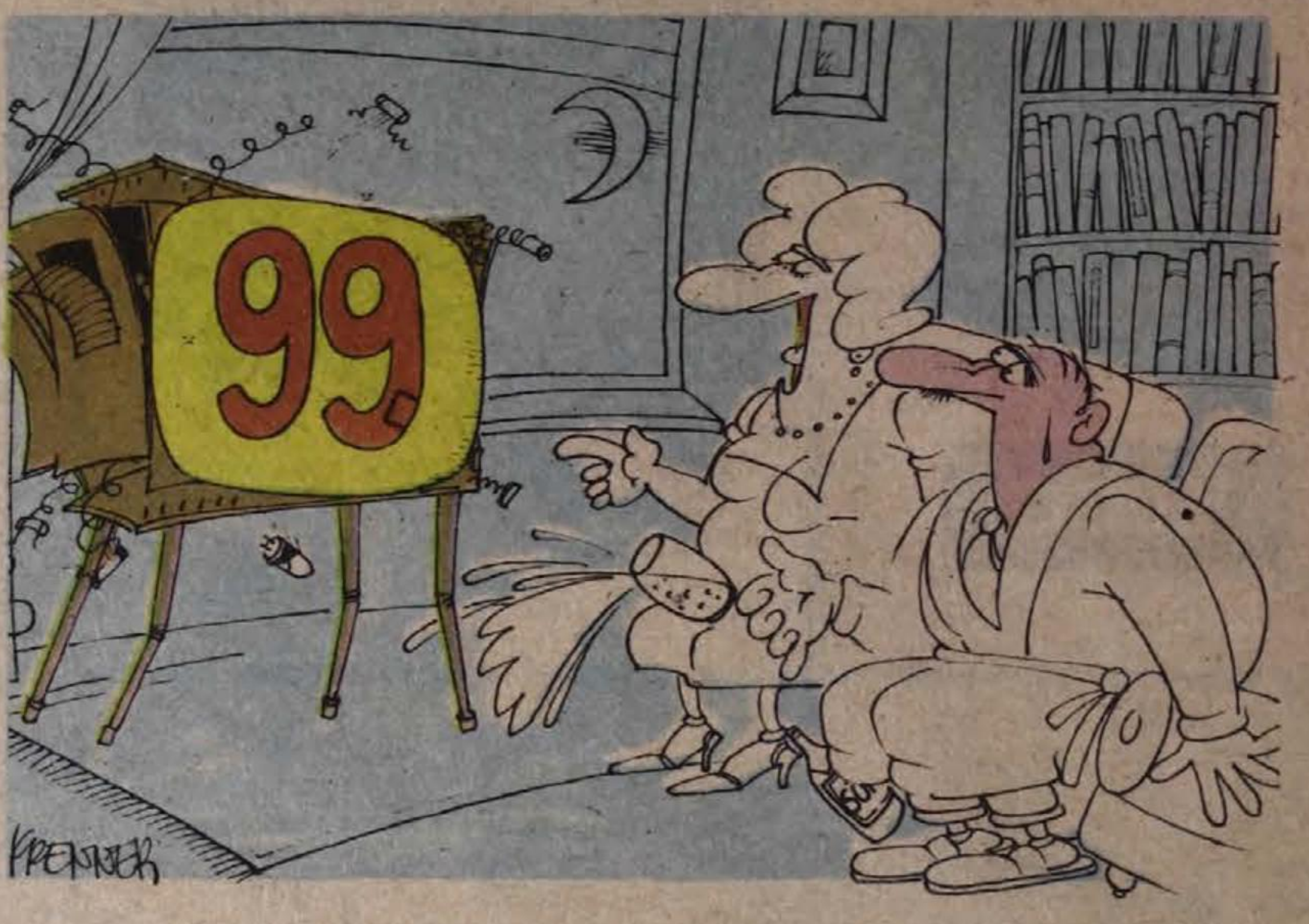

– Úgy látszik, a Bán Jánost is bruttósították!

PLETYKASZINTEN

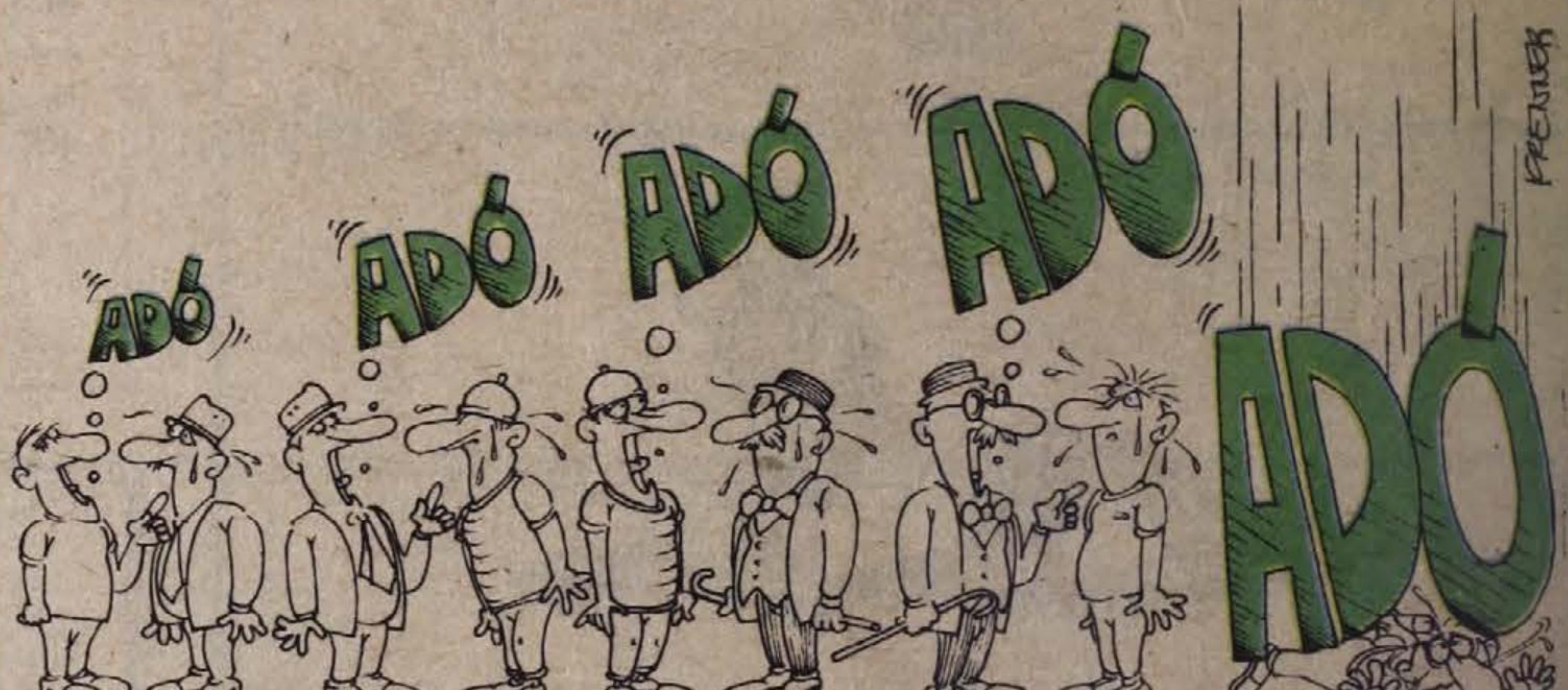
ADÓ
ADÓ
ADÓ
ADÓ
ADÓ
KRENNER

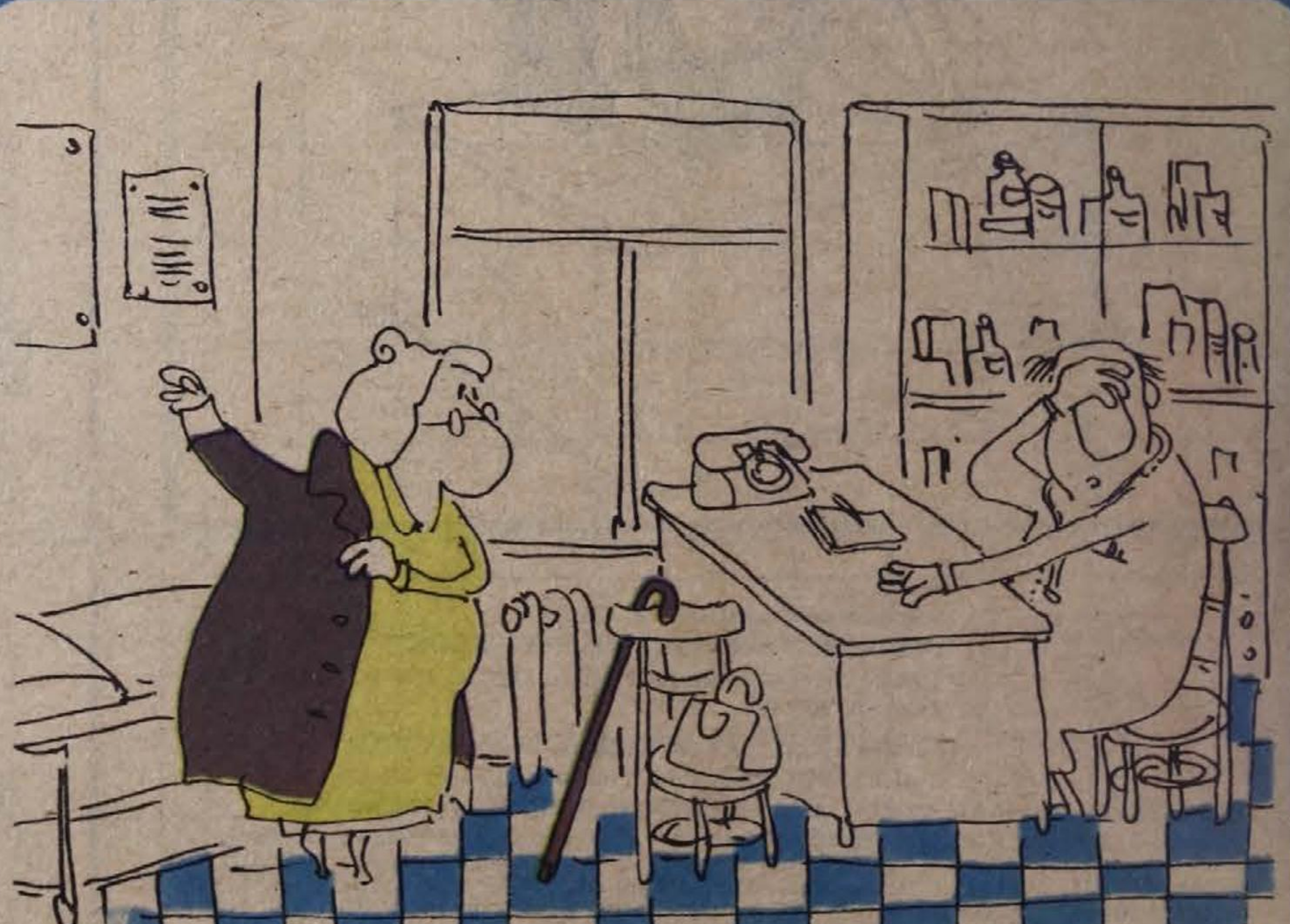

– Ezentúl gondoljon rólam, amit akar, Kovács néni, de tőlem is kérik az adót...